



รายงานผลการวิจัย

4  
เรื่อง

พฤติกรรมการใช้เวลาและรูปแบบการใช้จ่ายของนิสิตนักศึกษา  
ในเขตกรุงเทพมหานคร

เพลินทิพย์ โกเมศโสภา  
ชัชพงศ์ ตังมณี

สถาบันวิจัยประชากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จพ  
ทศ 15  
006540

คณะพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2534



รายงานผลการวิจัย

พฤติกรรมการใช้เวลาและรูปแบบ

การใช้จ่ายของนิสิตนักศึกษา

ในเขตกรุงเทพมหานคร

(TIME SPENDING BEHAVIOR AND  
EXPENDITURE PATTERN OF  
UNDERGRADUATES IN BANGKOK  
METROPOLITAN)

อาจารย์เพลินทิพย์ โกเมศโสภา (หัวหน้าโครงการ)

อาจารย์ชัชพงศ์ ตั้งมณี

คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2534

หัวข้อ                      พฤติกรรมการใช้เวลาและรูปแบบการใช้จ่ายของนิสิตนักศึกษา  
 ในเขตกรุงเทพมหานคร  
 หัวหน้าโครงการ        อาจารย์เพ็ญทิพย์ โภกเมศโสภาก  
 ผู้ร่วมโครงการ        อาจารย์ชัชพงศ์ ตั้งมณี



### บทคัดย่อ

กลุ่มนิสิตนักศึกษาจัดเป็น "ตลาดเป้าหมาย" ที่น่าสนใจ เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีความต้องการซื้อสูง แม้ว่าจะยังมีรายได้ไม่มากนัก ประกอบกับอยู่ในวัยที่อยากรู้ อยากเห็น อยากลอง ด้วยเหตุนี้จึงเป็นสิ่งที่นำศึกษาถึงพฤติกรรมในการใช้เวลาและรูปแบบการใช้จ่ายของนิสิตนักศึกษา เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ต่องานการตลาดต่อไป

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา รวบรวม ทั้งข้อมูลทัศนคติ และข้อมูลปฐมภูมิ ในส่วนข้อมูลปฐมภูมินั้น ได้ใช้วิธีการสำรวจภาคสนามโดยใช้แบบสอบถามเพื่อตามข้อมูลจากนิสิตนักศึกษาใน 3 สาขาการศึกษา ได้แก่ สาขาวิทยาศาสตร์ สาขาสังคมศาสตร์ และสาขามนุษยศาสตร์ สาขาละ 135 คน รวม 405 คน ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างที่ไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น โดยใช้โควตา จากมหาวิทยาลัยของรัฐบาล และเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 แห่ง

ผลจากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ในวันธรรมดานั้น นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลากับการกิจด้านการเรียน เวลาส่วนที่เหลือใช้ทำที่บ้านและทบทวนบทเรียน โดยเฉพาะนิสิตสาขาวิทยาศาสตร์ เวลาส่วนที่เหลือของนิสิตนักศึกษาทั้งหลาย รวมทั้งในเวลาวันหยุดมักใช้กับการพักผ่อนหย่อนใจ ทั้งในที่พักและนอกสถานที่พัก กิจกรรมยามว่างนั้น คือ การดูโทรทัศน์ วิดีโอ และภาพยนตร์ รองลงไปคือ การนอนเล่นหรือนอนหลับ การซื้อของตามห้างหรือศูนย์การค้านี้เป็นกิจกรรมที่นิสิตสายสังคมศาสตร์ค่อนข้างนิยมมากกว่าสายอื่นๆ

ในเรื่องรูปแบบการใช้จ่ายนั้น นิสิตนักศึกษามีค่าใช้จ่ายต่อเดือนสูงกว่า 2,000.- บาทขึ้นไป รายการค่าใช้จ่ายที่สำคัญๆ ของนิสิตนักศึกษาทั้งหมด คือ ค่าอาหาร คิดเป็นร้อยละ 26-40 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับหนังสือ และอุปกรณ์การเรียน ซึ่งนิสิตนักศึกษาศาขวิทาศาสตร์ค่อนข้างใช้จ่ายมากกว่าอีกสองสายการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 5-15 นอกจากนี้ก็มีค่าใช้จ่ายการแต่งกาย ค่าเดินทาง และค่าใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ แต่ละรายการคิดเป็นร้อยละ 5-15 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด ในกรณีถ้ามีรายได้เพิ่มขึ้น นิสิตนักศึกษาต้องการใช้จ่ายในเรื่องเครื่องแต่งกายเพิ่มขึ้น รองลงมาคือใช้จ่ายในเรื่องการพักผ่อนหย่อนใจ

ผลจากการศึกษาทัศนคติในการซื้อสินค้า พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการซื้อสินค้าหรือบริการ คือ คุณภาพของสินค้า เป็นเกณฑ์ลำดับแรก รองลงมาคือประโยชน์ใช้สอย และราคา นิสิตนักศึกษาเห็นว่า การลดราคาจะดึงดูดใจให้นิสิตนักศึกษาซื้อสินค้าน่ามากขึ้น ขณะเดียวกันก็เห็นว่า การโฆษณาจะช่วยให้มีการตัดสินใจซื้อสินค้าได้ดีขึ้น

จากการเปรียบเทียบนิสิตนักศึกษาทั้งสามสายการศึกษา พบว่า ผู้ที่เรียนสายสังคมศาสตร์ ค่อนข้างตอบสนอง (Response) ในกิจกรรมหรือสิ่งใหม่ๆ ทางการตลาดมากกว่าผู้เรียนอีกสองสายการศึกษา อย่างไรก็ตาม ในการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายทั้งสามสายการศึกษาดังกล่าวคงไม่แตกต่างกันนัก ทั้งนี้เพราะพฤติกรรมการใช้เวลาใกล้เคียงกัน และรูปแบบการใช้จ่ายไม่แตกต่างกัน

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



## กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยนี้สำเร็จเรียบร้อยโดยได้รับการสนับสนุนทางด้านเงินทุน  
จาก คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณทุกๆ ท่านที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือแก่คณะผู้วิจัย  
จนสามารถทำงานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

อาจารย์เพลินทิพย์ โภกเมศโสภา

อาจารย์รัชชพงศ์ ตั้งมณี

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

# สารบัญ



	หน้า
บทคัดย่อ	๒
กิตติกรรมประกาศ	๖
สารบัญ	๖
สารบัญตาราง	๗
สารบัญแผนภูมิ	๘
บทที่ 1 บทนำ	1- 1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1- 1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	1- 2
ขอบเขตการวิจัย	1- 3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	1- 4
สมมติฐานของการวิจัย	1- 4
บทที่ 2 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	2- 1
ผลงานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เวลา	2- 1
ผลงานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการใช้จ่าย	2- 3
ผลงานวิจัยต่างประเทศ	2- 3
ผลงานวิจัยในประเทศไทย	2- 4
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	3- 1
แผนการเลือกตัวอย่าง	3- 1
การพัฒนาแบบสอบถาม	3- 2
การออกงานสนามและการประมวลผล	3- 3
การวิเคราะห์และอธิบายผลข้อมูล	3- 3
ข้อจำกัดในการวิจัย	3- 4

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 4	การวิเคราะห์ข้อมูล	4- 1
	ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง	4- 2
	พฤติกรรมการใช้เวลา	4-21
	รูปแบบการใช้จ่าย	4-47
	ปัจจัยที่มีผลต่อการซื้อสินค้าหรือบริการ	4-73
	การทดสอบสมมติฐาน	4-79
บทที่ 5	สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	5- 1
	สรุปผลการวิจัย	5- 1
	บทวิจารณ์ และข้อเสนอแนะ	5- 5
บรรณานุกรม		5- 8
ภาคผนวก		1
แบบสอบถาม		2

เลขหมึก ๑๗  
 พค 15  
 เลขทะเบียน 006540  
 วัน เดือน ปี 11 ค.ค. 34

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1.1 แสดงข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างหรือผู้ตอบแบบสอบถาม	4- 2
4.1.2 แสดงแหล่งสนับสนุนค่าใช้จ่ายต่อเดือน	4-14
4.1.3 แสดงแหล่งเงินสนับสนุนค่าใช้จ่าย จำแนกตามสายการศึกษา	4-17
4.1.4 แสดงจำนวนเงินโดยเฉลี่ย (บาท/เดือน) ที่ได้รับ จำแนกตามสายการศึกษา	4-18
4.1.5 แสดงวิธีการเดินทางไปกลับสถานศึกษาเป็นประจำ	4-19
4.2.1 แสดงระยะเวลา (ชั่วโมง) ของการทำกิจกรรมในวันธรรมดา	4-21
4.2.2 แสดงระยะเวลา (ชั่วโมง) ของการทำกิจกรรมในวันหยุด	4-24
4.2.3 แสดงปริมาณเวลาที่ใช้สำหรับแต่ละกิจกรรม จำแนกตามสายการศึกษา	4-27
4.2.4 แสดงความเห็นเกี่ยวกับการเข้าเรียนและการนัดหมาย และสถานที่ที่ใช้ในเวลาว่าง	4-29
4.2.5 แสดงกิจกรรมยามว่าง จำแนกตามลำดับความสำคัญ	4-36
4.2.6 แสดงกิจกรรมยามว่าง จำแนกตามสายการศึกษา	4-39
4.2.7 แสดงกิจกรรมระหว่างชั่วโมงเรียน	4-42
4.2.8 แสดงกิจกรรมระหว่างชั่วโมงเรียน จำแนกตามสายการศึกษา	4-43
4.3.1 แสดงรายการค่าใช้จ่ายต่อเดือน จำแนกตามลำดับความสำคัญ	4-47
4.3.2 แสดงลำดับความสำคัญของรายการค่าใช้จ่ายต่อเดือน จำแนก ตามสายการศึกษา	4-50
4.3.3 แสดงรายการค่าใช้จ่าย จำแนกตามสายการศึกษา	4-53
4.3.4 แสดงสัดส่วนค่าใช้จ่ายต่างๆ ต่อเดือนที่ต้องตัดสินใจจ่ายเอง	4-57
4.3.5 แสดงสัดส่วนค่าใช้จ่ายต่อรายจ่าย 1 เดือน จำแนกตาม สายการศึกษา	4-60
4.3.6 แสดงรายการที่ต้องการใช้จ่าย ถ้ามีรายได้เพิ่ม จำแนกตาม สายการศึกษา	4-62



ตารางที่ (ต่อ)

หน้า

4.3.7 แสดงปัญหารายรับไม่พอรายจ่าย จำแนกตามสายการศึกษา	4-66
4.3.8 แสดงวิธีการแก้ปัญหารายรับไม่พอรายจ่าย จำแนกตามสายการศึกษา	4-67



สถาบันวิจัยประชากรและสังคม  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.18	แสดงร้อยละของหน่วยตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับการนัดหมาย ในแต่ละสายการศึกษา	4-34
4.19	แสดงร้อยละของหน่วยตัวอย่าง จำแนกตามสถานที่ที่ใช้เมื่อมีเวลาว่าง ในแต่ละสายการศึกษา	4-35
4.20	แสดงร้อยละของหน่วยตัวอย่าง จำแนกตามกิจกรรมที่ทำระหว่างชั่วโมงเรียน	4-45
4.21	แสดงร้อยละของหน่วยตัวอย่าง จำแนกตามรายการค่าใช้จ่าย	4-46
4.22	แสดงรายละเอียดของหน่วยตัวอย่าง จำแนกตามรายการที่จะใช้จ่ายเพิ่ม หากมีรายได้เพิ่ม	4-65
4.23	แสดงจำนวนหน่วยตัวอย่าง จำแนกตามปัญหาารายรับไม่พอรายจ่าย	4-67
4.24	แสดงจำนวนหน่วยตัวอย่าง จำแนกตามปัญหาารายรับไม่พอรายจ่าย ในแต่ละสายการศึกษา	4-68
4.25	แสดงร้อยละของหน่วยตัวอย่าง จำแนกตามวิธีการแก้ไขปัญหารายรับไม่พอรายจ่าย	4-71
4.26	แสดงร้อยละของหน่วยตัวอย่าง จำแนกตามวิธีการแก้ไขปัญหารายรับไม่พอรายจ่าย ในแต่ละสายการศึกษา	4-72
4.27	แสดงร้อยละของหน่วยตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยที่มีผลต่อการซื้อสินค้าหรือบริการ	4-76
4.28	แสดงร้อยละของหน่วยตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยที่มีผลต่อการซื้อสินค้าหรือบริการ ในแต่ละสายการศึกษา	4-77
4.3.1	ทัศนคติในการใช้เงินโดยรวม และจำแนกตามสายการศึกษา	4-78

# บทที่ 1



## บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่าแนวความคิดการตลาดในเรื่อง "กลุ่มลูกค้าเป้าหมาย" (Target Group) หรือ "ตลาดเป้าหมาย" (Target Market) นับว่ามีความสำคัญยิ่ง ในการวางแผนและกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดให้มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะไม่มีผลิตภัณฑ์ใดที่สามารถตอบสนองความต้องการของคนทุกคนได้ ดังนั้นเป็นหน้าที่ของนักการตลาดที่จะต้องมีความสามารถกำหนดกลุ่มลูกค้าเป้าหมายให้ได้ชัดเจน เพื่อที่จะเสนอสินค้าหรือบริการให้ตรงกับความต้องการของกลุ่มลูกค้าเป้าหมายมากที่สุด การกำหนดกลุ่มลูกค้าเป้าหมายสามารถใช้ตัวแปรหลายๆ ตัวเป็นตัวกำหนด ซึ่งอาจเป็น เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา ขนาดครอบครัว รูปแบบการดำเนินชีวิตและบุคลิกภาพ เป็นต้น โดยใช้วิธีการแบ่งส่วนตลาด (Market Segmentation)

กลุ่มนิสิตนักศึกษาจัดเป็น "ตลาดเป้าหมาย" ที่น่าสนใจอย่างยิ่ง เนื่องจากอยู่ในวัยที่อยากรู้อยากเห็นอยากทดลอง และสามารถยอมรับสินค้าและการบริการใหม่ๆ ได้ง่าย ซึ่งในทางการตลาดจัดเป็นพวก Innovator หรือ Early Adopter แม้ว่ากลุ่มนิสิตนักศึกษานี้ส่วนใหญ่ยังมิได้ประกอบอาชีพ หากแต่มีรายได้จากผู้ปกครอง หรือการทำงานพิเศษสูงจนมักจะเหลือเพียงพอสำหรับสินค้าหรือบริการที่ตนสนใจ เช่น เสื้อผ้า การชมภาพยนตร์ หรือการพักผ่อนหย่อนใจรูปแบบต่างๆ และนักการตลาดโดยทั่วไปต่างยอมรับว่ากลุ่มนิสิตนักศึกษานี้เป็นลูกค้าเป้าหมายที่มีการตัดสินใจเร็ว มีกำลังซื้อสูง และเป็นกลุ่มหนึ่งที่นักการตลาดควรให้ความสนใจเป็นพิเศษ

ด้วยเหตุนี้จึงเป็นสิ่งที่น่าศึกษาถึงพฤติกรรมการใช้เวลาและรูปแบบการใช้ว่างของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อจะได้เข้าใจความต้องการ ตลอดจนรูปแบบการดำเนินชีวิตของกลุ่มนี้ อันเป็นประโยชน์ในการวางแผนการตลาดต่อไป

## วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยในเรื่องพฤติกรรมการใช้เวลาและรูปแบบการใช้จ่ายของนิสิต นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการใช้เวลาและรูปแบบการใช้จ่ายของนิสิต นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้เวลากับรูปแบบการใช้จ่ายของนิสิตในเขตกรุงเทพมหานคร

## ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ว่า เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้และรูปแบบการใช้จ่าย\* ของนิสิตนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์\*\* สายสังคมศาสตร์\*\* และสายศิลปศาสตร์\*\* ทั้งเพศชายและหญิง ที่กำลังศึกษา ระดับปริญญาตรี สายละ 135 ตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น 405 ตัวอย่าง จากสถาบันอุดมศึกษา\*\*\* ในเขตกรุงเทพมหานคร

\* การใช้จ่าย หมายถึง ค่าใช้จ่ายทั้งหมดของนิสิต นักศึกษา อันเกิดจากตัดสินใจใช้จ่ายด้วยตัวนิสิตเอง

\*\* นิสิตนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ หมายถึง คณะวิทยาศาสตร์ แพทย์ศาสตร์ ทันตแพทย์ศาสตร์ สัตวแพทย์ศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์

\*\* นิสิตนักศึกษาสายสังคมศาสตร์ หมายถึง คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะรัฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะครุศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะนิติศาสตร์

\*\* นิสิตสายมนุษยศาสตร์ หมายถึง คณะอักษรศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์

\*\*\* สถาบันอุดมศึกษา หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

## กระบวนการวิจัย

### 1. แหล่งข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยนี้ได้แก่ ข้อมูลปฐมภูมิและข้อมูลทุติยภูมิ โดยมีรายละเอียดดังนี้

#### 1.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

ข้อมูลปฐมภูมิ คือ ข้อมูลที่ได้รับจากการสำรวจภาคสนาม โดยผู้วิจัยได้จัดทำและพัฒนาแบบสอบถามขึ้นมา และเลือกตัวอย่างแบบ Quota Sampling จากนิสิตนักศึกษาทั้ง 3 สาขาการศึกษา จากมหาวิทยาลัย 5 แห่ง ดังกล่าว โดยแบบสอบถามประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้ (รายละเอียดดูในภาคผนวก)

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนิสิตนักศึกษาผู้ให้สัมภาษณ์
- ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการใช้เวลาของนิสิตนักศึกษา
- ส่วนที่ 3 รูปแบบการใช้จ่ายของนิสิตนักศึกษา

#### 1.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

ข้อมูลทุติยภูมิ คือ ข้อมูลหรือผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ดูรายละเอียดในบทที่ 2) สืบได้แก่

##### 1.2.1 ผลงานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เวลา ซึ่งได้แก่

ผลงานวิจัยของ สุวรรณ บัวดิลก และคณะ ศึกษาถึงพฤติกรรมการใช้เวลาในชีวิตประจำวันของวัยรุ่น อายุ 15-22 ปี พ.ศ. 2532

ผลงานวิจัยของนักศึกษานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง เรื่อง ไลฟ์-สไตล์ และทัศนคติต่อ Ads & Media พ.ศ. 2532

การสำรวจพฤติกรรม การชมภาพยนตร์ของวัยรุ่น โดยแผนกวิจัย บริษัท มีเดีย โฟกัส จำกัด

##### 1.2.2 ผลงานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการใช้จ่าย ซึ่งมีทั้ง

ผลงานวิจัยต่างประเทศและผลงานวิจัยในประเทศ

ผลงานวิจัยต่างประเทศได้แก่

เอนดิคอตท์ (Endicott) 1967 ศึกษาเปรียบเทียบ  
ค่าใช้จ่ายของนักศึกษา สาขาวิศวกรรมศาสตร์ กับ สาขาบริหารธุรกิจ และ  
ศิลปศาสตร์

วูดฮอลล์ (Woodhall) 1970 ศึกษาถึงค่าใช้จ่าย  
ของนักศึกษาในประเทศฟินแลนด์

คาสซ์ค (Kaszyh) 1976 ศึกษาค่าธรรมเนียม  
การศึกษาในประเทศเยอรมัน

กระทรวงศึกษาธิการแห่งประเทศเกาหลี (Korea  
Republic Ministry of Education) 1980 ศึกษาค่าธรรมเนียมของนักศึกษา  
สายวิทยาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์

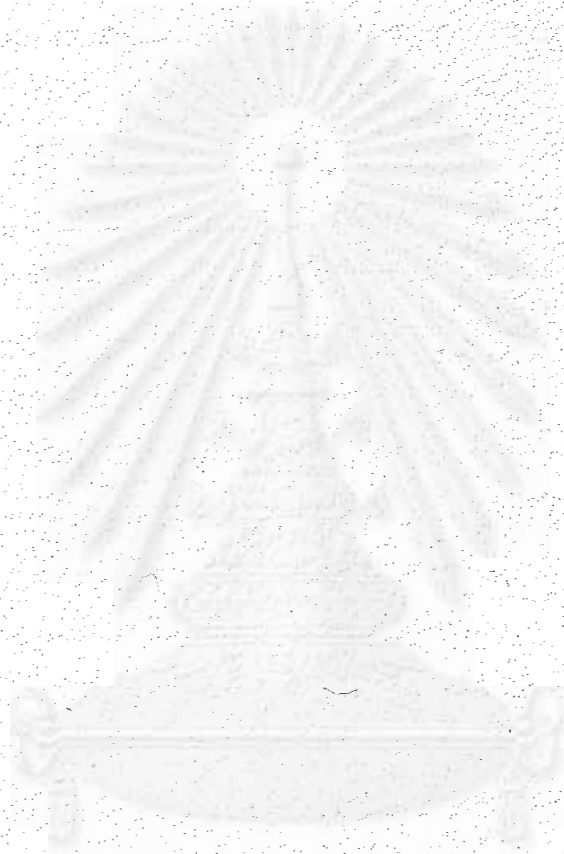
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลงานวิจัยนี้จะเป็นข้อมูลพื้นฐาน (Basic Data) สำหรับ  
นักการตลาดต่อการวางแผนเพื่อเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่เป็นนิสิตนักศึกษา โดยทราบ  
ถึงความต้องการด้านสินค้าและบริการต่างๆ รวมทั้งกำลังซื้อ อันเนื่องมาจาก  
พฤติกรรมการใช้เวลาต่อกิจกรรมต่างๆ และรูปแบบการใช้จ่ายที่เกิดขึ้น
2. ข้อมูลจากการวิจัยนี้เป็นประโยชน์ในการพิจารณาเพื่อหาโอกาส  
ทางการตลาดสำหรับสินค้าและบริการใหม่ๆ เพื่อกลุ่มลูกค้าเป้าหมายดังกล่าว
3. ผลของวิจัยนี้จะใช้เป็นข้อมูลทางวิชาการเพื่อประกอบการเรียน  
การสอนในสาขาวิชาทางการตลาด เช่น พฤติกรรมผู้บริโภค การจัดการการตลาด  
การวิจัยตลาด เป็นต้น

สมมติฐานของการวิจัย

1. นิสิตนักศึกษาในสายวิทยาศาสตร์ จะมีพฤติกรรมการใช้เวลา  
ส่วนใหญ่เพื่อการศึกษาเล่าเรียน มากกว่านิสิตในสายมนุษยศาสตร์ และ  
สายสังคมศาสตร์

2. นิสิตนักศึกษาในสายสังคมศาสตร์ จะมีการใช้จ่ายเงินนอกเหนือจากค่าใช้จ่ายด้านการเรียนโดยส่วนรวมสูงกว่านิสิตในสายมนุษยศาสตร์ และสายวิทยาศาสตร์



สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



## ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาถึงผลงานวิจัยที่ผ่านมาเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เวลา พบว่ามีค่อนข้างน้อย ส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของการวิจัยทางธุรกิจซึ่งไม่สามารถเผยแพร่ได้ ในขณะที่การวิจัยเกี่ยวกับการใช้จ่ายของกลุ่มบุคคลในวัย "นิสิต นักศึกษา" ได้รับการเผยแพร่มากกว่า

### ผลงานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เวลา

ในปี พ.ศ. 2532 สุวรรณ บัวดิลก และคณะ ได้ศึกษาถึงพฤติกรรมการใช้เวลาในชีวิตประจำวันของวัยรุ่นอายุ 15-22 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 200 คน พบว่าร้อยละ 44.4 จะใช้เวลาสำหรับการเรียนหรือทำงานประจำ และเป็นที่น่าสนใจว่า ในบรรดากิจกรรม 7 อย่างคือ เรียนหรือทำงาน พักผ่อนในบ้าน อยู่บนพาหนะ เรียนหรือทำงานพิเศษ พักผ่อนนอกบ้าน เล่นกีฬา ชื่อของ นิสิต นักศึกษา จะสนใจที่จะเล่นกีฬาในแต่ละวันเป็นอันดับ 7 ในขณะที่วัยรุ่นชายเลือกที่จะเล่นกีฬาเป็นอันดับ 3 และไม่ว่าเป็นเพศชายหรือหญิง ต่างพอใจที่จะใช้เวลาพักผ่อนในบ้านมากกว่าพักผ่อนนอกบ้าน

ปีเดียวกันนี้ผลการวิจัยภายใต้ชื่อ ไลฟ์-สไตล์ และทัศนคติต่อ Ads & Media ของนักศึกษาปริญญาโท บริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (คู่แข่ง ปีที่ 9 เดือนกรกฎาคม ฉบับที่ 106 หน้า 80) พบว่าวัยรุ่นหนุ่มสาว ช่วงอายุ 22-30 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร จะใช้เวลาว่างในการชมโทรทัศน์หรือวิดีโอ เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ การอ่านหนังสือพิมพ์ นิยาย การอยู่บ้านพักผ่อน และการฟังรายการวิทยุ การใช้เวลาว่างที่ไม่ใคร่มีใครปฏิบัติคือ การเข้าวัด และการไปเดินร่ำที่ดิสโก้เทค และในวิจัยเรื่องเดียวกันสำหรับกลุ่มวัยรุ่นช่วงอายุ 10-20 ปีนั้น เมื่อมีเวลาว่างจะชอบอยู่ในบ้านมากกว่าออกไปข้างนอก และการใช้เวลาว่างจะนิยมการดูโทรทัศน์หรือวิดีโอมากที่สุด รองลงมาอันดับสองได้แก่ การฟังเพลง ส่วนอันดับสามคือ ชอบอ่านหนังสือพิมพ์และนวนิยาย (คู่แข่ง ปีที่ 9 ฉบับพิเศษ เดือน มิ.ย. 2532 หน้า 91-110)



จากการสำรวจของแผนกวิจัย บริษัท มีเดียโฟกัส จำกัด ("เผยวัยรุ่นหญิง 34% ดูหนังอาทิตย์ละครั้ง". ศูนย์ธุรกิจปีที่ 1 ฉบับที่ 3 หน้า 49-50) เกี่ยวกับพฤติกรรมการชมภาพยนตร์ของวัยรุ่น อายุ 15-19 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า โดยรวมร้อยละ 39 ของวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่าง จะชมภาพยนตร์ถึง 2-3 ครั้งต่อเดือน ทั้งนี้สามารถจำแนกเป็นวัยรุ่นชาย 41% และวัยรุ่นหญิง 59%

นอกจากนี้บริษัท มีเดียโฟกัส จำกัด ("กิจกรรมวัยรุ่นเสาร์-อาทิตย์ ออกนอกบ้านถึง 96% คู่แข่งธุรกิจ ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 หน้า 49-51) ยังได้แสดงผลการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เวลาในวันสุดสัปดาห์ของวัยรุ่นอายุ 15-19 ปี ในเขตกรุงเทพมหานครไว้ว่า เวลาตื่นนอน และเข้านอนจะแตกต่างกันระหว่างวันธรรมดาและวันสุดสัปดาห์ ดังตัวเลขแสดงในตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 แสดงเวลาการตื่นนอนและการเข้านอนของวัยรุ่นอายุ 15-19 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร

	การตื่นนอน		การเข้านอน		
	วันธรรมดา	วันหยุด	วันธรรมดา	วันหยุด	
	(%)	(%)	(%)	(%)	
ก่อน 6.00 น.	64	18	ก่อน 22.00 น.	8	19
6.00-8.00 น.	19	48	22.01-24.00 น.	81	58
8.01-10.00 น.	12	26	24.01-01.00 น.	4	11
10.01-12.00 น.	5	7	หลัง 01.00 น.	7	2
หลัง 12.00 น.	-	1			

และมีจำนวนถึง 23 เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มที่ออกนอกที่พัก จะใช้เวลาเฉลี่ย 2 ชั่วโมง สำหรับการเล่นกีฬา ในขณะที่ร้อยละ 98 ของกลุ่มที่ใช้เวลาในที่พัก จะใช้เวลาประมาณ 3 ชั่วโมง ในการฟังวิทยุ และร้อยละ 95 ของกลุ่มเดิมจะดูโทรทัศน์ด้วย และเวลาที่ใช้ในการดูโทรทัศน์ถึง 4 ชั่วโมงต่อวัน

## ผลงานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการใช้จ่าย

### ผลงานวิจัยต่างประเทศ

เอนดิคอตท์ (Endicott 1967 หน้า 92 อ้างใน สุภาพรรม ไชยเศรษฐ 2525 หน้า 19) ทำการวิจัยเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายของนักศึกษาในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ กับ สาขาบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ พบว่า ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาข วิศวกรรมศาสตร์ อันเป็นการศึกษาในสายวิทยาศาสตร์ มากกว่า ค่าใช้จ่ายของ นักศึกษาในสาขาบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ ซึ่งเป็นการศึกษาในสายสังคมศาสตร์ โดยในช่วงปี ค.ศ. 1947-1967 ค่าใช้จ่ายในสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์เพิ่มสูง ขึ้นร้อยละ 61 ในขณะที่ค่าใช้จ่ายของสาขาบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์สูงขึ้น ร้อยละ 50

วูดฮอลล์ (Woodhall 1970 หน้า 108 อ้างใน อ่ำไพ โกมลมิศร์ 2525, หน้า 25-26) ศึกษาถึงค่าใช้จ่ายของนักศึกษาในประเทศฟินแลนด์ พบว่า ค่าใช้จ่าย ในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสูงกว่าในสาขาสังคมศาสตร์ และค่าใช้จ่าย จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ตามระยะเวลาและดัชนีนี้ค่าครองชีพที่สูงขึ้นเรื่อยๆ

คาสซ์ค (Kaszyk 1976 หน้า 30-32 อ้างใน สุภาพรรม ไชยเศรษฐ 2525:19) ศึกษาถึงค่าธรรมเนียมการศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศเยอรมัน พบว่า นักศึกษาในสายวิทยาศาสตร์ อันประกอบด้วย คณะแพทยศาสตร์ คณะ- วิทยาศาสตร์ ต้องเสียค่าธรรมเนียมการศึกษาใน 1 ภาคการศึกษา สูงกว่า นักศึกษาในสายมนุษยศาสตร์ ซึ่งในที่นี้คือ คณะอักษรศาสตร์

สำหรับค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของนักศึกษาในประเทศเกาหลี กระทรวงศึกษาธิการแห่งประเทศเกาหลี (Korea Republic Ministry of Education 1980:142 อ้างใน สุภาพรรม ไชยเศรษฐ 2525 หน้า 23) ได้ ทำการวิจัยแล้วพบว่า ค่าธรรมเนียมทางการศึกษาของนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ ประมาณปีละ 258 เหรียญสหรัฐ สูงกว่าค่าธรรมเนียมของนักศึกษายามมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ซึ่งต้องจ่ายปีละ 227 เหรียญสหรัฐ

## ผลงานวิจัยในประเทศไทย

ในปี 2513 มานี นวล จันสฤษดิ์ชัย (อ้างใน สุภาพรรณ ไชยเศรษฐ 2525 หน้า 26) ได้วิจัยเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของการผลิตนักศึกษาวิทยาเขตเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า นักศึกษาทางสายวิทยาศาสตร์ อันประกอบด้วย คณะวิชาออกแบบ คณะวิชาเทคนิคการเกษตร และคณะวิชาช่างกล จะใช้จ่ายเงินทางการศึกษา สูงสุด ในขณะที่นักศึกษาคณะวิชาบริหารธุรกิจ อันเน้นการศึกษาทางสายสังคมศาสตร์ จะใช้จ่ายเงินเพื่อการศึกษาต่ำสุด

ในอีก 4 ปีต่อมา กองวิชาการ ทบวงมหาวิทยาลัย วิจัยถึงค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษาทั่วประเทศ พบว่า นิสิตในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จะใช้จ่ายสำหรับค่าอาหารมากที่สุด คือ ประมาณ 40 เปอร์เซ็นต์ของค่าใช้จ่ายทั้งหมดของนิสิต 1 คน ใน 1 ปี และทำนองเดียวกัน นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหารเป็นอันดับ 1 เช่นกัน เพียงแต่มีสัดส่วนร้อยละ 32 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด

ชนิกา ศิลปอนันต์ และ จุฑา ฉัตรคุปต์ (2527 หน้า 45 อ้างใน สุภาพรรณ ไชยเศรษฐ 2525 หน้า 24) วิจัยถึงค่าใช้จ่ายในปี 2517 ของนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตที่จ่ายเงินส่วนตัวในรอบปีการศึกษาสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ นิสิตคณะเศรษฐศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะทันตแพทยศาสตร์ ตามลำดับ และนิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ ใช้จ่ายเงินส่วนตัวน้อยที่สุด

สำหรับการใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษา คนที สูงสถิตานนท์ (2518, หน้า ง-จ, หน้า 49) ได้วิจัยพบว่า นิสิตหลักสูตรเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัย ใช้จ่ายส่วนตัวสูงสุด และนิสิตที่ใช้จ่ายน้อยที่สุด คือ นิสิตหลักสูตรนิติศาสตร์มหาบัณฑิต ทั้งนี้พิจารณาจากจำนวนตัวอย่าง 301 คน ในปีการศึกษา 2518 และอาจสรุปต่อเนื่องจากงานวิจัยของ คนที ได้ว่า นิสิตบัณฑิตศึกษาหลักสูตรทางสายวิทยาศาสตร์ จะใช้จ่ายส่วนตัวสูงสุด และนิสิตบัณฑิตศึกษาหลักสูตรทางสายมนุษยศาสตร์ ส่วนใหญ่จะใช้จ่ายส่วนตัวสูงกว่า หลักสูตรทางสายสังคมศาสตร์ ต่อมา เพ็ญทิพย์ เกียรติกาจาย (2524, หน้า 38-40) ทำการวิจัยเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตบัณฑิตศึกษา สาขาพลศึกษาในประเทศไทย พบว่า จากประชากรจำนวน 118 คน อันได้แก่ นิสิต

บัณฑิตศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นิสิตจะให้จ่ายตลอดหลักสูตรปีละประมาณ 26,000 บาท โดย นิสิตจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จะให้จ่ายด้านที่พัก อาหาร พาหนะ และการพักผ่อนหย่อนใจ สูงกว่า นิสิตจากจุฬาลงกรณ์

กฤตภาณณ์ ปอทรัพย์ (2519 หน้า 59 อ้างใน อ่ำไพ โภกลมิมิตร 2525 หน้า 28) วิจัยถึงค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนนายทหาร นายตำรวจ พบว่า นักเรียนในสถาบันเหล่านี้จะเสียค่าใช้จ่ายต่ำกว่านิสิตนักศึกษาในเขตสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ เนื่องจาก นักเรียนเหล่านี้ได้รับบริการที่พัก อาหาร เครื่องแต่งกาย ตลอดจนการซักกรีด ดูแลรักษาความสะอาดจากทางราชการฟรี

ในปี พ.ศ. 2525 อ่ำไพ โภกลมิมิตร ได้วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาวิทยาลัยครูทั่วประเทศ พบว่า โดยรวมแล้ว นักศึกษาจะใช้จ่ายเฉลี่ยประมาณปีละ 15,000 บาท ซึ่งนักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูนครหลวง จะใช้จ่ายมากที่สุด คือ ต้องรับภาระค่าอาหารและค่าที่พักมากที่สุด ในขณะที่นักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครูภาคเหนือ จะใช้จ่ายน้อยที่สุด นอกจากนี้ อ่ำไพ ได้วิเคราะห์ถึงปัญหาทางการเงินและการแก้ไขของนักศึกษาวิทยาลัยครู พบว่า ประมาณครึ่งหนึ่งของผู้ให้ข้อมูล เป็นผู้ที่มีเงินไม่พอใช้ในบางเดือน และจะใช้วิธีขอยืมจากเพื่อนเพื่อบรรเทาปัญหานั้น เป็นจำนวนถึง 48.5 เปอร์เซ็นต์ ของผู้ที่มีปัญหาทางการเงิน นอกจากนั้นบางคนจะให้การขอจากผู้อุปการะ การกู้ยืม และการจำหน่ายทรัพย์สินเป็นทางออกของปัญหา

ในปีเดียวกัน สุภาพรรณ ไชยเศรษฐ ได้วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั่วประเทศ พบว่า ใน 1 ปีการศึกษา นักศึกษาสังกัดสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จะใช้จ่ายโดยเฉลี่ยประมาณ 30,000 บาท โดยนักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ใช้จ่ายสูงสุด คือ โดยเฉลี่ยประมาณ 35,800 บาท และ นักศึกษาวิทยาลัยแสงธรรม ใช้จ่ายน้อยที่สุด คือประมาณ 12,000 บาท ทั้งนี้ นักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มีค่าใช้จ่ายในบางประเภทสูงกว่าสถาบันอื่นๆ มาก เช่น ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับรถยนต์ส่วนตัว ค่าตำราเรียนและเอกสารประกอบการเรียน ค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเครื่องสำอาง ในขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยแสงธรรม ไม่ได้

ใช้เงินในหลายประเภทของค่าใช้จ่าย นอกจากนี้ สุภาพรณ ได้วิเคราะห์ถึงปัญหาทางการเงิน และการแก้ไขตนเองเดียวกับของ อำไพ พบว่า ส่วนใหญ่จะมีบางเดือนที่นักศึกษาจะมีปัญหาคือเงินไม่พอใช้ และคลี่คลายปัญหาดังกล่าวด้วยการขอจากบิดามารดา หรือผู้อุปการะ หรือขอยืมจากเพื่อนฝูง

นอกจากจะศึกษาถึงพฤติกรรมการใช้เวลาในชีวิตประจำวันแล้ว สุวรรณภา บัวดิลก และคณะ (2532 หน้า 21-28) ยังศึกษาถึงรูปแบบการใช้จ่ายในชีวิตประจำวันของวัยรุ่นอายุ 15-22 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 200 คน พบว่าร้อยละ 34.7 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมดใน 1 เดือน เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับอาหารและเครื่องดื่มนักศึกษารุ่นชายจะมีค่าใช้จ่ายสูงสุดใน 3 ประเภทนี้คือ ค่าอาหารและเครื่องดื่มนักศึกษาอุปการณารเรียน และค่าใช้จ่ายในการบันเทิง ทัศนอาจร และเล่นกีฬา ในขณะที่วัยรุ่นหญิง จะพอใจใช้จ่ายสูงสุดใน 3 ประเภทต่อไปนี้ ค่าอาหารและเครื่องดื่มนักศึกษาอุปการณารเรียน และค่าใช้จ่ายสำหรับเครื่องแต่งกาย และเป็นที่น่าสนใจจากผลการวิจัยของ สุวรรณภา คือ วัยรุ่นหญิงที่มีการออมเงินจะเป็น 2 เท่าของวัยรุ่นชาย

ในปี 2532 มีการรายงานผลการวิจัยภายใต้ชื่อ ไลฟ์ สไตล์ และทัศนคติ ต่อ Ads & Media (คู่แข่ง ปีที่ 9 ฉบับที่ 105 เดือนมิถุนายน 2532 หน้า 91-110) ว่าวัยรุ่นในช่วงอายุ 10-20 ปีนั้น ประมาณครึ่งหนึ่งที่ชอบซื้อสินค้าที่ออกใหม่หรือดูแปลก และชอบซื้อสินค้าจากร้านค้าที่อยู่ใกล้บ้านเพื่อประหยัดเวลา และให้ความสำคัญของปัจจัยในการพิจารณาซื้อสินค้าหรือบริการ เรียงตามลำดับจากสำคัญที่สุดไปหาน้อยได้ดังนี้ อันดับหนึ่ง คุณภาพ อันดับสอง ประโยชน์ใช้สอย ที่สำคัญรองลงมาได้แก่ ราคา การออกแบบที่ดึงดูดใจ และชื่อเสียงของสินค้าหรือบริการ ตามลำดับ และในรายงานวิจัยเรื่องเดียวกัน สำหรับกลุ่มอายุ 21-30 ปีนั้น (คู่แข่ง ปีที่ 9 ฉบับที่ 106 หน้า 77-82) ว่า วัยรุ่นในช่วงอายุ 21-30 ปีนั้น เสียค่าใช้จ่ายในเรื่องอาหาร และเครื่องดื่มนักศึกษามากที่สุด รองลงมาเป็น ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการพักผ่อนหย่อนใจ การบันเทิงท่องเที่ยว นอกจากนั้นแล้ว ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้า และบริการของวัยรุ่นในปี พ.ศ. 2532 คือ สินค้านั้นต้องมีคุณภาพ และปัจจัยอันดับสองคือ ต้องให้ประโยชน์ใช้สอยสูง ซึ่งคุณภาพของสินค้าเป็น

เหตุผลสำคัญในการเลือกซื้อสินค้าและบริการ ไม่ว่าจะวัยรุ่นนั้นจะมีระดับการศึกษาอย่างไร หรือมีรายได้เท่าไรก็ตาม

ในงานวิจัยนี้ยังได้สรุปถึงความคิดเห็นในการใช้จ่ายเงินของวัยรุ่นไว้พอสรุปได้ดังนี้ โดยส่วนใหญ่คนในวัยนี้ชอบเดินเลือกซื้อของตามศูนย์การค้าใหญ่ๆ มากกว่าการซื้อจากร้านค้าใกล้บ้าน และมักจะต่อรองสินค้าทันทีที่มีโอกาส ในด้านพฤติกรรมผู้บริโภค วัยนี้จะนิยมซื้อสินค้าที่ชอบและต้องการ โดยไม่สนใจว่า ยี่ห้ออื่นจะลดราคาหรือไม่ และจะไม่เห็นด้วยกับการซื้อสินค้าเพราะมีของแถม แต่ถ้าพิจารณาเฉพาะในเพศหญิง จะชอบเลือกซื้อสินค้าตามศูนย์การค้าใหญ่ๆ และให้ความสนใจกับการลดราคาของสินค้ามาก และในการซื้อสินค้าจะมีการใคร่ครวญมาก่อน ซึ่งคล้ายกับความเห็นของวัยรุ่นชายด้วย ในด้านของการโฆษณา คนในวัยนี้จะเห็นด้วยว่าการโฆษณามีผลทำให้ภาพพจน์ของสินค้าดีขึ้น และการโฆษณาช่วยให้การตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าดีขึ้น แต่ในกรณีที่ เป็นสินค้าที่ไม่ต้องการแล้ว โฆษณาจะไม่สามารถผลักดันให้คนในวัยนี้ตัดสินใจเลือกซื้อสินค้านั้นๆ ได้เลย

## บทที่ 3

### ระเบียบวิธีวิจัย



นอกเหนือจากการรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เวลา และรูปแบบการใช้จ่ายของนิสิตนักศึกษาหรือคนในวัยนี้แล้ว การศึกษาข้อมูลปฐมภูมิในการวิจัยนี้ จะได้ข้อมูลจากการสำรวจ (Survey Method) โดยการออกแบบสอบถามตัวอย่างจากประชากรเป้าหมาย ซึ่งก็คือ นิสิตนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ เพื่อให้ข้อมูลในการวิเคราะห์และสรุปผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

#### แผนการเลือกตัวอย่าง

การเลือกตัวอย่างกระทำโดยใช้แนวคิดของการเลือกตัวอย่างที่ไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น (Non-Probability Sampling) ด้วยวิธีโควตา (Quota Sampling) ซึ่งการกำหนดโควตานั้น พิจารณาจากปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้เวลาและรูปแบบการใช้จ่าย ดังนี้

1. ประเภทของสถาบัน
  - 1.1 สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
  - 1.2 สถาบันอุดมศึกษาของเอกชน
2. สาขาการศึกษา
  - 2.1 สายวิทยาศาสตร์

ในที่นี้คือ นิสิตนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะเทคนิคการแพทย์ คณะกายภาพบำบัด คณะเทคโนโลยีชีวภาพ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะประมง คณะเกษตรศาสตร์ คณะวนศาสตร์

#### 2.2 สายสังคมศาสตร์

ในที่นี้คือ นิสิตนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะนิติศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี คณะสังคมศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมเกษตร

## 2.3 สาขามนุษยศาสตร์

ในที่นี้คือ คณะมนุษยศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะ-  
ศิลปกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์

จากการพิจารณาปัจจัยข้างต้นร่วมกับข้อกำหนดต่างๆ เช่น งบประมาณ  
ที่ควรเป็น ระยะเวลาของการทำวิจัย จะได้จำนวนตัวอย่างจากแต่ละสถาบัน  
ดังนี้

สถาบัน	สาขาศึกษา	สาขาสังคมฯ	สาขามนุษย์ฯ	ผลรวม
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ				
-มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	27	27	27	
-จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	27	27	27	
-มหาวิทยาลัยรามคำแหง	<u>27</u>	81	<u>27</u>	<u>81</u>
สถาบันอุดมศึกษาของเอกชน				
-มหาวิทยาลัยรังสิต	27	27	27	
-มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	<u>27</u>	54	<u>27</u>	<u>54</u>
				<u>405</u>

และในกรณีที่มีข้อผิดพลาดจากการให้ข้อมูล จึงกำหนดจำนวนตัวอย่างเพิ่ม  
15 หน่วย ดังนั้นจำนวนตัวอย่างทั้งหมด 420 หน่วย

## การพัฒนาแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามประกอบด้วยคำถามเพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วน  
ตามต้องการ แบบสอบถามแบ่งออกได้เป็น 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 เป็นการสอบถามข้อมูลส่วนตัวของหน่วยตัวอย่าง เช่น เพศ  
อายุ ชั้นปี ลักษณะการเดินทางไปสถาบัน รายได้ต่อเดือน เป็นต้น

ส่วนที่ 2 เป็นการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เวลา เช่น การใช้เวลา  
ในวันธรรมดาและวันหยุด การใช้เวลาว่างระหว่างชั่วโมงเรียน  
การนัดหมาย เป็นต้น



ส่วนที่ 3 เป็นการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการใช้จ่าย ปัญหาการใช้จ่าย ตลอดจนทัศนคติในการซื้อสินค้าหรือบริการ

ผู้วิจัยได้ทดสอบความเหมาะสมของแบบสอบถามด้วยการสำรวจก่อนใช้งานจริง (Pilot Survey) กับ นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวนหนึ่ง และได้ใช้ข้อมูลจากการสำรวจก่อนใช้งานจริงนี้ปรับปรุงแบบสอบถามในหลายจุด เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วน ข้อถามในแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วเป็นข้อถามปิดให้เลือกตอบตามจริง บางข้อถามจะเป็นการเรียงลำดับความสำคัญ

#### การออกงานสนาม และการประมวลผล (Field Work and Data Processing)

ผู้วิจัยใช้นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ซึ่งเคยมีประสบการณ์ในการออกงานสนามมาแล้ว เป็นพนักงานสัมภาษณ์ เพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนมกราคม - เดือนมีนาคม 2534 การออกงานสนาม พนักงานสัมภาษณ์จะไปสัมภาษณ์ถึงสถาบันการศึกษาที่ถูกกำหนดว่าเป็นหน่วยตัวอย่าง และสัมภาษณ์ นิสิตหรือนักศึกษาในสายการศึกษาต่างๆ ในลักษณะตัวต่อตัว (Face to Face) โดยพยายามให้ข้อมูลกระจายในทุกเพศ ทุกชั้นปีการศึกษา อย่างครบถ้วน

เมื่อได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เรียบร้อยแล้ว จะประมวลผลข้อมูลทางสถิติ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+

#### การวิเคราะห์และอธิบายผลข้อมูล (Data Analysis and Interpretation)

เป็นการนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากงานสนามมาวิเคราะห์และอธิบายผลที่ได้ การอธิบายผลที่ได้จะกระทำใน 2 ลักษณะคือ

##### 1. การอธิบายด้วยหลักเหตุผล (Logical Interpretation)

คือ การรวบรวมข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องให้มาสัมพันธ์กันเพื่อใช้เป็นข้อสรุป ตลอดจนการให้เหตุผลโดยการอ้างอิงจากข้อมูลที่ได้เป็นหลัก

##### 2. การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ (Statistical

Analysis)

คือ การใช้เครื่องมือทางสถิติในการวิเคราะห์และสรุปผล ทั้งนี้โดยนำเอาข้อมูลดิบที่ได้มาจัดกระทำ เพื่อที่จะได้ทราบว่า ข้อมูลเหล่านั้นมีความหมาย และ/หรือมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องเนื่องกันเพียงใด การวิเคราะห์ส่วนใหญ่

เป็นในลักษณะร้อยละ เพื่อให้ง่ายต่อการเข้าใจและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ ในการประกอบการตัดสินใจได้ ในการสรุปผลบางหัวข้อจะอาศัยการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วย

### ข้อจำกัดในการวิจัย (Restriction)

เพื่อให้สามารถใช้ผลการวิจัยให้เป็นประโยชน์มากที่สุด จึงขอชี้แจงถึง ข้อจำกัดบางประการที่ควรคำนึงถึง ทั้งนี้เพื่อให้การแปลความหมายเกิดข้อ ผิดพลาดน้อยที่สุด

#### 1. ข้อจำกัดในการทำวิจัย อันได้แก่

1.1 จำนวนและลักษณะของตัวอย่างทั้งหมดอาจจะไม่สามารถ เป็นตัวแทนของประชากรทั้งหมด อันได้แก่ นิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้

1.2 การสุ่มตัวอย่างไม่สามารถกระจายลักษณะของตัวอย่างได้ ทั้งหมดในระดับชั้นปี รายได้ ที่สนใจ

1.3 ข้อจำกัดในแง่ของเวลาในช่วงการทำวิจัย กับความคิดเห็น ที่เปลี่ยนแปลงไป

#### 2. ข้อจำกัดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม

ในช่วงการดำเนินการออกงานสนาม การวิเคราะห์และอธิบาย ผลข้อมูล ตลอดจนการนำผลสรุปไปใช้นั้น สถานการณ์ สภาพแวดล้อมต่างๆ ได้เปลี่ยนแปลงไป อันเนื่องจากสาเหตุต่างๆ เช่น การโฆษณา การส่งเสริม การขาย การเปลี่ยนแปลงแผนการดำเนินงานชีวิต

ดังนั้นก่อนที่จะนำข้อสรุปและผลการวิจัยใดไปใช้ประโยชน์ ควรคำนึง ถึงข้อจำกัดที่เสนอแนะในที่นี้ด้วย



## การวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้เป็นส่วนของการวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากแบบสอบถามทั้งสิ้น 420 ชุด เพื่อทำการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และเพื่อให้ง่ายต่อการเข้าใจ การนำเสนอจะจำแนกออกเป็นส่วนต่างๆ ดังต่อไปนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง
- ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการใช้เวลาของกลุ่มตัวอย่าง
- ส่วนที่ 3 รูปแบบการใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่าง
- ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

### 4.1 ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง

สถาบันวิจัยประชากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 4.1.1 แสดงข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างหรือผู้ตอบแบบสอบถาม

	สาขการศึกษา						รวม	ร้อยละ
	สายวิทยาศาสตร์	ร้อยละ	สายสังคมศาสตร์	ร้อยละ	สายมนุษยศาสตร์	ร้อยละ		
ตามผู้ตอบแบบสอบถาม	137	100	146	100	137	100	420	100
ชาย	97	71	41	28	56	41	194	46
หญิง	40	29	104	72	81	59	226	54
ต่ำกว่า 18 ปี	6	4	5	4	4	3	15	3
18-19 ปี	49	36	35	24	57	42	141	33
20-21 ปี	50	36	75	52	49	36	175	42
22-23 ปี	23	17	26	18	20	15	70	17
สูงกว่า 23 ปี	8	7	4	2	6	4	19	5
ระดับศึกษา								
ชั้นปีที่ 1	33	24	29	20	62	46	124	30
ชั้นปีที่ 2	51	37	46	32	34	25	131	31
ชั้นปีที่ 3	19	14	39	27	18	13	76	18
ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า	33	25	31	21	21	16	87	21
สถานที่เรียนมัธยมศึกษา								
กรุงเทพมหานคร	98	72	97	67	103	76	299	71
ต่างจังหวัด	39	28	48	33	33	24	121	29
ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม								
ต่ำกว่า 1.50	2	2	-	-	1	1	3	1
1.5-1.99	15	11	7	5	7	5	29	7
2.0-2.49	37	27	43	30	33	24	113	27
2.5-2.99	52	38	65	46	65	48	184	44
3.0-3.49	23	17	21	15	21	16	65	16
3.5-4.00	8	6	6	4	8	6	21	5

## ตารางที่ 4.1.1 (ต่อ)

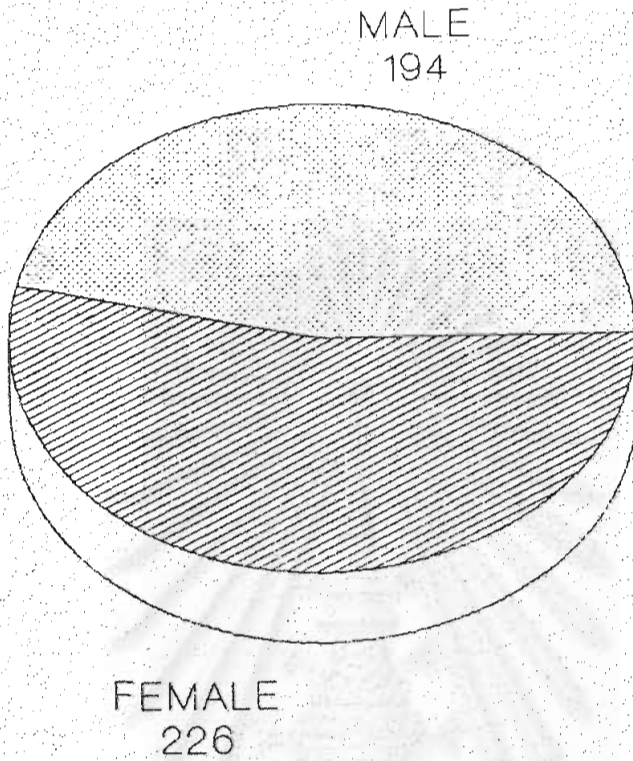
## สาขาการศึกษา

สาขาวิทยาศาสตร์ ร้อยละ    สาขาสังคมศาสตร์ ร้อยละ    สาขามนุษยศาสตร์ ร้อยละ    รวม ร้อยละ

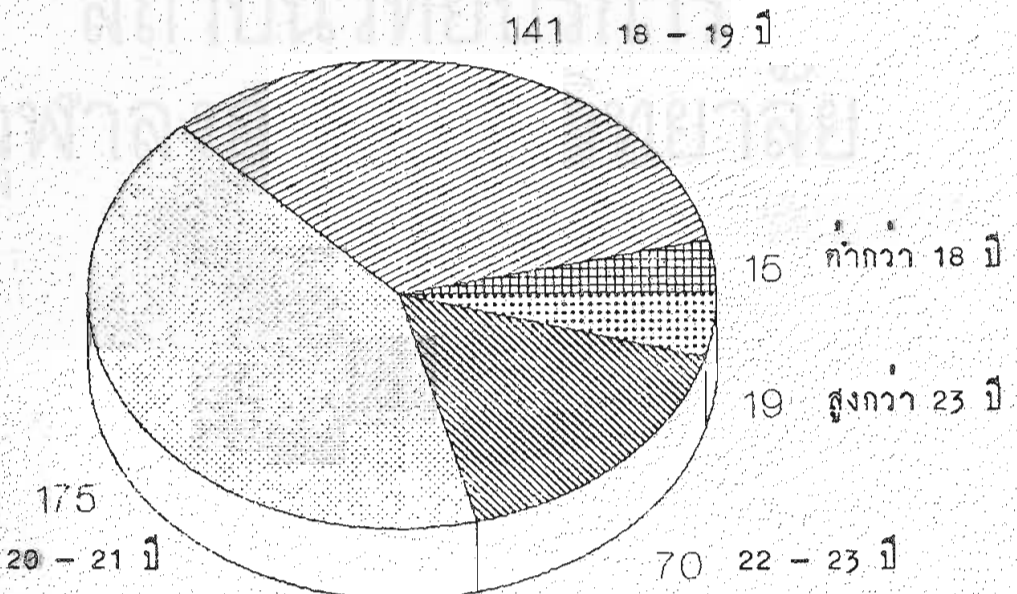
## สถานที่อาศัยในปัจจุบัน

อยู่กับพ่อแม่	77	56	84	58	79	58	241	57
อยู่กับญาติ	22	16	30	21	23	17	75	18
อยู่คนเดียว	10	7	3	2	13	10	26	6
อยู่ร่วมกับเพื่อนหรือคนอื่นๆ	18	13	16	11	13	10	48	11
อื่นๆ	10	7	12	8	8	6	30	7
ค่าใช้จ่ายต่อเดือน								
ต่ำกว่า 1,000 บาท	4	3	6	4	7	5	17	4
1,000-1,499 บาท	13	10	23	16	23	17	59	14
1,500-1,999 บาท	35	26	31	21	34	25	101	24
2,000-2,499 บาท	30	22	31	21	22	16	83	20
2,500-2,999 บาท	18	13	18	12	23	17	59	14
3,000-4,000 บาท	27	20	28	19	17	13	73	18
เกินกว่า 4,000 บาท	8	6	7	6	8	7	23	6
รายได้ส่วนบุคคล								
ต่ำกว่า 6,000 บาท	8	6	2	1	7	5	17	4
6,000-8,000 บาท	8	6	14	10	13	10	35	9
8,001-10,000 บาท	13	10	16	11	13	10	42	10
10,001-15,000 บาท	22	16	18	11	24	18	64	16
15,001-20,000 บาท	31	23	22	15	23	17	76	18
20,001-30,000 บาท	13	10	21	15	15	11	49	12
30,001-45,000 บาท	14	10	24	17	18	13	56	14
มากกว่า 45,000 บาท	25	19	28	20	21	16	74	18

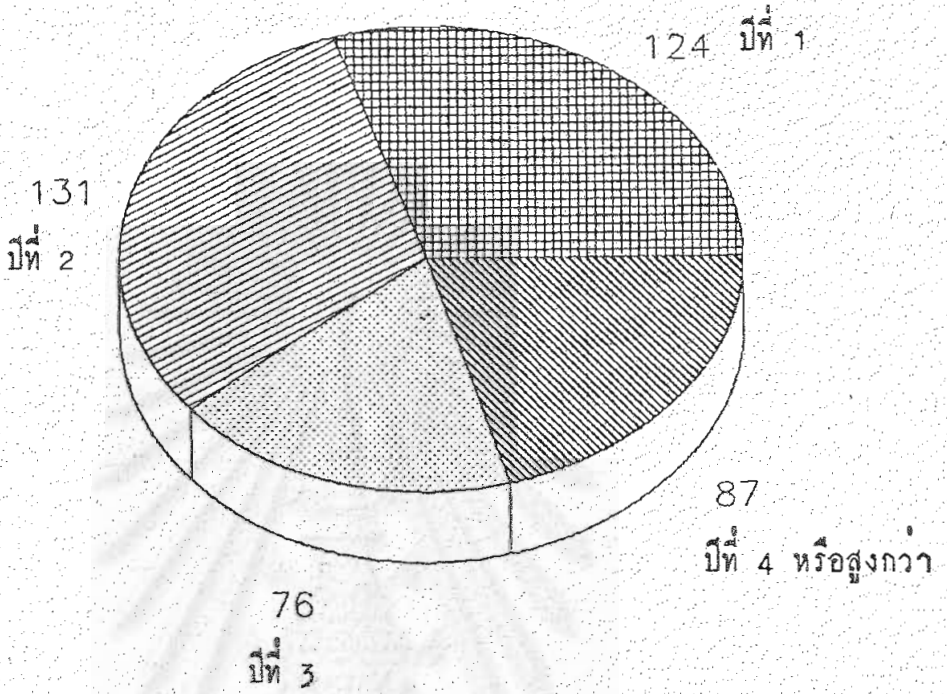
กราฟที่ 4.1 แสดงจำนวนหน่วยตัวอย่างจำแนกตามเพศ



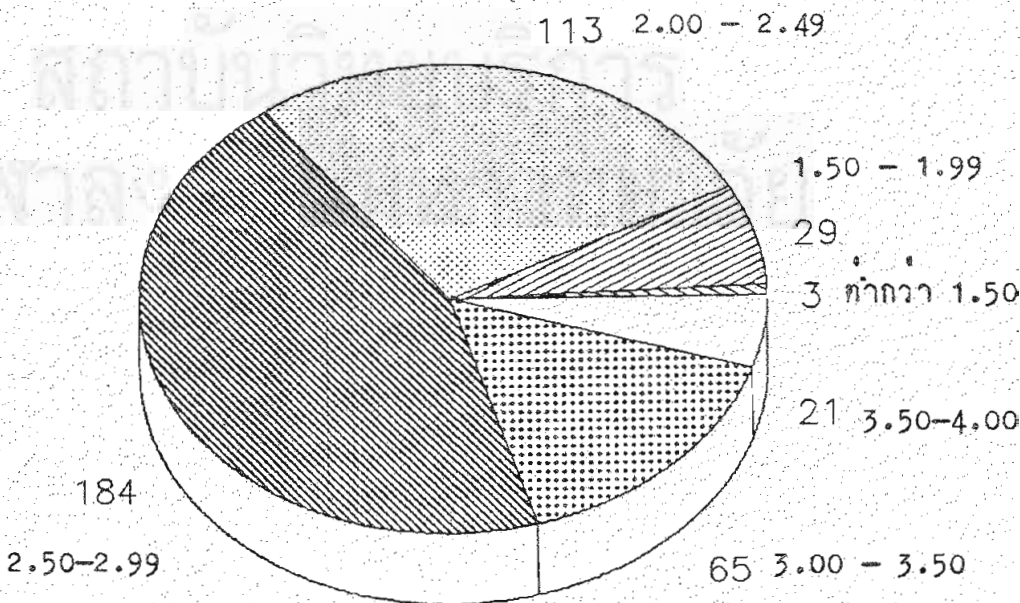
กราฟที่ 4.2 แสดงจำนวนตัวอย่างจำแนกตามช่วงอายุ



กราฟที่ 4.3 แสดงจำนวนหน่วยตัวอย่างจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา



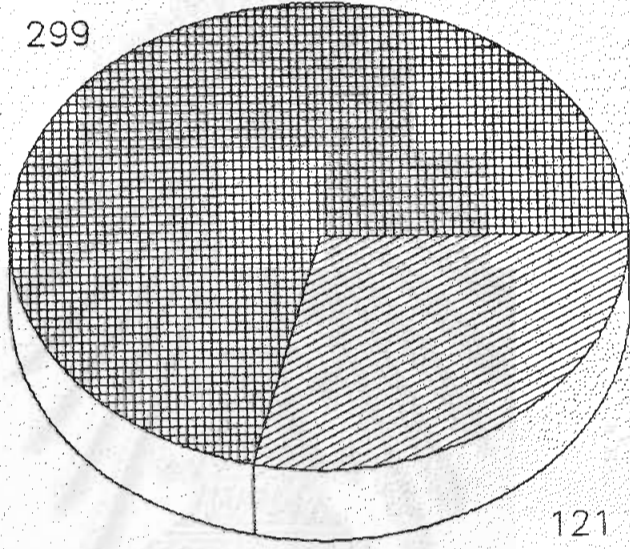
กราฟที่ 4.4 แสดงจำนวนหน่วยตัวอย่างจำแนกตามระดับคะแนนเฉลี่ย



กราฟที่ 4.5 แสดงจำนวนตัวอย่างจากสถานศึกษาในระดับมัธยมปลาย

กรุงเทพมหานคร

299

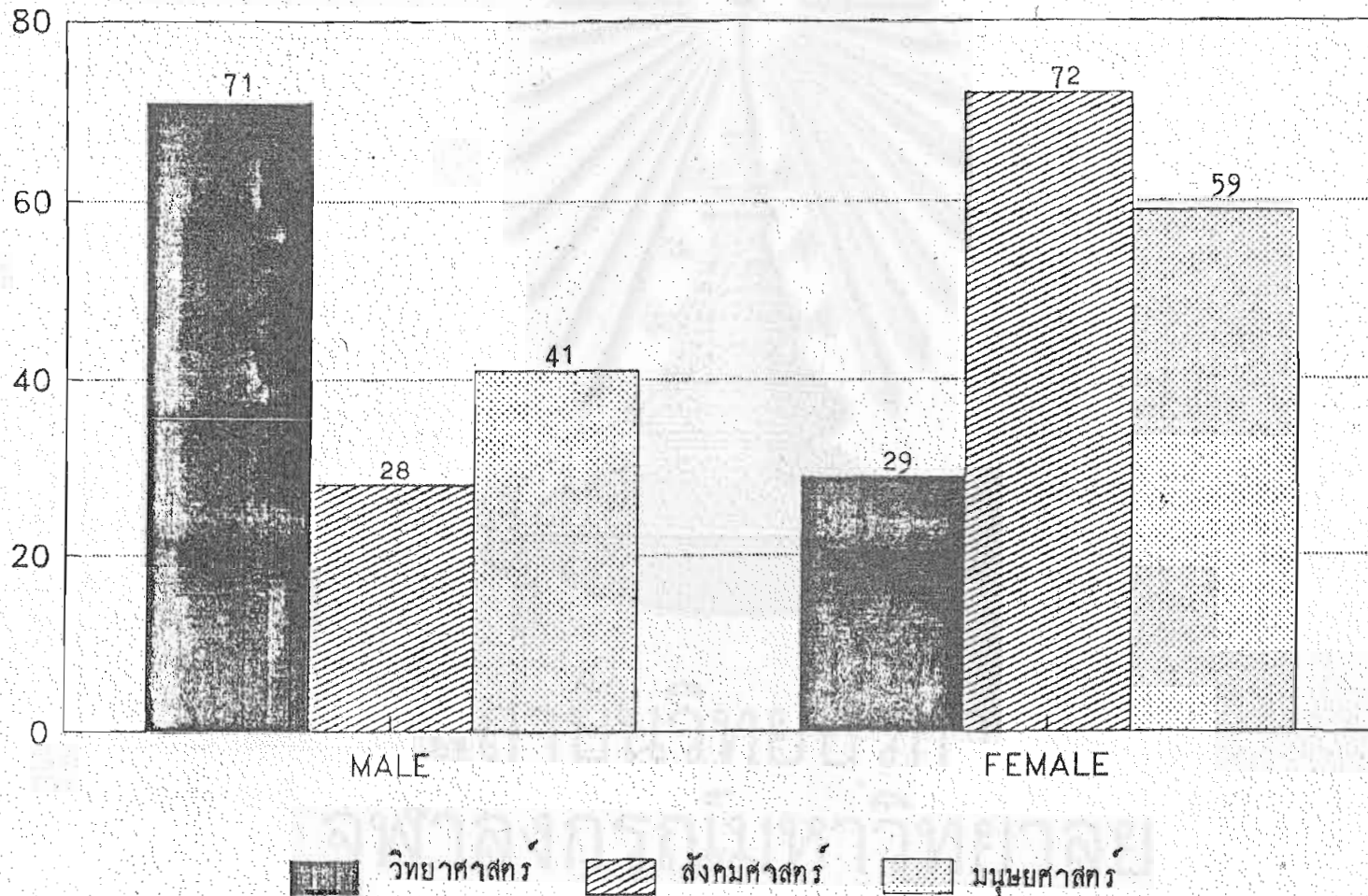


121 ต่างจังหวัด

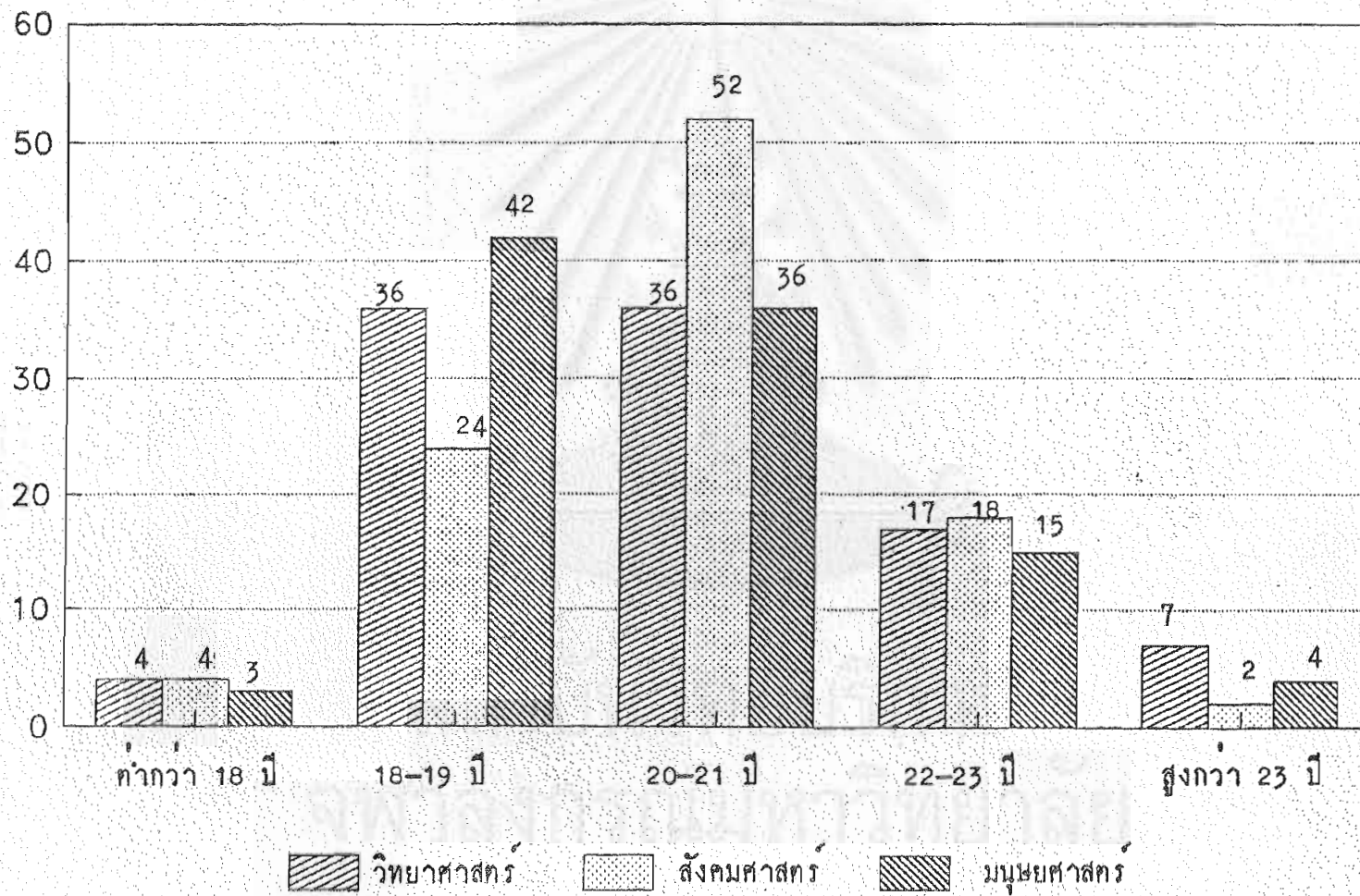
สถาบันวิจัยประชากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



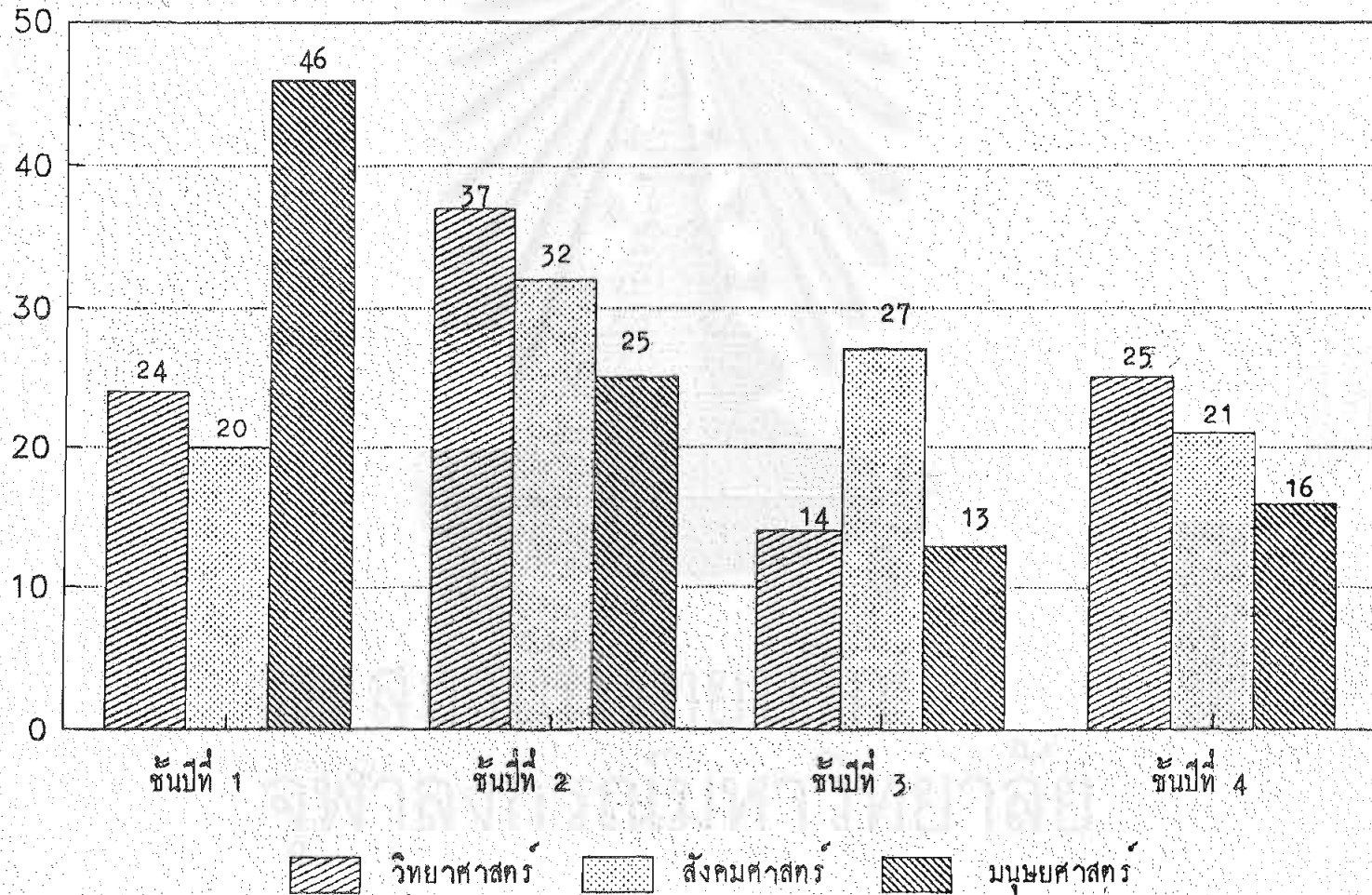
กราฟที่ 4.6 แสดงร้อยละของจำนวนตัวอย่างจำแนกตามเพศในแต่ละสายการศึกษา



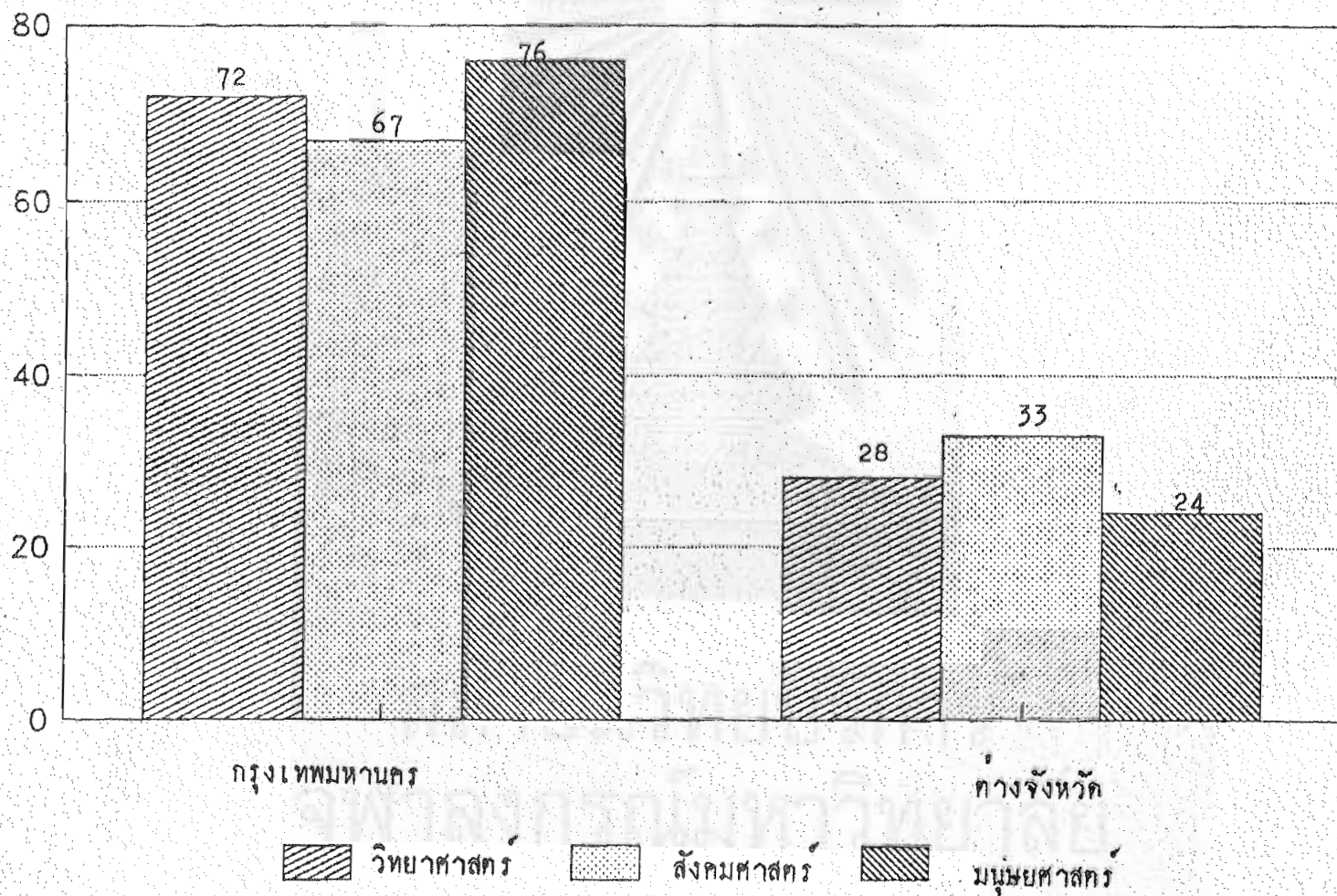
กราฟที่ 4.7 แสดงร้อยละของจำนวนตัวอย่างจำแนกตามช่วงอายุในแต่ละสายการศึกษา



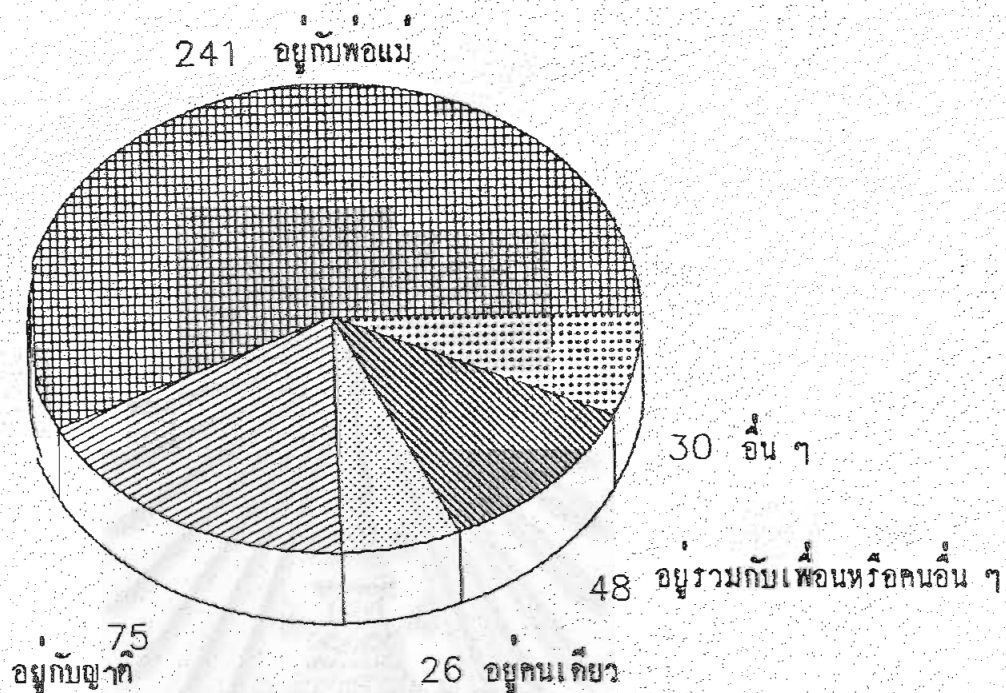
กราฟที่ 4.8 แสดงร้อยละของจำนวนตัวอย่างจำแนกตามชั้นปีในแต่ละสายการศึกษา



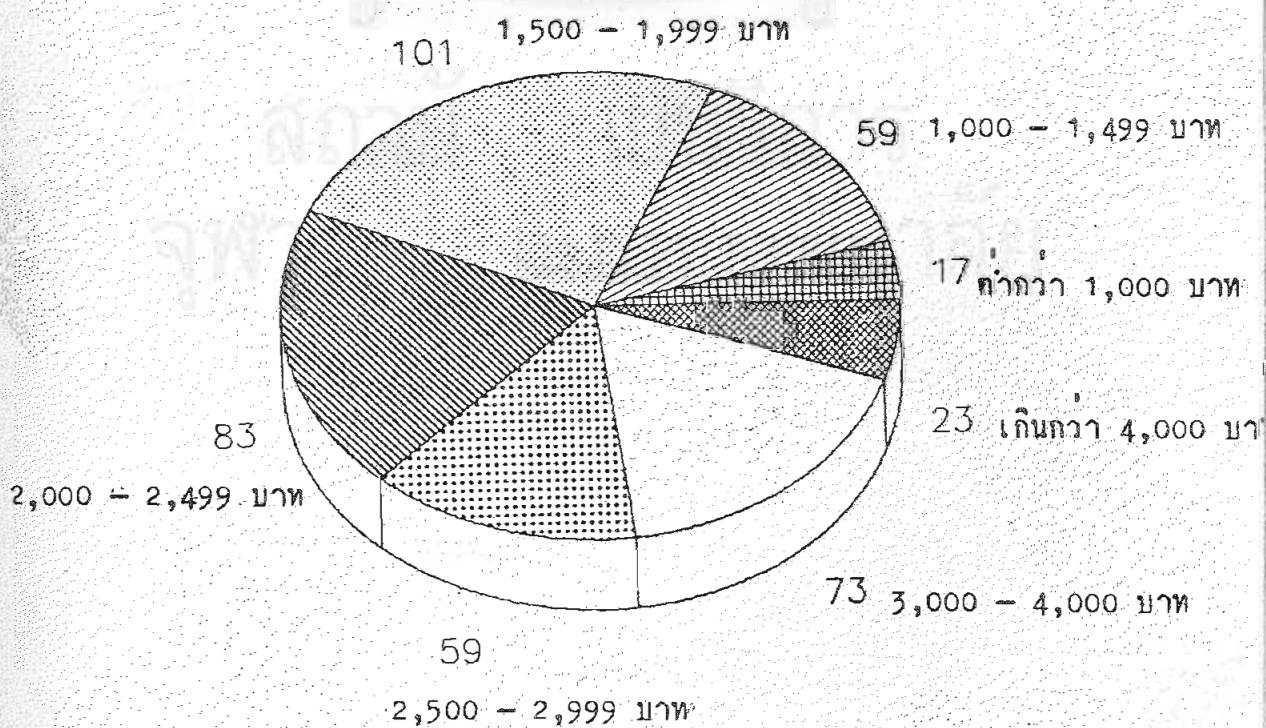
กราฟที่ 4.9 แสดงร้อยละของจำนวนตัวอย่างจำแนกตามสถานศึกษาในชั้นมัธยมปลาย ในแต่ละสายการศึกษา



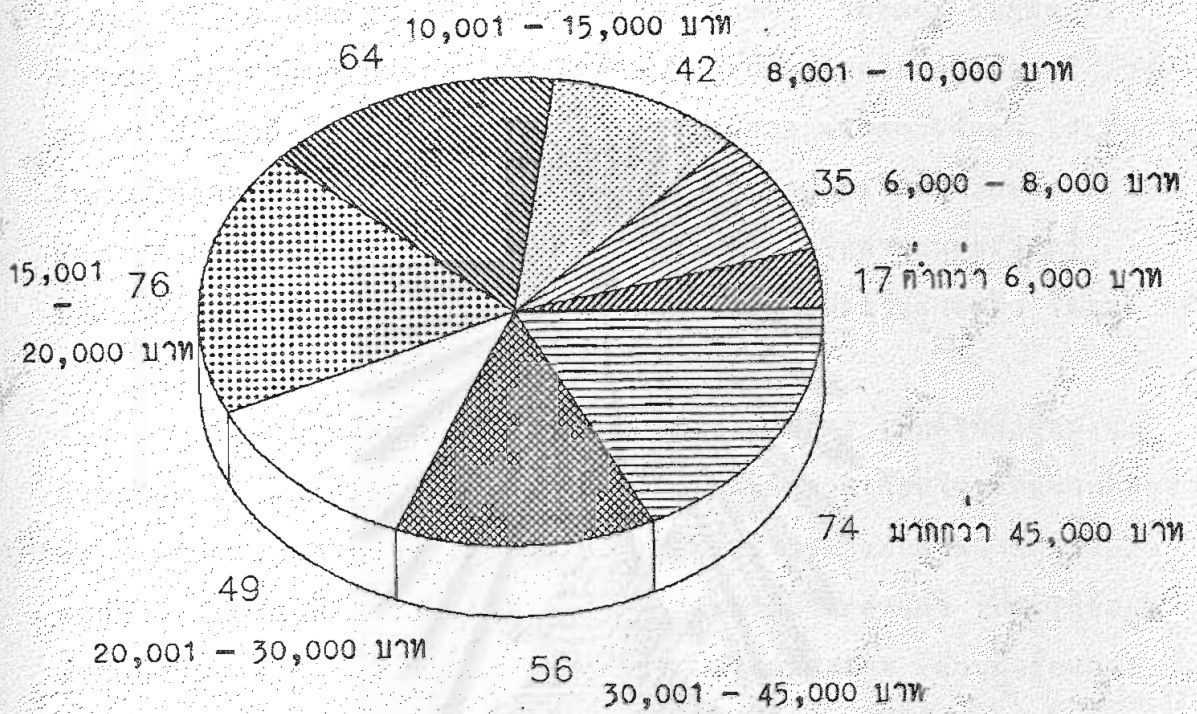
กราฟที่ 4.10 แสดงจำนวนตัวอย่างจำแนกตามสถานที่อาศัยในปัจจุบัน



กราฟที่ 4.11 แสดงจำนวนตัวอย่างจำแนกตามค่าใช้จ่ายต่อเดือน



กราฟที่ 4.12 แสดงจำนวนตัวอย่างจำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง



จากตารางที่ 4.1.1 จะเห็นว่า นิสิตนักศึกษาหญิงให้ข้อมูลในสัดส่วนที่สูงกว่าเพศชายเล็กน้อย และเมื่อพิจารณาแยกตามสายการศึกษา จะเห็นว่า ร้อยละ 72 ของนิสิตนักศึกษาสายสังคมศาสตร์เป็นหญิง ในขณะที่ ร้อยละ 71 ของสายวิทยาศาสตร์เป็นชาย นิสิตนักศึกษาที่ตกเป็นหน่วยตัวอย่าง มีอายุในช่วง 20-21 ปี มากถึงร้อยละ 42 และเมื่อพิจารณาแยกตามสายการศึกษา จะเห็นว่า ในสายวิทยาศาสตร์และสายสังคมศาสตร์ นิสิตนักศึกษาส่วนมากคือ ร้อยละ 50 และ 75 ตามลำดับ จะอยู่ในช่วงอายุ 20-21 ปี แต่ในสายมนุษยศาสตร์ นิสิตนักศึกษาในช่วงอายุ 18-19 ปี จะเป็นผู้ให้ข้อมูลในสัดส่วนสูงสุดถึง ร้อยละ 57

ในจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จะพบว่า ชั้นปีที่ 2 เป็นผู้ให้ข้อมูลสูงสุดถึงร้อยละ 31 และร้อยละ 44 ของทั้งหมด เป็นผู้มีผลการเรียนในระดับปานกลางคือ ระดับคะแนนอยู่ในช่วง 2.5 ถึง 2.99 เมื่อพิจารณาแยกตามสายการศึกษา พบว่า ผู้เรียนชั้นปีที่ 2 ของสายวิทยาศาสตร์และสายสังคมศาสตร์ เป็นผู้ให้ข้อมูลสูงสุดถึงร้อยละ 51 และร้อยละ 46 ของทั้งหมดในแต่ละสาย ส่วนผู้เรียนสายมนุษยศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 เป็นชั้นปีที่ให้ข้อมูลด้วยสัดส่วนสูงสุด ถึงร้อยละ 62 ของจำนวนผู้เรียนสายมนุษยศาสตร์ทั้งหมด

นอกจากนี้ นิสิตนักศึกษาจำนวนถึง 299 คน หรือร้อยละ 71 ของจำนวนทั้งหมด 420 คน จบการศึกษานี้มีถิ่นมปลายจากโรงเรียน ในเขตกรุงเทพมหานคร และส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร แล้วเป็นจำนวน 1, 2, 3 และ 4 ปี โดยคิดเป็นร้อยละ 17.3, 27.3 18.2 และ 23.6 ตามลำดับ และร้อยละ 57 ของทั้งหมดยังคงอาศัยอยู่กับพ่อแม่ และมีเพียงร้อยละ 6 ที่แยกตัวออกมาอาศัยคนเดียว เมื่อพิจารณาในแต่ละสายการศึกษา พบว่า เกินกว่าร้อยละ 60 ของทุกสายการศึกษา จะจบการศึกษามีถิ่นมปลายจากโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร และเกินกว่าร้อยละ 75 ของทุกสายการศึกษา ผู้เรียนยังคงอาศัยอยู่กับพ่อแม่

ในส่วนของการใช้จ่ายต่อเดือน จากตารางที่ 4.1.1 จะเห็นว่า สัดส่วนสูงสุดคือ ร้อยละ 26, 21 และ 25 ของนิสิตนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ตามลำดับ ใช้จ่ายเดือนละ 1,500-1,499 บาท

และผู้ปกครองของนิสิตนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ ร้อยละ 23 อันเป็นสัดส่วนสูงสุด มีรายได้โดยประมาณเดือนละ 15,001-20,000 บาท และเมื่อพิจารณาโดยรวม จะเห็นว่า ร้อยละ 24 ของจำนวนทั้งหมดใช้จ่ายโดยประมาณเดือนละ 1,500-1,999 บาท และร้อยละ 18 ของจำนวนทั้งหมดมีผู้ปกครอง ที่มีรายได้เดือนละ 15,001-20,000 บาท

#### ตารางที่ 4.1.2 แหล่งสนับสนุนค่าใช้จ่ายต่อเดือน

แหล่งสนับสนุน	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวนเงินโดยเฉลี่ยที่ได้รับ (บาท)	
		(ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด)
พ่อแม่	397 94.7%	2,350 (400	9,000)
ญาติผู้ปกครอง	46 11.0%	1,286 (100	3,900)
การทำงานประจำ	6 1.4%	4,100 (1,000	5,000)
การทำงานพิเศษ	34 8.1%	1,421 (200	5,000)
ทุนการศึกษา	11 2.6%	2,116 (700	4,500)
อื่นๆ	10 2.3%	850 (200	2,000)

หมายเหตุ : ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ



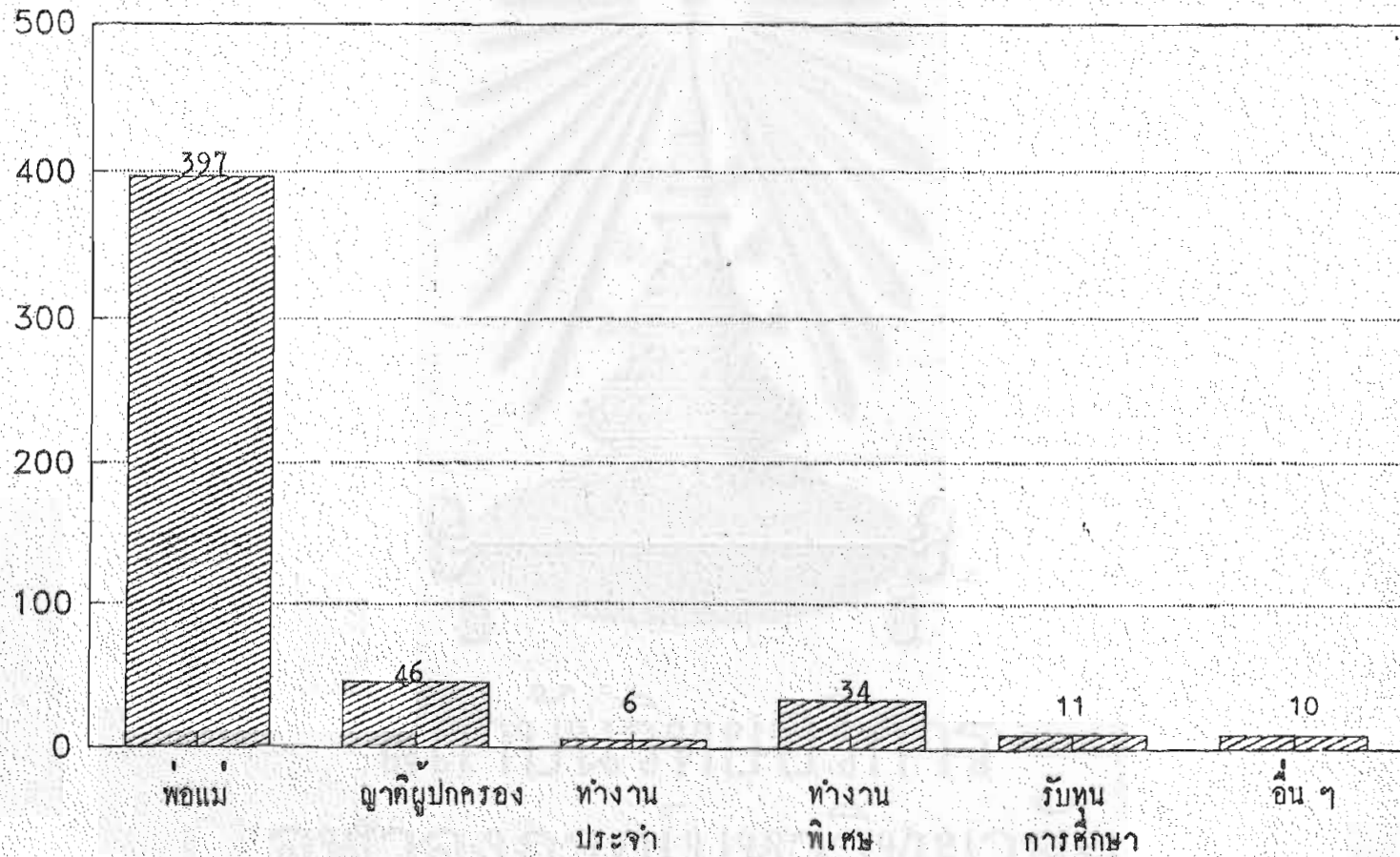


จากตารางที่ 4.1.2 จะเห็นว่า เป็นจำนวนถึงร้อยละ 94.7 จาก  
จำนวนนิสิตนักศึกษาที่ตกเป็นหน่วยตัวอย่างทั้งหมด 420 คน รับเงินจากพ่อแม่  
เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายต่อเดือน ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้วได้ค่าใช้จ่ายต่อเดือนคนละ  
2,350 บาท และเป็นที่สังเกตว่ามีจำนวน 2 คน ที่รับเงินค่าใช้จ่ายจากพ่อแม่  
สูงถึง 9,000 บาท มีเพียง ร้อยละ 1.4 ที่ทำงานประจำ เพื่อเป็นค่าใช้จ่าย  
ต่อเดือน ทั้งนี้ได้รายได้ต่อเดือนประจำ โดยเฉลี่ย 4,100 บาท

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กราฟที่ 4.13 แสดงจำนวนตัวอย่างจำแนกตามแหล่งสนับสนุนค่าใช้จ่ายแต่ละเดือน



ตารางที่ 4.1.3 แหล่งเงินสนับสนุนค่าใช้จ่าย จำแนกตามสายการศึกษา

แหล่งเงินสนับสนุน	สายการศึกษา		
	วิทยาศาสตร์	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
พ่อแม่	124 91.2%	140 95.9%	133 97.1%
ญาติ ผู้ปกครอง	12 8.8%	19 13.0%	15 10.9%
การทำงานประจำ	5 3.7%	-	1 .7%
การทำงานพิเศษ	8 5.9%	8 5.5%	18 13.1%
ทุนการศึกษา	4 2.9%	3 2.1%	4 2.9%
อื่นๆ	3 2.3%	4 2.7%	3 2.2%
รวม	137 100%	146 100%	137 100%

หมายเหตุ : ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.1.3 จะพบว่า

1. เมื่อพิจารณาในแต่ละสายการศึกษา จะเห็นว่า เป็นจำนวนถึงร้อยละ 91.2 ของนิสิตนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ จำนวน 137 คน ได้เงินใช้จ่ายต่อเดือนจากพ่อแม่ และทำนองเดียวกับนิสิตนักศึกษาสายสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ต่างรับเงินใช้จ่ายต่อเดือนจากพ่อแม่ ด้วยสัดส่วนสูงสุด เมื่อเทียบกับแหล่งอื่นๆ คือ เป็นจำนวนร้อยละ 95.9 และ 97.1 ของผู้เรียนในสายการศึกษานั้นๆ ตามลำดับ

2. เมื่อพิจารณาระหว่างสายการศึกษา พบว่า ผู้เรียนสายมนุษยศาสตร์ จะรับเงินค่าใช้จ่ายประจำเดือนจากพ่อแม่ด้วยสัดส่วนมากที่สุด คือ ร้อยละ 97.1 ในขณะที่ผู้เรียนสายสังคมศาสตร์ และสายวิทยาศาสตร์ มีสัดส่วนร้อยละ 95.9 และ 91.2 ตามลำดับ และเป็นที่น่าสนใจเกตุว่า นิสิตนักศึกษาสายมนุษยศาสตร์ ทำงานพิเศษด้วยสัดส่วนถึง ร้อยละ 13.1 ในขณะที่ผู้เรียนสายสังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ มีสัดส่วนร้อยละ 5.5 และ 5.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.1.4 จำนวนเงินโดยเฉลี่ย (บาท/เดือน) ที่ได้รับ จำแนกตามสายการศึกษา

แหล่งเงินสนับสนุน	สายการศึกษา		
	วิทยาศาสตร์	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
พ่อแม่	2,480	2,325	2,252
ญาติ ผู้ปกครอง	1,638	1,306	935
การทำงานประจำ	4,120	-	4,000
การทำงานพิเศษ	1,725	1,300	1,300
ทุนการศึกษา	3,333	-	900
อื่นๆ	1,000	1,025	350

จากตารางที่ 4.1.4 จะพบว่า โดยเฉลี่ยแล้วนิสิตนักศึกษาสาย วิทยาศาสตร์ รับเงินค่าใช้จากแหล่งต่างๆ ทุกแหล่ง สูงกว่าอีกสองสาย การศึกษา คือ นิสิตนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ รับเงินเฉลี่ยต่อเดือนจากพ่อแม่ 2,480 บาท ในส่วนของสายสังคมศาสตร์ และ มนุษยศาสตร์ รับเป็นจำนวน 2,325 และ 2,252 ตามลำดับ และเป็นที่น่าสนใจที่ผู้เรียนสายสังคมศาสตร์ ที่ตกเป็นหน่วยตัวอย่าง ไม่ได้ทำงานประจำ หรือ รับทุนการศึกษา เลย

ตารางที่ 4.1.5 วิธีการเดินทางไปกลับสถานศึกษาเป็นประจำ

วิธีการเดินทาง	สายการศึกษา			
	วิทยาศาสตร์	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์	รวม
เดิน	30 21.9%	21 14.6%	15 11.3%	66 15.9%
ใช้พาหนะประจำทาง	85 62.0%	84 58.3%	80 60.2%	249 60.1%
ใช้พาหนะรับจ้าง	6 4.4%	13 9.0%	13 9.8%	32 7.7%
ขี่รถไปเอง	17 12.4%	19 13.2%	25 18.8%	61 14.7%
มีรถจากที่บ้านรับส่ง	5 3.6%	13 9.0%	6 4.5%	24 5.8%
รวม	137 100.0%	144 100.0%	133 100.0%	414 100.0%

- หมายเหตุ 1. มีผู้ตอบเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ  
2. มีผู้ไม่ตอบ 6 คน

จากตารางที่ 4.1.5 พบข้อมูลที่น่าสนใจดังต่อไปนี้

1. เมื่อพิจารณาโดยรวม จะเห็นว่าจำนวนถึงร้อยละ 60.1 จากทั้งหมดใช้พาหนะประจำทางเพื่อไปกลับสถานศึกษา และมีจำนวนเพียงร้อยละ 5.8 ที่มีรถจากที่บ้านรับส่ง ซึ่งเมื่อพิจารณาแยกตามเพศ พบว่า ในจำนวน 24 คน ที่มีรถจากที่บ้านรับส่งเป็นเพศหญิง ถึง 17 คน หรือประมาณ 70% ของจำนวนทั้งหมดที่มีรถจากที่บ้านรับส่ง

2. เมื่อพิจารณาในแต่ละสายการศึกษา จะพบว่า วิธีการเดินทางไปกลับสถานศึกษาที่ทั้งสามสายการศึกษา ใช้มากที่สุด คือ พาหนะประจำทาง ซึ่งผู้เรียนสายวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ มีสัดส่วนร้อยละ 62.0 58.3 และ 60.2 ตามลำดับ สำหรับสายวิทยาศาสตร์ การใช้พาหนะรับจ้างเป็นวิธีที่ใช้บ่อยที่สุด คือ มีเพียงร้อยละ 4.4 ในสายสังคมศาสตร์ การใช้พาหนะรับจ้างและมีรถจากที่บ้านรับส่ง เป็นวิธีที่ใช้บ่อยที่สุด คือ มีสัดส่วนผู้ใช้บ่อยที่สุดเท่ากัน คือ ร้อยละ 9.0 สำหรับสายมนุษยศาสตร์ วิธีเดินทางไปกลับสถานศึกษาที่มีนิสิตนักศึกษาใช้เป็นประจำน้อยที่สุด คือ การมีรถจากที่บ้านรับส่ง คือ มีเพียงร้อยละ 4.5 เท่านั้น

3. เมื่อพิจารณาระหว่างสายการศึกษา พบว่า สัดส่วนของผู้เรียนสายวิทยาศาสตร์ที่เดินทางไปกลับสถานศึกษาแตกต่างกับสัดส่วนของผู้เรียนสายมนุษยศาสตร์ที่เดินทางไปกลับเช่นกัน คือ มีความแตกต่างถึง 10.6% ในขณะที่สัดส่วนที่ใกล้เคียงกันทั้งสามสายการศึกษา คือ สัดส่วนของผู้ใช้พาหนะประจำทาง ตามที่ระบุสัดส่วนข้างต้นไปแล้ว

## 4.2 พฤติกรรมการใช้เวลา

ตารางที่ 4.2.1 แสดงระยะเวลา (ชั่วโมง) ของการทำกิจกรรมในวันธรรมดา

กิจกรรม	ระยะเวลาที่ใช้				
	น้อยกว่า ครึ่ง ชม.	ครึ่ง ชม. ถึงหนึ่ง ชม.	หนึ่งถึง สอง ชม.	เกินสอง ชม.	ไม่ทำ กิจกรรมนี้
<b>กิจกรรมการเรียน</b>					
-เรียนหนังสือ	25 6.0%	24 5.7%	40 9.5%	325 77.4%	6 1.4%
-ทำกาบ้าน ทบทวนหนังสือ	83 19.8%	101 24.0%	125 29.8%	84 20.0%	27 6.4%
-เรียนพิเศษ	78 18.6%	8 1.9%	14 3.3%	12 2.9%	308 73.3%
<b>กิจกรรมการทำงาน</b>					
-ทำงานประจำ	53 12.6%	5 1.2%	4 1.0%	7 1.7%	351 83.6%
-ทำงานพิเศษ	53 12.6%	4 1.0%	10 2.4%	14 3.3%	339 80.7%
<b>การพักผ่อน</b>					
-พักผ่อนในที่พัก	26 6.2%	37 8.8%	97 23.1%	233 55.5%	27 6.4%
-พักผ่อนนอกที่พัก	58 13.8%	55 13.1%	92 21.9%	131 31.2%	84 20.0%

## ตารางที่ 4.2.1 (ต่อ)

กิจกรรม	ระยะเวลาที่ใช้				
	น้อยกว่า ครึ่ง ชม.	ครึ่ง ชม. ถึงหนึ่ง ชม.	หนึ่งถึง สอง ชม.	เกินสอง ชม.	ไม่ทำ กิจกรรมนี้
-เล่น/ชมกีฬา	107 25.5%	78 18.6%	72 17.1%	28 6.7%	135 32.1%
กิจกรรมเบ็ดเตล็ด					
-ระหว่างเดินทาง (บนพาหนะ ฯลฯ)	43 10.2%	80 19.0%	131 31.2%	109 26%	57 13.6%
-รับประทานอาหาร	78 18.6%	134 31.9%	114 27.1%	67 16.0%	27 6.4%
-ทำธุระส่วนตัว (อาบน้ำ ฯลฯ)	130 31.0%	159 37.9%	84 20.0%	34 8.1%	13 3.1%
-ทำงานบ้าน	108 25.7%	104 24.8%	70 16.7%	39 9.3%	99 23.6%

ตารางที่ 4.2.1 ได้แสดงข้อมูลระยะเวลา (เป็นชั่วโมง) ของการทำกิจกรรมต่างๆ ในวันธรรมดา (วันจันทร์-วันศุกร์) ดังนี้

## กิจกรรมการเรียน

จะเห็นว่านิสิต นักศึกษา เป็นจำนวนถึงร้อยละ 97.4 ซึ่งใช้เวลาในการเล่าเรียนเกินสองชั่วโมงต่อ 1 วัน และส่วนใหญ่ (ร้อยละ 29.8) ใช้เวลาก่อนทำการบ้าน ทบทวนเนื้อหาวิชาต่างๆ เป็นเวลา 2 ชั่วโมงต่อวัน แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า ร้อยละ 73.3 ของจำนวนตัวอย่างทั้งหมดไม่เรียนพิเศษ มีจำนวนสูงสุดเพียง 78 คน ที่ใช้เวลาในการเรียนพิเศษวันละประมาณครึ่งชั่วโมง



### กิจกรรมการทำงาน

จะพบว่าเกินกว่า 80% ของจำนวนทั้งหมดไม่ได้ทำงานในช่วงวันธรรมดา มีเพียงจำนวน 53 คน หรือร้อยละ 12.6 ที่ต้องทำงาน

### กิจกรรมเพื่อพักผ่อน

จะพบว่าเกินครึ่งหนึ่งของจำนวนตัวอย่างทั้งหมดใช้เวลาพักผ่อนในที่พักผ่อนกว่าสองชั่วโมง ในขณะที่การใช้เวลาห่อนใจนอกที่พักรู้สึกสนใจของนิสิต นักศึกษา ที่ตกเป็นหน่วยตัวอย่าง ประมาณร้อยละ 31 ซึ่งไม่มากนักเมื่อเปรียบเทียบกับสัดส่วนถึงร้อยละ 20 ที่ไม่ใช้การพักผ่อนนอกที่พักรู้สึกเป็นที่น่าสนใจกว่ามีหน่วยตัวอย่างถึงร้อยละ 32.1 ที่ไม่สนใจที่จะชมหรือเล่นกีฬาเลย และจำนวนเพียง 127 คน หรือร้อยละ 25.5 ที่เล่นหรือชมกีฬานั้น จะใช้เวลาเพียงไม่ถึงครึ่งชั่วโมงต่อวัน

### กิจกรรมเบ็ดเตล็ด

จะเห็นว่ามีจำนวนถึงร้อยละ 31.2 ที่ใช้เวลาเดินทางประจำวันนาน ตั้งแต่ 1 ถึง 2 ชั่วโมง และร้อยละ 26 ที่ใช้เวลาเดินทางนานกว่า 2 ชั่วโมงต่อวัน สำหรับระยะเวลาทั้งหมดไปกับเรื่องรับประทานมีจำนวนสูงสุดร้อยละ 31.9 จะใช้เวลาประมาณครึ่งถึงหนึ่งชั่วโมง ซึ่งเท่ากับระยะที่ใช้ไปกับกิจกรรมส่วนตัว เช่น อาบน้ำ แปรงฟัน ในส่วนของงานบ้าน เช่น การซักผ้า การทำความสะอาดบ้าน พบว่า ประมาณร้อยละ 50 จะใช้เวลาสำหรับงานประเภทนี้ไม่เกินหนึ่งชั่วโมง

สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

## ตารางที่ 4.2.2 แสดงระยะเวลา (ชั่วโมง) ของการทำกิจกรรมในวันหยุด

กิจกรรม	ระยะเวลาที่ใช้				
	น้อยกว่า ครึ่ง ชม.	ครึ่ง ชม. ถึงหนึ่ง ชม.	หนึ่งถึง สอง ชม.	เกินสอง ชม.	ไม่ทำ กิจกรรมนี้
<b>กิจกรรมการเรียน</b>					
-เรียนหนังสือ	128 30.5%	29 6.9%	37 8.8%	71 16.9%	155 36.8%
-ทำการบ้าน ทบทวนหนังสือ	77 18.3%	76 18.1%	87 20.7%	106 25.2%	74 17.6%
-เรียนพิเศษ	76 18.1%	3 .7%	13 3.1%	19 4.5%	309 73.6%
<b>กิจกรรมการทำงาน</b>					
-ทำงานประจำ	50 11.9%	4 1.0%	3 0.7%	9 2.1%	354 84.3%
-ทำงานพิเศษ	48 11.4%	8 1.9%	6 1.4%	20 4.8%	338 80.5%
<b>การพักผ่อน</b>					
-พักผ่อนในที่พัก	23 5.5%	15 3.6%	37 8.8%	312 74.3%	33 7.9%
-พักผ่อนนอกที่พัก	36 8.6 %	41 9.8%	78 18.6%	206 49.0%	59 14.0%



ตารางที่ 4.2.2 (ต่อ)

ระยะเวลาที่ใช้

กิจกรรม	ระยะเวลาที่ใช้				
	น้อยกว่า ครึ่ง ชม.	ครึ่ง ชม. ถึงหนึ่ง ชม.	หนึ่งถึง สอง ชม.	เกินสอง ชม.	ไม่ทำ กิจกรรมนี้
- เล่นกีฬา	84 20.0%	71 16.9%	56 13.3%	49 11.7%	160 38.1%
กิจกรรมเบ็ดเตล็ด					
- ระหว่างเดินทาง (บนพาหนะ ฯลฯ)	68 16.2%	86 20.5%	85 20.2%	55 13.1%	126 30.0%
- รับประทานอาหาร	70 16.7%	131 31.2%	99 23.6%	73 17.4%	47 11.2%
- ทำธุระส่วนตัว (อาบน้ำ ฯลฯ)	117 27.9%	154 36.7%	83 19.8%	40 9.5%	26 6.2%
- ทำงานบ้าน	82 19.5%	110 23.8%	70 16.7%	71 16.9%	97 23.1%

ตารางที่ 4.2.2 ได้แสดงข้อมูลระยะเวลา (ชั่วโมง) ของการทำกิจกรรมต่างๆ ในวันหยุด ดังนี้  
กิจกรรมการเรียน

จะพบว่า นิสิต นักศึกษา สัดส่วนประมาณร้อยละ 37 ไม่เรียนหนังสือในวันหยุด และเป็นจำนวนถึงร้อยละ 73.6 ที่ไม่เรียนพิเศษเพิ่มเติม

### กิจกรรมการทำงาน

ทำนองเดียวกับวันธรรมดา ร้อยละของหน่วยตัวอย่างไม่ได้ทำงาน ทั้งงานประจำและงานพิเศษ สูงเกิน 80

### กิจกรรมเพื่อพักผ่อน

เป็นที่น่าสังเกตว่านิสิตนักศึกษาใช้เวลาส่วนใหญ่ในช่วงวันหยุดเพื่อการพักผ่อน กล่าวคือ ร้อยละ 74.3 จะใช้เวลาพักผ่อนในที่พักผ่อน 2 ชั่วโมง และร้อยละ 49 ใช้เวลาพักผ่อนนอกที่พักผ่อน 2 ชั่วโมงเช่นกัน สำหรับการ เล่นหรือชมกีฬา สัดส่วนในแต่ละช่วงเวลาใกล้เคียงกัน

### กิจกรรมเบ็ดเตล็ด

อาจจะเป็นตัววันหยุดทำให้นิสิตนักศึกษาสามารถให้เวลากับกิจกรรมเบ็ดเตล็ดส่วนตัวได้ตามต้องการ สัดส่วนในแต่ละช่วงเวลาจึงใกล้เคียงกัน

สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.2.3 แสดงปริมาณเวลาที่ ใช้สำหรับแต่ละกิจกรรม จำแนกตามสายการศึกษา

กิจกรรม	สายการศึกษา					
	วิทยาศาสตร์		สังคมศาสตร์		มนุษยศาสตร์	
	วันธรรมดา	วันหยุด	วันธรรมดา	วันหยุด	วันธรรมดา	วันหยุด
<b>กิจกรรมการเรียน</b>						
-เรียนหนังสือ	นาน	ไม่ทำ**	นาน	ไม่ทำ**	นาน	ไม่ทำ**
-ทำการบ้าน ทบทวนหนังสือ	ปานกลาง	นาน	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
-เรียนพิเศษ	ไม่ทำ**	ไม่ทำ**	ไม่ทำ**	ไม่ทำ**	ไม่ทำ**	ไม่ทำ**
<b>กิจกรรมการทำงาน</b>						
-ทำงานประจำ	ไม่ทำ**	ไม่ทำ**	ไม่ทำ**	ไม่ทำ**	ไม่ทำ**	ไม่ทำ**
-ทำงานพิเศษ	ไม่ทำ**	ไม่ทำ**	ไม่ทำ**	ไม่ทำ**	ไม่ทำ**	ไม่ทำ**
<b>การพักผ่อน</b>						
-พักผ่อนในที่พัก	นาน	นาน	นาน	นาน	นาน	นาน
-พักผ่อนนอกที่พัก	นาน	นาน	นาน	นาน	นาน	นาน
-เล่น/ ชมกีฬา	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ไม่ทำ**	ปานกลาง	ไม่ทำ**
<b>กิจกรรมเบ็ดเตล็ด</b>						
-ระหว่างเดินทาง (บนรถบัส/รถแท็กซี่ ฯลฯ)	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
-รับประทานอาหาร	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
-ชำระล้างส่วนตัว (อาบน้ำ ฯลฯ)	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
-ทำงานบ้าน	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง

\* ถ้าใช้เวลาสำหรับกิจกรรมใดเกินสองชั่วโมงต่อวัน ถือว่า ใช้เวลานาน

\* ถ้าใช้เวลาสำหรับกิจกรรมใดครึ่งถึงสองชั่วโมงต่อวัน ถือว่า ใช้เวลาปานกลาง

\* ถ้าใช้เวลาสำหรับกิจกรรมใดไม่ถึงครึ่งชั่วโมงต่อวัน ถือว่า ใช้เวลาน้อย

\*\* หมายความว่าไม่ทำมีสัดส่วนสูงสุด

จากตารางที่ 4.2.3 จะเห็นว่าปริมาณเวลาที่ใช้ของแต่ละกิจกรรมในแต่ละสายการศึกษามีลักษณะส่วนใหญ่เหมือนกัน ทั้งในวันธรรมดาและวันหยุด ในส่วนที่แตกต่างกันพอสรุปได้ดังนี้

นิสิตนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ ให้ความสนใจที่จะทำการบ้าน ทบทวนบทเรียนในวันหยุดมากกว่านิสิตในสองสายการศึกษาที่เหลือ กล่าวคือ รูปแบบการใช้เวลาของนิสิตนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ใช้เวลาสำหรับการทำการบ้าน ทบทวนนานกว่า 2 ชั่วโมงต่อวัน ในขณะที่นิสิตนักศึกษาสายสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ใช้เวลาสำหรับกิจกรรมนี้ประมาณครึ่งถึงสองชั่วโมงต่อวัน

ในวันธรรมดานิสิตนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ใช้เวลาสำหรับการพักผ่อน นอกที่พักผ่อนกว่าผู้เรียนในอีกสองสายการศึกษา กล่าวคือ ผู้เรียนสายสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์จะใช้เวลาประมาณครึ่งถึงสองชั่วโมง ส่วนผู้เรียนสายวิทยาศาสตร์จะใช้เวลา นานกว่า คือ เกินสองชั่วโมงต่อวัน

ในวันหยุดนิสิตนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ใช้เวลาเพื่อการ เล่น/ชมกีฬา นานกว่าผู้เรียนในอีกสองสายการศึกษา กล่าวคือ ระยะเวลาตั้งแต่ครึ่งถึงสองชั่วโมง คือ ช่วงเวลาที่ผู้เรียนสายวิทยาศาสตร์ใช้สำหรับกิจกรรมนี้ ในขณะที่ผู้เรียนในอีกสองสายการศึกษาจะไม่สนใจที่จะกระทำกิจกรรมนี้ในวันหยุด

ตารางที่ 4.2.4 แสดงความเห็นเกี่ยวกับการเข้าเรียนและนัดหมาย และสถานที่ที่ใช้ในเวลาว่าง จำแนกตามสายการศึกษา

	สายการศึกษา			รวม
	วิทยาศาสตร์	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์	
<b>การเข้าเรียน</b>				
-ทันเวลา	107 78.7%	103 70.5%	103 75.2%	313 74.5%
-ไม่ทันเวลา	29 21.3%	43 29.5%	34 24.8%	106 25.24%
	100%	100%	100%	
<b>การนัดหมาย</b>				
-ทันเวลา	116 85.3%	118 80.8%	113 82.5%	347 80.95%
-ไม่ทันเวลา	20 14.7%	28 19.2%	24 17.5%	72 17.14%
	100%	100%	100%	
<b>สถานที่ที่ใช้ในเวลาว่าง</b>				
-ในที่พัก	81 59.6%	98 67.1%	91 66.4%	270 64.30%
-นอกที่พัก	55 40.4%	48 32.9%	46 33.6%	149 35.48%
	100%	100%	100%	

จากตารางที่ 4.2.4 จะพบว่านิสิตจำนวน 313 คน หรือร้อยละ 74.5 ของหน่วยตัวอย่างทั้งหมด เข้าเรียนทันเวลา และนิสิตนักศึกษาทั้งสามสายการศึกษามีสัดส่วนการเข้าเรียนใกล้เคียงกัน โดยผู้เรียนสายวิทยาศาสตร์มีสัดส่วนของผู้เข้าเรียนทันเวลาสูงสุดถึง 78.7% และผู้เรียนสายสังคมศาสตร์มีสัดส่วนของผู้เข้าเรียนไม่ทันสูงสุดคือ 29.5% ในส่วนการทันตามเวลานัดหมายมีรูปแบบ

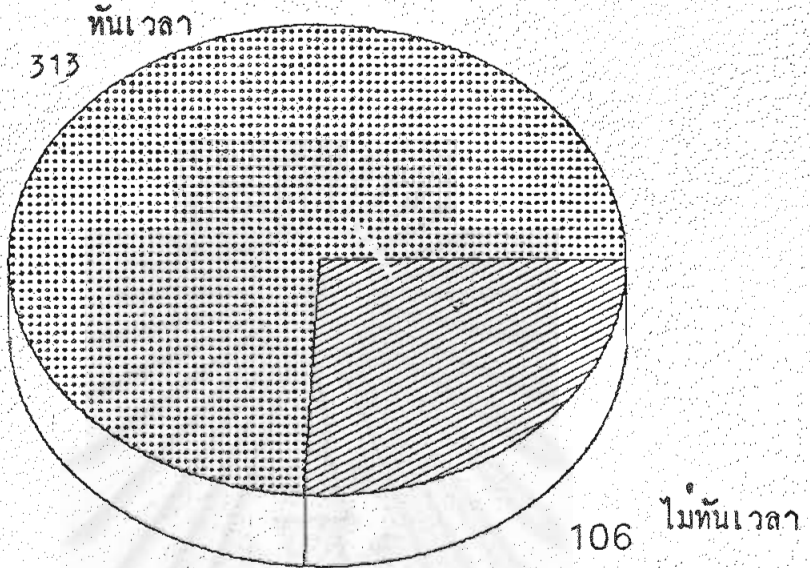
คล้ายกับการเข้าเรียนทันเวลา กล่าวคือ สัดส่วนสูงสุด คือร้อยละ 85.3 ของ  
 ผู้เรียนสายวิทยาศาสตร์ไปตามนัดหมายได้ทันเวลา และผู้เรียนสายสังคมศาสตร์  
 มีสัดส่วนของผู้ไปไม่ทันนัดหมายสูงสุด คือร้อยละ 19.2 สำหรับสถานที่ที่นิสิต  
 นักศึกษาจะใช้เวลาว่างนั้น สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างสูงสุด คือร้อยละ 67.1  
 ของนิสิตนักศึกษาสายสังคมศาสตร์ใช้เวลาในที่พัก ในขณะที่ร้อยละ 40.4 ของ  
 ผู้เรียนสายวิทยาศาสตร์ใช้เวลาส่วนใหญ่ นอกที่พัก

สถาบันวิทยบริการ

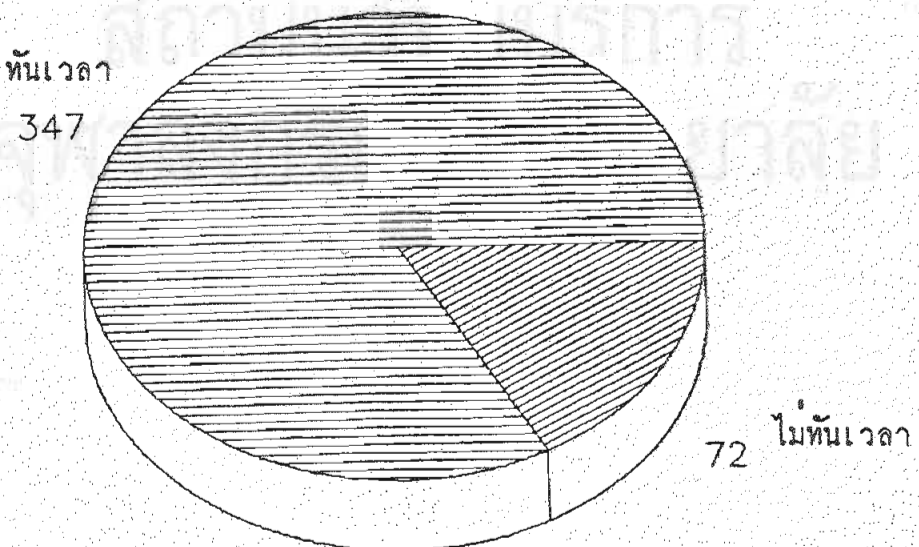
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



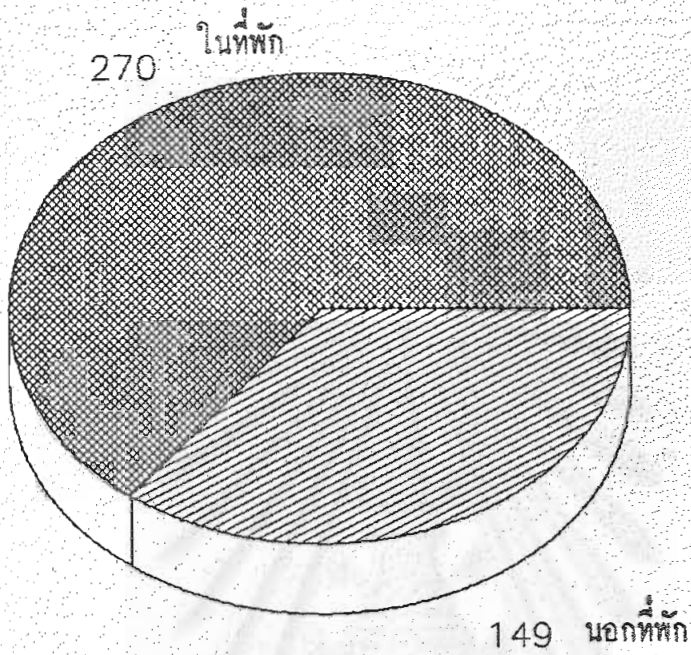
กราฟที่ 4.14 แสดงจำนวนตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าเรียน



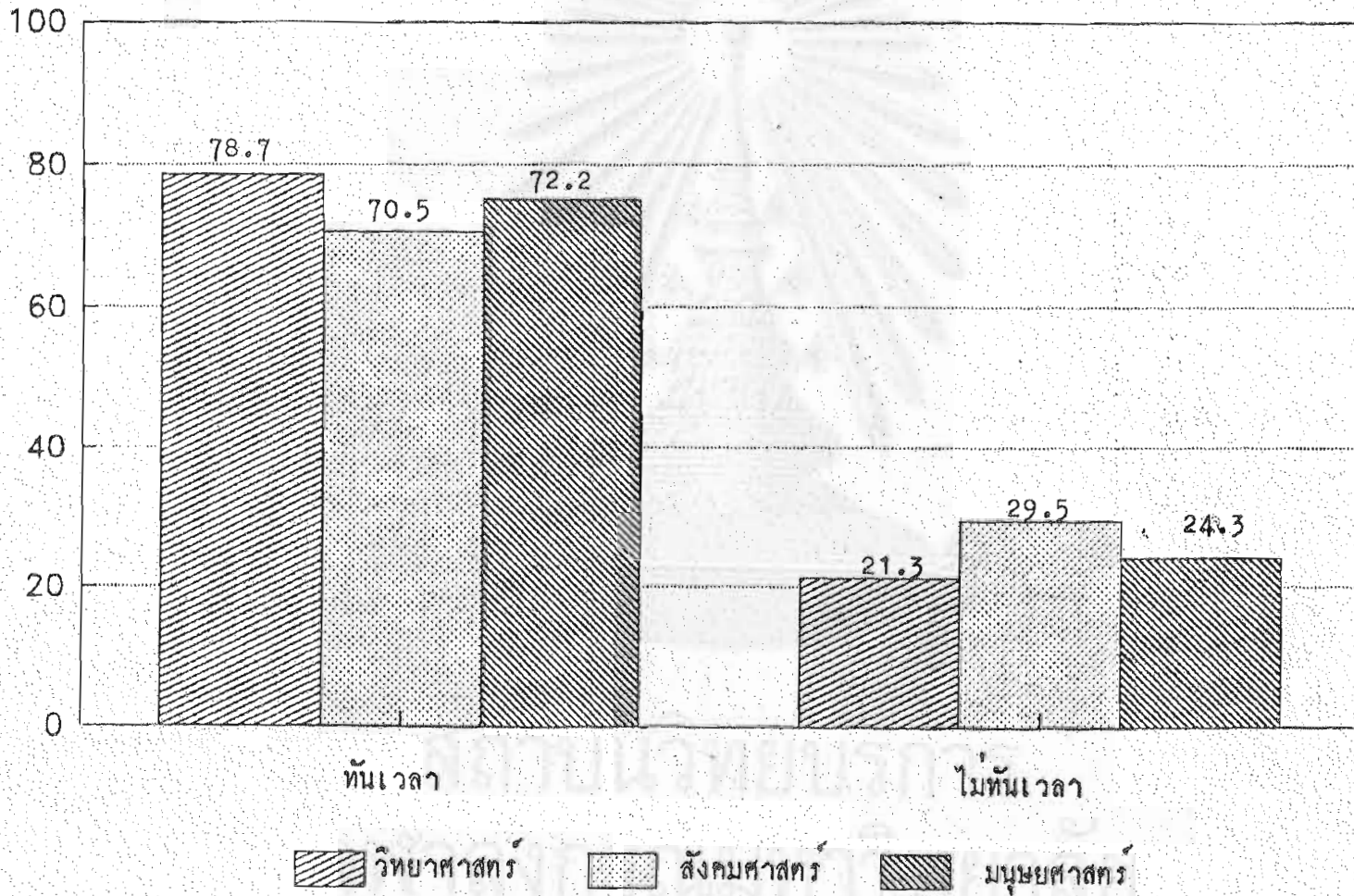
กราฟที่ 4.15 แสดงจำนวนตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับการนัดหมาย



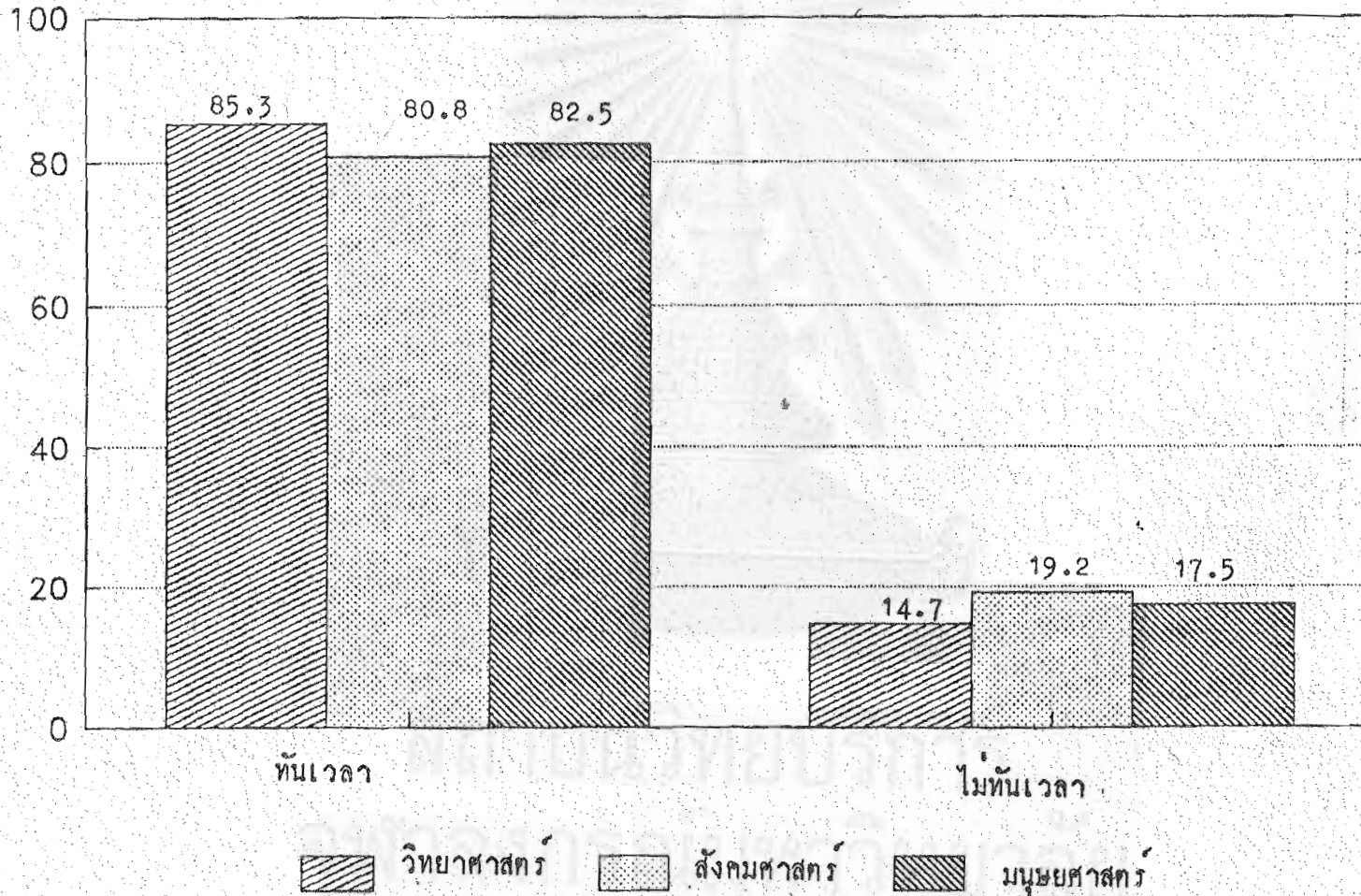
กราฟที่ 4.16 แสดงจำนวนตัวอย่างจำแนกตามสถานที่ใช้เมื่อมีเวลาว่าง



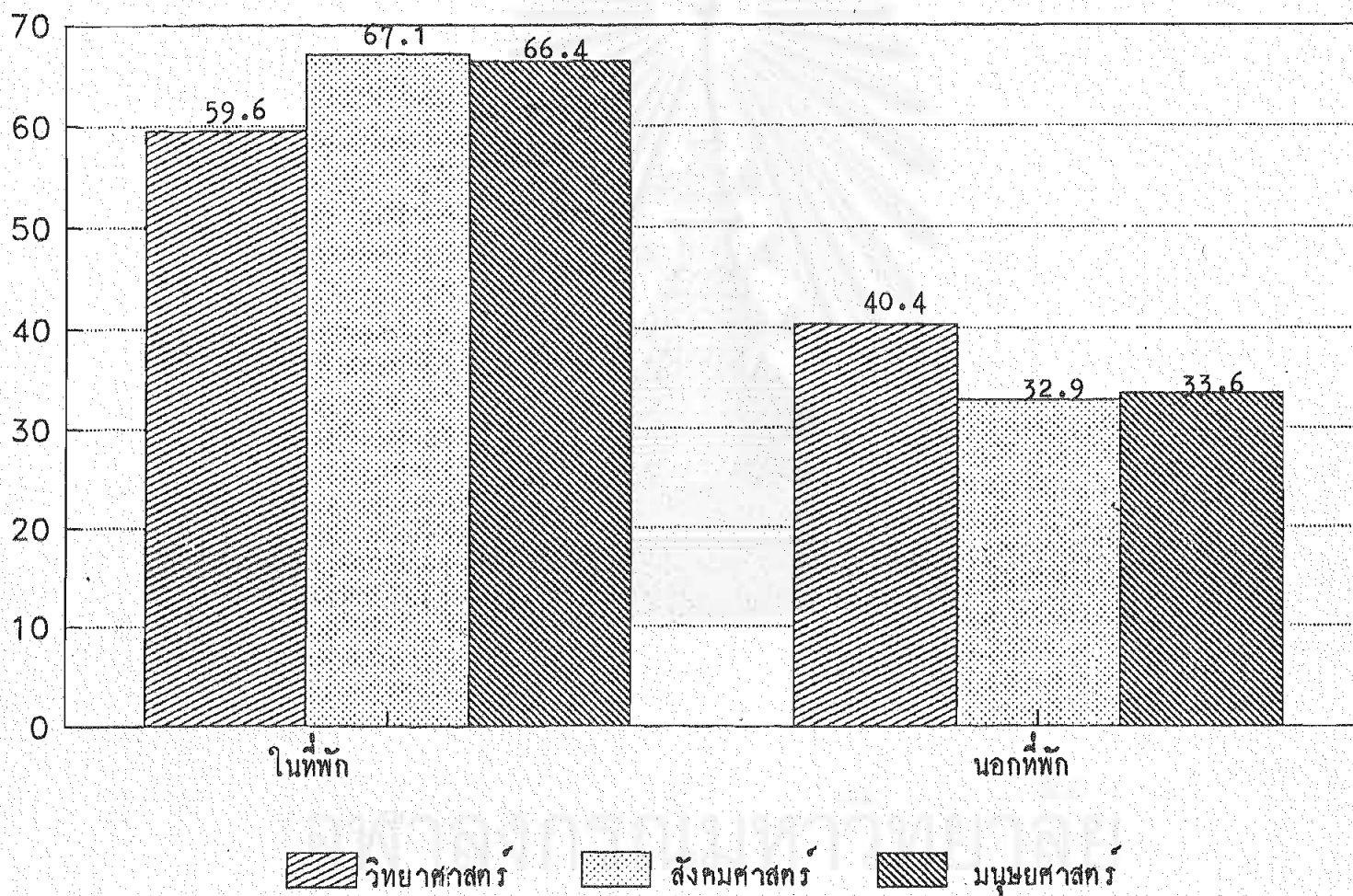
กราฟที่ 4.17 แสดงร้อยละของหน่วยตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าเรียนในแต่ละสายการศึกษา



กราฟที่ 4.18 แสดงร้อยละของหน่วยตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับการนัดหมายในแต่ละสายการศึกษา



กราฟที่ 4.19 แสดงร้อยละของหน่วยตัวอย่างจำแนกตามสถานที่ที่ใช้เมื่อมีเวลาว่างในแต่ละสายการศึกษา



## ตารางที่ 4.2.5 กิจกรรมสัปดาห์ว่างจำแนกตามลำดับความสำคัญ

กิจกรรม	ลำดับความสำคัญ					จำนวนทั้งหมด ที่ทำกิจกรรม
	1	2	3	4	5	
การเล่น/หลับ	65	56	60	33	36	308
	21.1%	18.2%	19.5%	10.7%	11.7%	100%
อ่านหนังสือ นิิตยสาร	53	78	61	43	34	318
	16.7%	24.5%	19.2%	13.5%	10.7%	100%
ทำการบ้าน เข้าห้องสมุด	59	32	41	23	24	256
	23.0%	12.5%	16.0%	9.0%	9.4%	100%
โทรทัศน์ วีดีโอ ภาพยนต์	124	100	54	44	20	374
	33.2%	26.7%	14.4%	11.8%	5.3%	100%
โยนพิเศษ	8	13	3	6	10	85
	9.4%	15.3%	3.5%	7.1%	11.8%	100%
เล่น/ชมกีฬา	13	28	34	33	20	195
	6.7%	14.4%	17.4%	16.9%	10.3%	100%
ออกกำลังกาย เดินเล่น ตามที่ขายสินค้า	10	22	36	49	44	255
	3.9%	8.6%	14.1%	19.2%	17.3%	100%
ทำการบ้าน วิทยุ	41	54	53	50	28	305
	13.4%	17.7%	17.4%	16.4%	9.2%	100%

ตอนที่ 4.2.5 (ต่อ)

กิจกรรม	ลำดับความสำคัญ					จำนวนทั้งหมด ที่ทำกิจกรรม
	1	2	3	4	5	
งานอาหาร ฟังดนตรีนอกบ้าน	7	7	15	24	29	184
	3.8%	3.8%	8.2%	13.0%	15.8%	100%
งานอดิเรก (สะสมแสตมป์ ฯลฯ)	10	7	9	21	14	147
	6.8%	4.8%	6.1%	14.3%	9.5%	100%
งานฝึกสอนตามชนบท	3	4	6	9	16	130
	2.3%	3.1%	4.6%	6.9%	12.3%	100%
งานบ้าน	16	15	19	19	34	218
	7.3%	6.9%	8.7%	8.7%	15.6%	100%

หมายเหตุ : ร้อยละข้างต้นได้จากการคำนวณเทียบกับจำนวนทั้งหมดที่ทำกิจกรรมนั้น และลำดับความสำคัญ  
ในแบบสอบถามมีถึง 12 ลำดับด้วยกัน

สถาบันวิจัยประชากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 4.2.5 จะพบว่า

1. เมื่อพิจารณาแต่ละกิจกรรม จะได้ข้อมูลที่น่าสนใจ ดังต่อไปนี้

- การนอนเล่น เป็นกิจกรรมที่ผู้เลือกเป็นลำดับหนึ่ง ด้วยสัดส่วนสูงสุดเมื่อเทียบกับลำดับอื่นๆ คือ ร้อยละ 21.1

- การอ่านหนังสือ นิตยสาร วารสารต่างๆ มีผู้เลือกเป็นลำดับสองด้วยสัดส่วนสูงสุดเมื่อเทียบกับลำดับอื่นๆ คือ ร้อยละ 24.5%

- การทำกาบ้าน เข้าห้องสมุด ดันคว่าข้อการเรียนต่างๆ มีผู้เลือกเป็นลำดับหนึ่ง ร้อยละ 23.0% ถือเป็นสัดส่วนสูงสุด เมื่อเทียบกับลำดับอื่นๆ

- การดูโทรทัศน์ วิดีโอ ภาพยนต์ มีผู้เลือกเป็นลำดับหนึ่งด้วยสัดส่วนสูงสุด เมื่อเทียบกับลำดับอื่นๆ คือ ร้อยละ 33.2%

- การเรียนพิเศษ เช่น ภาษาญี่ปุ่น ภาษาอังกฤษ คอมพิวเตอร์เพิ่มเติม มีผู้เลือกเป็นลำดับสองด้วยสัดส่วนสูงสุด เมื่อเทียบกับลำดับอื่นๆ คือ ร้อยละ 15.3

- การเล่นหรือชมกีฬา เป็นกิจกรรมยามว่างที่มีผู้เลือกเป็นลำดับสามด้วยสัดส่วนสูงสุด เมื่อเทียบกับลำดับอื่นๆ คือ ร้อยละ 17.4

- การเดินเล่น เดินเลือกของตามสถานที่ขายสินค้า เช่น ทางสรรพสินค้า ตลาดนัด เป็นกิจกรรมยามว่างที่มีผู้เลือกเป็นลำดับสี่ ด้วยสัดส่วนสูงสุด เมื่อเทียบกับลำดับอื่นๆ คือ ร้อยละ 19.2

- การฟังรายการวิทยุ เป็นกิจกรรมยามว่างที่มีผู้เลือกเป็นลำดับสองด้วยสัดส่วนสูงสุด เมื่อเทียบกับลำดับอื่นๆ คือ ร้อยละ 17.7

- การรับประทานอาหาร ฟังดนตรีนอกบ้าน มีผู้เลือกเป็นลำดับห้า ร้อยละ 15.8 ถือเป็นสัดส่วนสูงสุด เมื่อเทียบกับลำดับอื่นๆ

- การทำงานอดิเรก มีผู้เลือกเป็นลำดับหก ร้อยละ 15.0 ถือเป็นสัดส่วนสูงสุด เมื่อเทียบกับลำดับอื่นๆ

- การเที่ยวพักผ่อนตามต่างจังหวัดหรือชนบท มีผู้เลือกเป็นลำดับแปด ร้อยละ 13.8 ซึ่งถือว่าเป็นสัดส่วนสูงสุด เมื่อเทียบกับลำดับอื่นๆ

- การทำงานบ้าน มีผู้เลือกเป็นลำดับห้า ร้อยละ 15.6 ถือเป็นสัดส่วนสูงสุดเมื่อเทียบกับลำดับอื่นๆ



2. เมื่อพิจารณาโดยรวม จะพบว่า กิจกรรมที่นิสิตนักศึกษาจะกระทำเมื่อมีเวลาว่างมากที่สุดคือ การดูโทรทัศน์ วีดีโอ ภาพยนตร์ คือ จำนวน 374 คน โดยมีสัดส่วนถึงร้อยละ 89 จากจำนวนตัวอย่างทั้งหมด ส่วนกิจกรรมที่กระทำมากเป็นลำดับสองและสาม คือ การอ่านหนังสือ นิตยสาร วารสารต่างๆ และการนอน โดยมีจำนวน 318 และ 308 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 75.7 และ 73.3 ตามลำดับ ในส่วนกิจกรรมที่มีผู้เลือกกระทำยามว่างน้อยที่สุดคือ การเที่ยวพักผ่อนตามต่างจังหวัด หรือชนบท จำนวน 130 คน คิดเป็นสัดส่วนเพียงประมาณร้อยละ 31

#### ตารางที่ 4.2.6 กิจกรรมยามว่าง จำแนกตามสายการศึกษา

กิจกรรม	สายการศึกษา		
	วิทยาศาสตร์	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
-นอนเล่น/หลับ	102 74.5%	116 79.5%	90 65.7%
-อ่านหนังสือ นิตยสาร	96 70.1%	117 80.1%	105 76.6%
-ทำการบ้าน เข้าห้องสมุด	78 56.9%	95 65.1%	83 60.6%
-ดูโทรทัศน์ วีดีโอ ภาพยนตร์	117 85.4%	136 93.2%	121 88.3%
-เรียนพิเศษเพิ่มเติม	18 13.1%	36 24.7%	31 22.6%

## ตารางที่ 4.2.6 (ต่อ)

กิจกรรม	สายการศึกษา		
	วิทยาศาสตร์	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
- เล่น/ชมกีฬา	73 53.3%	60 41.1%	62 45.3%
- ซื้อของ เดินเล่นตามที่ขายสินค้า	72 52.6%	98 67.1%	85 62.0%
- ฟังรายการวิทยุ	94 68.6%	108 74.0%	103 75.2%
- ทานอาหาร ฟังดนตรีนอกบ้าน	51 37.2%	66 45.2%	67 48.9%
- ทำงานอดิเรก	40 29.2%	53 36.3%	54 39.4%
- เที่ยวพักผ่อนตามชนบท	36 26.3%	45 30.8%	49 35.8%
- ทำงานบ้าน	65 47.4%	79 54.1%	74 54.0%
รวม	100%	100%	100%

จากตารางที่ 4.2.6 จะพบว่า

1. เมื่อพิจารณาแต่ละกิจกรรม จะพบว่านิสิตนักศึกษาสายสังคมศาสตร์ จะทำกิจกรรมต่อไปนี้อย่างน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับผู้เรียนในสายการศึกษาที่เหลือ คือ การนอนเล่น/หลับ การอ่านหนังสือ นิตยสาร การทำอาหารบ้าน เข้าห้องสมุดค้นคว้า การเรียนพิเศษเพิ่มเติม การดูโทรทัศน์ วีดีโอ ภาพยนต์ และการทำงานบ้าน ในขณะที่นิสิตนักศึกษาสายมนุษยศาสตร์ จะทำกิจกรรมต่อไปนี้อย่างน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับอีกสายการศึกษา คือ การฟังรายการวิทยุ การทานอาหาร ฟังดนตรีนอกบ้าน การทำงานอดิเรก และการเที่ยวพักผ่อนตามต่างจังหวัด ส่วนกิจกรรมเดียวที่นิสิตนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์จะกระทำเมื่อว่างด้วยสัดส่วนสูงสุดเมื่อเปรียบเทียบกับที่เหลือคือ การเล่น/ชมกีฬา

2. เมื่อพิจารณาแต่ละสายการศึกษา จะพบว่า ทั้งสามสายการศึกษา การดูโทรทัศน์ วีดีโอ และภาพยนตร์ เป็นกิจกรรมที่นิสิตนักศึกษาจะทำเมื่อมีเวลาว่างมากที่สุด เมื่อเทียบกับกิจกรรมอื่นๆ ด้วยสัดส่วน ดังเช่น สายวิทยาศาสตร์ 85.4% สายสังคมศาสตร์ 93.2% และสายมนุษยศาสตร์ 88.3% ในขณะที่การเรียนพิเศษเพิ่มเติม คือ กิจกรรมที่นิสิตนักศึกษาทั้งสามสายการศึกษาจะเลือกกระทำน้อยที่สุด เมื่อเทียบกับกิจกรรมอื่นๆ คือ สายวิทยาศาสตร์ มีสัดส่วน 13.1% สายสังคมศาสตร์ 24.7% และสายมนุษยศาสตร์ 22.6%

เป็นที่น่าสังเกตว่า กิจกรรมในยามว่างของนิสิตนักศึกษาบางกิจกรรม มีสัดส่วนร้อยละที่ค่อนข้างแตกต่างกันระหว่างสายการศึกษาทั้งสามสาย กิจกรรมดังกล่าวได้แก่ การซื้อของ เดินเล่นตามที่ชายสินค้า คือ สัดส่วนของนิสิตนักศึกษาสายสังคมศาสตร์ กับ มนุษยศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 67.1, 62.0 และ 52.6 ตามลำดับ นับว่าค่อนข้างแตกต่างกันมากเมื่อเทียบกับกิจกรรมอื่นๆ ระหว่างนักศึกษาสามสายนี้

## ตารางที่ 4.2.7 กิจกรรมระหว่างชั่วโมงเรียน

กิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ*
เข้าห้องสมุด ทำการบ้าน	215	51.3
คุยกับเพื่อน	390	91.3
ซ้อมดนตรี เล่นกีฬา	73	17.4
ออกไปนอกสถาบันการศึกษา (ชมภาพยนตร์ ฯลฯ)	202	48.2
ทำกิจกรรมเสริมหลักสูตร (ชมรมค่าย ฯลฯ)	70	16.7
เรียนพิเศษเพิ่มเติม	26	6.2
อื่นๆ	44	10.5

หมายเหตุ \*พิจารณาต่อจำนวนตัวอย่างทั้งหมด 420 คน

จากตารางที่ 4.2.7 จะเห็นว่านิสิตนักศึกษาจำนวน 390 คน จาก 420 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 91.3 ของจำนวนทั้งหมดใช้เวลาว่างระหว่าง ชั่วโมงเรียน คุยกับเพื่อน และสัดส่วนรองลงมาคือ 51.3 เปอร์เซ็นต์ จะเข้า ห้องสมุด ทำการบ้าน ค้นหา ทบทวนบทเรียน ในขณะที่จะมีนิสิตนักศึกษาจำนวน 26 คน หรือร้อยละเพียง 6.2 ของจำนวนทั้งหมด เรียนพิเศษ เช่น ภาษา ต่างประเทศ คอมพิวเตอร์ เพิ่มเติม

## ตารางที่ 4.2.8 กิจกรรมระหว่างชั่วโมงเรียน จำแนกตามสายการศึกษา

กิจกรรม	สายการศึกษา		
	วิทยาศาสตร์	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
เข้าห้องสมุด ทำการบ้าน	72 52.9%	78 53.4%	65 47.4%
คุยกับเพื่อน	128 94.1%	138 94.5%	124 90.5%
ซ้อมดนตรี เล่นกีฬา	29 21.3%	22 15.1%	22 16.1%
ออกไปนอกสถาบัน (ชมภาพยนตร์ ฯลฯ)	55 40.4%	75 51.4%	72 52.6%
ทำกิจกรรมเสริมหลักสูตร (ชมรมค่าย ฯลฯ)	16 11.8%	28 19.2%	26 19.0%
เรียนพิเศษเพิ่มเติม	3 2.2%	13 8.9%	10 7.3%
อื่นๆ	16 11.8%	16 10.8%	12 8.8%
รวม	137	146	137

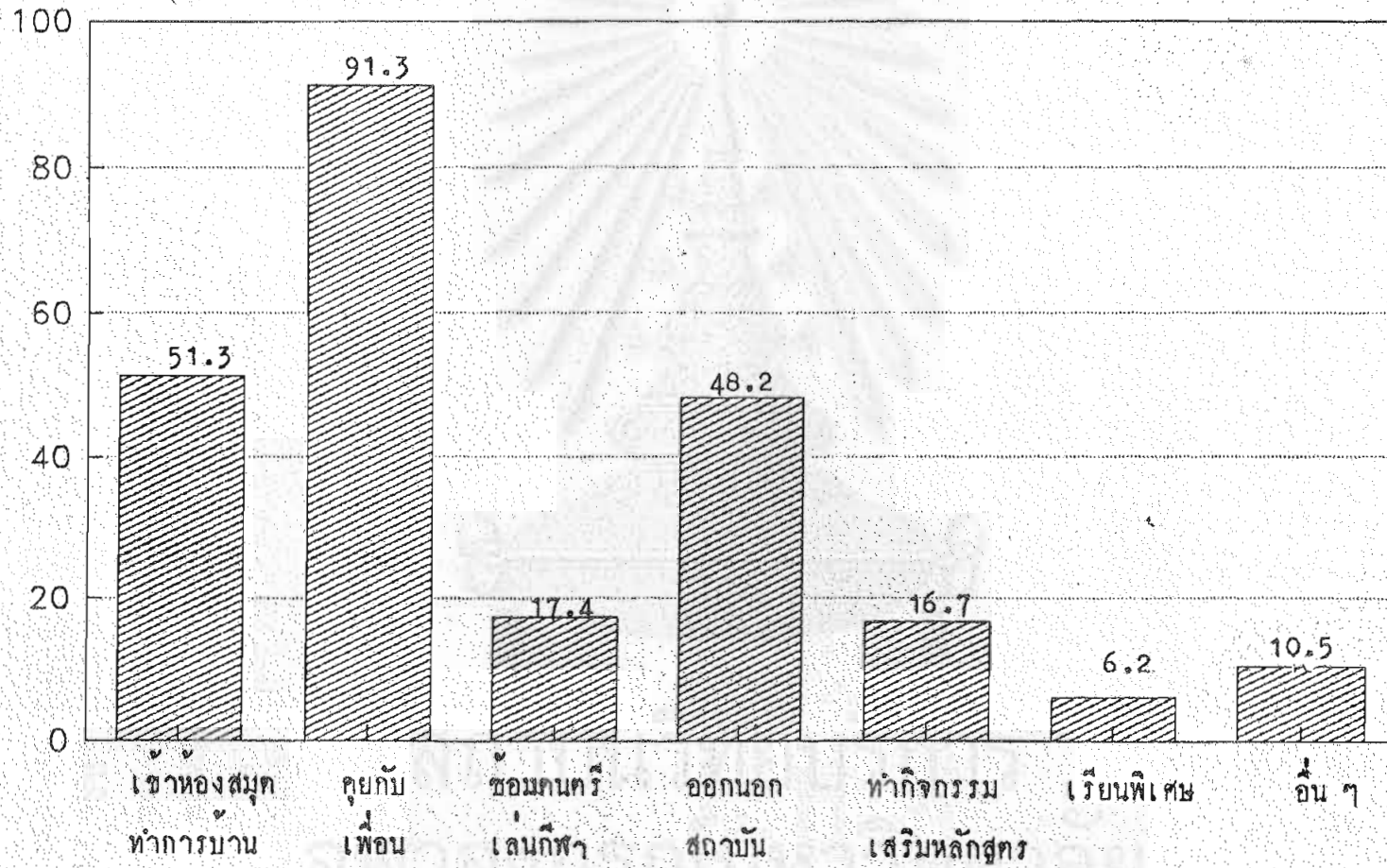
หมายเหตุ ร้อยละข้างต้นคิดต่อจำนวนในแต่ละสายการศึกษา

จากตารางที่ 4.2.8 จะเห็นว่า

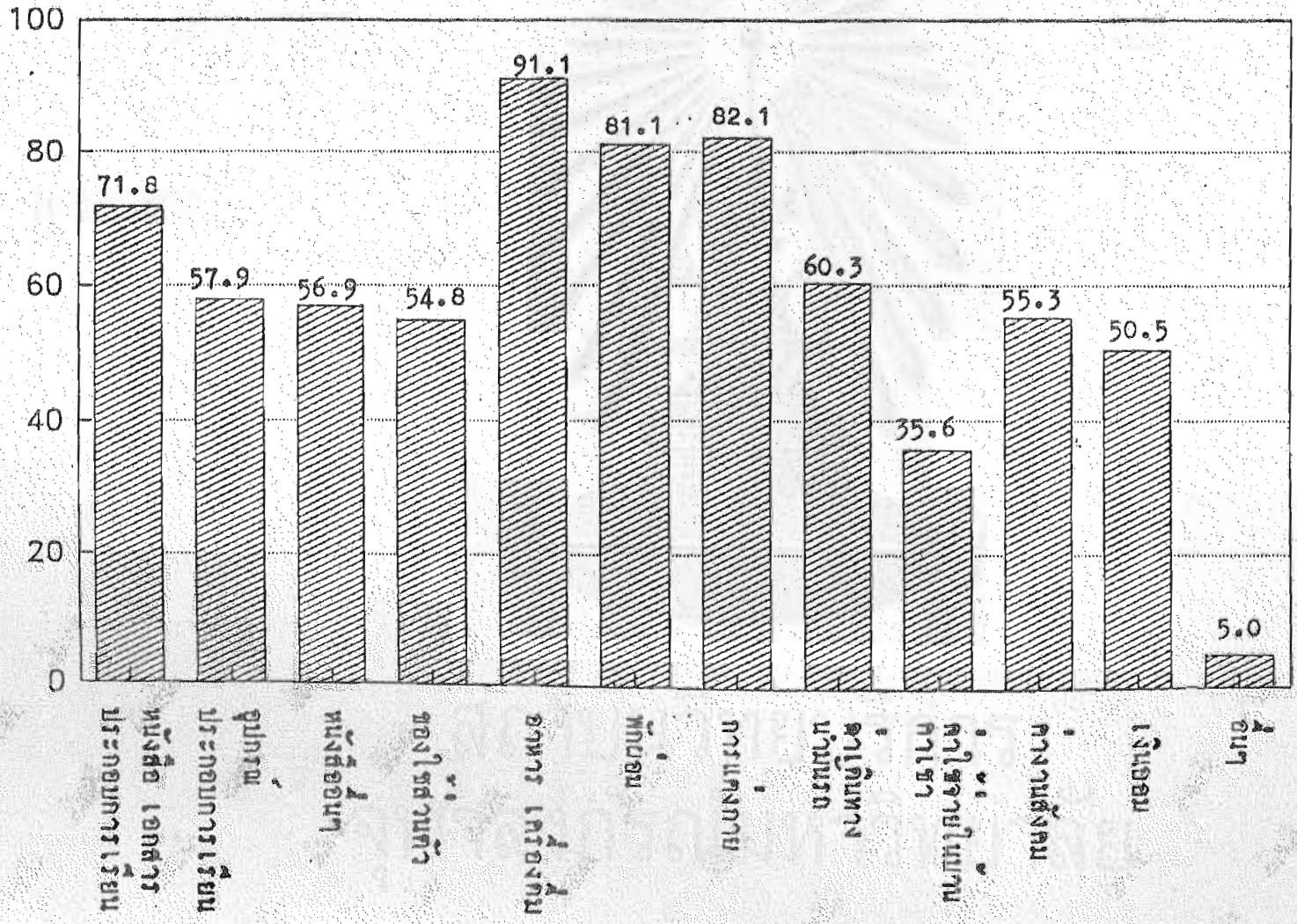
1. เมื่อพิจารณาในแต่ละสายการศึกษา นิสิตนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ สายสังคมศาสตร์ และสายมนุษยศาสตร์ ใช้เวลาว่างระหว่างชั่วโมงคุยอยู่กับเพื่อน ด้วยสัดส่วนสูงสุด เมื่อเทียบกับกิจกรรมอื่นๆ คือ ร้อยละ 94.1 94.5 และ 90.5 ตามลำดับ และใช้เวลาว่างเพื่อศึกษาพิเศษเพิ่มเติมน้อยที่สุด เมื่อเทียบกับกิจกรรมอื่นๆ โดยมีสัดส่วนเพียง ร้อยละ 2.2 8.9 และ 7.3 ตามลำดับ
2. เมื่อพิจารณาระหว่างสายการศึกษา จะเห็นว่า นิสิตนักศึกษาสายสังคมศาสตร์ จะมีสัดส่วนในการเข้าห้องสมุด และการเรียนพิเศษเพิ่มเติมสูงกว่าอีกสองสายการศึกษา คือ ร้อยละ 53.4 และ 8.9 ตามลำดับ จำนวนของผู้เรียนสายสังคมศาสตร์ และสายมนุษยศาสตร์ มีสัดส่วนของการทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรในระหว่างชั่วโมงเรียนใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 19.2 และ 19.0 ตามลำดับ และสูงกว่าสัดส่วนของผู้เรียนสายวิทยาศาสตร์ ที่มีจำนวนเพียง 11.8% และจำนวนนิสิตสายวิทยาศาสตร์ที่ใช้เวลาว่างระหว่างชั่วโมงเรียนในการช้อปปิ้ง หรือ เล่นกีฬา มีจำนวนสูงสุดมากกว่าสายการศึกษาที่เหลือทั้งหมด คือ มีสัดส่วน 21.3% ในขณะที่สายสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์มีเพียงร้อยละ 15.1 และ 16.1 ตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่า สัดส่วนของนิสิตสายสังคมศาสตร์ที่เรียนพิเศษเพิ่มเติมระหว่างชั่วโมงเรียนมีมากกว่าของนิสิตสายวิทยาศาสตร์อย่างเห็นได้ชัด กล่าวคือ ร้อยละ 8.9 คือ สัดส่วนของนิสิตสายสังคมศาสตร์ และ 2.2 คือ สัดส่วนของสายวิทยาศาสตร์

สถาบันวิจัยประชากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กราฟที่ 4.20 แสดงร้อยละของหน่วยตัวอย่างจำแนกตามกิจกรรมที่ทำระหว่างชั่วโมงเรียน



กราฟที่ 4.21 แสดงร้อยละของหน่วยตัวอย่าง จำแนกตามรายการค่าใช้จ่าย





## 4.3 รูปแบบการใช้จ่าย

## ตารางที่ 4.3.1 รายการค่าใช้จ่ายต่อเดือน จำแนกตามลำดับความสำคัญ

รายการ	ลำดับความสำคัญ					จำนวน
	1	2	3	4	5	
หนังสือ เอกสารประกอบการเรียน	48	44	43	43	41	300
	16.0%	14.7%	14.3%	14.3%	13.7%	100%
อุปกรณ์การเรียน	22	30	20	41	40	242
	9.1%	12.4%	8.3%	16.9%	16.5%	100%
หนังสืออื่น (นสพ. นิตยสาร ฯลฯ)	8	18	29	33	32	238
	3.4%	7.6%	12.2%	13.9%	13.4%	100%
ค่าใช้จ่ายส่วนตัว (สบู่ ยาสีฟัน ฯลฯ)	13	24	40	35	36	229
	5.7%	10.5%	17.5%	15.3%	15.7%	100%
อาหาร เครื่องดื่ม	209	73	44	23	16	381
	54.9%	19.2%	11.5%	6.0%	4.2%	100%
ค่าใช้จ่ายในการพักผ่อน (ดูหนัง เทป เพลง ฯลฯ)	34	86	73	51	26	339
	10.0%	25.4%	21.5%	15.0%	7.7%	100%
เครื่องแต่งกาย (เสื้อผ้า ตัดผม ฯลฯ)	40	58	78	55	35	343
	11.7%	16.9%	22.7%	16.0%	10.2%	100%
การเดินทางหรือน้ำมันรถ	14	49	34	34	23	252
	5.6%	19.4%	13.5%	13.5%	9.1%	100%

ตารางที่ 4.3.1 (ต่อ)

รายการ	ลำดับความสำคัญ					จำนวน
	1	2	3	4	5	
ค่าใช้จ่ายในบ้าน ค่าเช่า	23	19	12	14	6	149
	15.4%	12.8%	8.1%	9.4%	4.0%	100%
ของขวัญ งานสังคม	1	5	19	31	32	231
	.4%	2.2%	8.2%	13.4%	13.9%	100%
นอก	3	12	16	14	31	211
	1.4%	5.7%	7.6%	6.6%	14.7%	100%
า	4	1	1	2	2	19
	21.1%	5.3%	5.3%	10.5%	10.5%	100%

สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 4.3.1 จะพบข้อมูลที่น่าสนใจดังนี้

1. เมื่อพิจารณาในรายการค่าใช้จ่ายต่างๆ จะเห็นว่า มีจำนวนถึงร้อยละ 54.9 จากจำนวนผู้ใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม 381 คน ให้ความสำคัญของค่าใช้จ่ายในสัดส่วนสูงเป็นลำดับหนึ่ง และรายการค่าใช้จ่ายจำนวน 3 รายการ ที่นิสิตนักศึกษาจัดความสำคัญของการใช้จ่ายเป็นลำดับสอง คือ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียน ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปกลับสถานศึกษา และค่าใช้จ่ายในการพักผ่อนหย่อนใจ รายการค่าใช้จ่ายที่มีความสำคัญลำดับสาม โดยพิจารณาจากสัดส่วนสูงสุดที่ลงความเห็นคือ ค่าใช้จ่ายในการแต่งกาย และของใช้ส่วนตัว นอกเหนือไปจากนั้น ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับหนังสือประเภทอื่นๆ นอกจากตำราเรียน และค่าของขวิญงานสังคมต่างๆ ถูกจัดลำดับไว้ที่ 4 และ 5 ตามลำดับ

2. เมื่อคำนึงถึงลำดับความสำคัญเป็นเกณฑ์ จะเห็นว่า รายการค่าใช้จ่ายลำดับแรกที่ส่วนใหญ่คำนึงและตัดสินใจจ่ายเอง คือ ค่าอาหารและเครื่องดื่ม โดยมีจำนวนถึงร้อยละ 54.9 ของจำนวนหน่วยตัวอย่างที่จัดความสำคัญของแต่ละรายการเป็นลำดับหนึ่ง และรายการต่อไปนี้เป็นค่าใช้จ่ายลำดับที่สอง สาม ที่จะตัดสินใจจ่ายเอง คือ ค่าใช้จ่ายในการพักผ่อน ค่าเครื่องแต่งกาย ด้วยจำนวนถึงร้อยละ 25.4 และ 22.7 ของจำนวนทั้งหมดที่จัดความสำคัญของแต่ละรายการเป็นลำดับสอง และสาม ตามลำดับ

เป็นที่น่าสนใจว่ามีจำนวนถึง 209 คน หรือร้อยละ 49.7 ของจำนวนทั้งหมด 420 คน ที่ไม่มีเงินออมเลย และจำนวน 271 คน หรือร้อยละ 64.5 ที่ไม่ต้องรับภาระใช้จ่ายในบ้านหรือค่าเช่าบ้าน

ภาพที่ 4.3.2 ลำดับความสำคัญของรายการค่าใช้จ่ายต่อเดือน จำแนกตามสาขาการศึกษา

รายการ	ลำดับความสำคัญ								
	1			2			3		
	วิทยาศาสตร์	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์	วิทยาศาสตร์	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์	วิทยาศาสตร์	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
หนังสือ เอกสารประกอบการเรียน	18 16.5%	12 12.6%	18 18.8%	29 26.6%	6 6.3%	9 9.4%	19 17.4%	12 12.6%	12 12.5%
ค่าธรรมเนียม (ดีสเกตต์ ฯลฯ)	5 5.5%	4 5.9%	13 15.7%	10 11.0%	7 10.3%	13 15.7%	14 15.4%	2 2.9%	4 4.8%
วัสดุอื่น (นสพ. นิตยสาร ฯลฯ)	1 1.2%	2 3.0%	5 5.6%	5 6.2%	3 4.5%	10 11.1%	9 11.1%	7 10.4%	13 14.4%
ค่าใช้จ่ายส่วนตัว (สบู่อาบน้ำ ฯลฯ)	4 5.5%	4 4.8%	5 6.8%	2 2.7%	10 12.0%	12 16.4%	12 16.4%	17 20.5%	11 15.1%
ค่าเช่าเครื่องพิมพ์	75 54.7%	85 58.2%	49 41.9%	28 20.4%	26 19.1%	19 16.2%	8 5.8%	14 10.3%	22 18.8%
ค่าพิมพ์ (คู่มือ ฟังเพลง ฯลฯ)	13 10.9%	9 7.9%	12 11.3%	25 21.0%	36 31.6%	25 23.6%	24 20.2%	25 21.9%	24 22.6%
ค่าเช่ากระดาษ (เส้น ร่องเก็บ ฯลฯ)	9 8.2%	13 10.3%	18 16.8%	12 10.9%	29 23.0%	17 15.9%	26 23.6%	35 27.8%	17 15.9%

ภาพที่ 4.3.2 (ต่อ)

รายการ	ลำดับความสำคัญ								
	1			2			3		
	วิทยาศาสตร์	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์	วิทยาศาสตร์	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์	วิทยาศาสตร์	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
พนักงาน น้ำมันรถ	3	6	5	11	21	17	10	12	12
	3.7%	7.0%	5.9%	13.6%	24.4%	20.0%	12.5%	14.0%	14.1%
ค่าใช้จ่ายในบ้าน ค่าเช่า	19	17	25	11	8	6	7	7	7
	13.9%	36.2%	46.3%	8.0%	17.0%	11.1%	5.1%	14.9%	13.0%
ของขวัญ งานสังคม (วันเกิด ฯลฯ)	-	2	1	1	8	2	3	7	8
	0%	2.7%	1.3%	1.3%	10.7%	2.5%	3.9%	9.3%	10.0%
เงินออม	1	-	2	4	3	5	5	7	4
	1.5%	0%	3.1%	5.9%	3.8%	7.7%	7.4%	9.0%	6.2%

หมายเหตุ : สามารถกำหนดลำดับได้มากกว่า 3

จากตารางที่ 4.3.2 เป็นการพิจารณาการจัดลำดับความสำคัญเพียงสามลำดับแรกของสายการศึกษาทั้งสามสาย จะพบว่า

1. เมื่อพิจารณาเฉพาะสายการศึกษา

-สายวิทยาศาสตร์ : จะให้ความสำคัญต่อการใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหารมากกว่าใช้จ่ายเพื่อการอื่น รองลงมาคือ หนังสือ และ เอกสารประกอบการเรียน ลำดับความสำคัญที่สาม คือ การใช้จ่ายในด้านเครื่องแต่งกาย

-สายสังคมศาสตร์ : ให้ความสำคัญต่ออาหารมากที่สุดเช่นกัน รองลงมา คือ การพักผ่อนหย่อนใจ และลำดับที่สาม คือ การใช้จ่ายด้านการแต่งกาย

-สายมนุษยศาสตร์ : ความสำคัญลำดับแรกจะกำหนดแก่ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม ลำดับต่อมา คือ การพักผ่อนหย่อนใจ และลำดับสุดท้ายคือ การแต่งกาย

2. เมื่อพิจารณาระหว่างสายการศึกษา

จะพบว่าทั้งสามสายศึกษาให้ความสำคัญกับการใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหารมากที่สุด เมื่อเทียบกับรายการใช้จ่ายอื่นๆ ทั้งนี้จำนวนนิสิตนักศึกษาสายสังคมศาสตร์ ที่ให้ความสำคัญลำดับหนึ่งสำหรับเรื่องอาหาร มีมากกว่าอีกสองสายการศึกษา คือ มีร้อยละ 58.2 ในขณะที่จำนวนของสายวิทยาศาสตร์ คือ ร้อยละ 54.7 และสายมนุษยศาสตร์ คือ ร้อยละ 41.9

ในการจัดรายการค่าเครื่องแต่งกายให้มีความสำคัญ เป็นลำดับแรก จะเห็นว่า ผู้เรียนสายมนุษยศาสตร์เห็นด้วยถึงร้อยละ 16.8 ในขณะที่ผู้เรียนสายวิทยาศาสตร์จะยอมรับเพียงร้อยละ 8.2 และเป็นที่น่าสนใจเกิดว่า การออมเงิน การใช้จ่ายเกี่ยวกับงานสังคม จะมีสัดส่วนการยอมรับน้อยมากทั้งสามสายการศึกษา

เมื่อพิจารณาลำดับความสำคัญที่ 2 ของทุกรายการพบว่า นิสิตนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ ให้ความสำคัญต่อหนังสือและเอกสารประกอบการเรียน สูงกว่าอีกสองสายการศึกษา ในขณะที่ผู้เรียนสายสังคมศาสตร์ให้ความสำคัญต่ออีกสองสายการศึกษา คือ มีจำนวนถึงร้อยละ 26.6 ในขณะที่ผู้เรียนสายสังคมศาสตร์

ให้ความสำคัญต่อการแต่งกายสูงกว่าอีกสองสายการศึกษา คือ มีจำนวนถึงร้อยละ 23.0

ในลำดับที่ 3 ของการจัดความสำคัญ เป็นที่น่าสนใจว่าร้อยละ 27.8 ของนิสิตสายสังคมศาสตร์ ให้ความสำคัญต่อค่าใช้จ่ายในการแต่งกายเป็นลำดับ 3 แต่เมื่อพิจารณารายการค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียน จะเห็นได้ชัดว่า ผู้เรียนสายมนุษยศาสตร์ให้ความสำคัญมากไม่ว่าจะเป็นการจัดลำดับความสำคัญที่ 1 หรือ 2 ก็ตาม ล้วนแต่มีจำนวนสูงกว่าอีกสองสายการศึกษาทั้งสิ้น

ตารางที่ 4.3.3 รายการค่าใช้จ่ายจำแนกตามสายการศึกษา

รายการ	สายการศึกษา			รวม
	วิทยาศาสตร์	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์	
-หนังสือ เอกสาร ประกอบการเรียน	109 80.1%	95 65.5%	96 70.1%	300 71.8%
-อุปกรณ์การเรียน (ตีสเกตต์ ฯลฯ)	91 66.9%	68 46.9%	83 60.6%	242 56.9%
-หนังสืออื่น (นสพ. นิตยสาร ฯลฯ)	81 59.6%	67 46.2%	90 65.7%	238 56.9%
-ของใช้ส่วนตัว (สบู่ ยาสีฟัน ฯลฯ)	73 53.7%	83 57.2%	73 53.3%	229 54.8%
-อาหารเครื่องดื่ม	128 94.1%	136 93.8%	117 85.4%	381 91.1%

## ตารางที่ 4.3.3 (ต่อ)

รายการ	สายการศึกษา			รวม
	วิทยาศาสตร์	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์	
- การพักผ่อน (ดูหนัง ฟังเพลง ฯลฯ)	119 87.5%	114 78.6%	106 77.4%	339 81.1%
- การแต่งกาย (เสื้อ รองเท้า ฯลฯ)	110 80.9%	126 86.9%	107 78.1%	343 82.1%
- ค่าเดินทาง น้ำมันรถ	81 59.6%	86 59.3%	85 62.0%	252 60.3%
- ค่าใช้จ่ายในบ้าน ค่าเช่า	46 33.8%	48 33.1%	55 40.1%	149 35.6%
- ค่าของขวัญ งานสังคม (วันเกิด ฯลฯ)	76 55.9%	75 51.7%	80 58.4%	231 55.3%
- เงินออม	68 50.0%	78 53.8%	65 47.4%	211 50.5%
- อื่นๆ	5 3.6%	5 1.4%	11 8.0%	21 5.0%
รวม	137 100%	146 100%	137 100%	420 100%

หมายเหตุ : นิสิตแต่ละคนเลือกตอบได้มากกว่า 1



จากตารางที่ 4.3.3 คือ การพิจารณาว่า นิสิตนักศึกษาสายศึกษาใดที่มีการใช้จ่ายด้วยตนเอง ตามรายการใช้จ่ายที่แสดงไว้บ้าง ทั้งนี้ไม่ได้คำนึงถึงลำดับ ของการใช้จ่าย จะเห็นว่า

#### 1. เมื่อพิจารณาเฉพาะสายศึกษา

##### -สายวิทยาศาสตร์

นิสิตนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์จะใช้จ่ายสำหรับอาหารและเครื่องดื่มน้อยที่สุดถึงจำนวนร้อยละ 94.1 ของทั้งหมด รายการที่ใช้จ่ายมากเป็นที่สองถึงร้อยละ 87.5 คือ การใช้จ่ายสำหรับการพักผ่อน เช่น การชมภาพยนตร์ ฟังเทปเพลง เป็นต้น และมีเพียงร้อยละ 46 ที่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในบ้านหรือค่าเช่า

##### -สายสังคมศาสตร์

นิสิตนักศึกษาสายสังคมศาสตร์จะใช้จ่ายสำหรับอาหารและเครื่องดื่มน้อยที่สุดถึงจำนวนร้อยละ 93.8 ของทั้งหมด รายการใช้จ่ายที่มากเป็นที่สองถึงร้อยละ 86.9 คือ การใช้จ่ายด้านเครื่องแต่งกาย อันได้แก่ เสื้อ กางเกง เครื่องแบบ ส่วนค่าใช้จ่ายที่ต้องรับผิดชอบน้อยที่สุด คือ ค่าใช้จ่ายในบ้าน คือมีเพียงร้อยละ 33.1

##### -สายมนุษยศาสตร์

นิสิตนักศึกษาสายมนุษยศาสตร์ จะใช้จ่ายมากที่สุดสำหรับอาหารและเครื่องดื่ม เช่นเดียวกับนิสิตนักศึกษาในสองสายการศึกษาที่ผ่านมา คือ มีจำนวนถึงร้อยละ 85.4 และรายการใช้จ่ายที่มากเป็นที่สองถึงร้อยละ 78.1 คือ การใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย ในขณะที่มีเพียงร้อยละ 40.1 ที่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในบ้าน หรือค่าเช่าบ้าน

#### 2. เมื่อพิจารณาระหว่างสายการศึกษา

จะเห็นว่า นิสิตนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์จะใช้จ่ายสำหรับหนังสือ เอกสารประกอบการเรียน สูงสุด คือ มีจำนวนถึงร้อยละ 80.1 ในขณะที่มีรายจ่ายด้านสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ จะใช้จ่ายสำหรับการนี้เพียงร้อยละ 65.5 และ 70.1 ตามลำดับ และทำนองเดียวกับ การใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์การเรียน เช่น ดิסקเกตต์ เครื่องมือทดลอง ต่างๆ นิสิตนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์จะใช้จ่ายมากที่สุดเมื่อเทียบกับอีกสองสายการศึกษา คือ ร้อยละ

66.9 ในขณะที่ผู้เรียนสายสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ จะใช้จ่ายเพียงร้อยละ 46.9 และ 60.6 ตามลำดับ

### 3. เมื่อพิจารณาโดยรวมไม่จำแนกสายการศึกษา

พบว่า รายการใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม

เป็นค่าใช้จ่ายที่นิสิตนักศึกษาจะตัดสินใจซื้อหาด้วยตนเอง เป็นจำนวนถึงร้อยละ 91.1 ของจำนวนทั้งหมด ลำดับรองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย เช่น เสื้อ กางเกง เป็นต้น ในขณะที่ค่าใช้จ่ายในบ้านหรือค่าเช่า เป็นรายการที่ส่วนใหญ่ไม่ต้องรับภาระ กล่าวคือ มีเพียงร้อยละ 35.6 ที่ต้องใช้จ่ายในเรื่องนี้ เป็นที่น่าสังเกตอีกประการว่า จากจำนวนตัวอย่างทั้งหมดมีเพียงครึ่งหนึ่งหรือร้อยละ 50.5 ที่มีเงินออม

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.3.4 สัดส่วนค่าใช้จ่ายต่างๆ ต่อเดือนที่ต้องตัดเงินใจจ่ายเอง

รายการ	สัดส่วนของรายจ่ายต่อเดือน (เปอร์เซ็นต์)					ไม่ได้ตัดเงินใจจ่าย สำหรับรายการนี้
	< 5%	5-15%	16-25%	26-40%	> 40%	
หนังสือ เอกสารประกอบการเรียน	66 15.7%	115 27.4%	64 15.2%	39 9.3%	16 3.8%	120 28.6%
อุปกรณ์การเรียน (คัสเกตต์ ฯลฯ)	76 18.1%	81 19.3%	50 11.9%	18 4.3%	17 4.0%	178 42.4%
หนังสือ สิ่งพิมพ์ อื่นๆ	103 24.5%	75 17.9%	37 8.8%	15 3.6%	6 1.4%	184 43.8%
หนังสือส่วนตัว (สบู๊ ฯลฯ)	76 18.1%	80 19.0%	49 11.7%	18 4.3%	10 2.4%	187 44.5%
อาหารและเครื่องดื่ม	13 3.1%	35 8.3%	86 20.5%	110 26.2%	134 31.9%	42 10.0%
ค่าใช้จ่ายพักผ่อนหย่อนใจ (เทปเพลง วีซีดี ฯลฯ)	56 13.3%	101 24.0%	94 22.4%	57 13.6%	28 6.7%	84 20.0%
ค่าใช้จ่ายสำหรับการตั้งกาย เสื้อผ้า รองเท้า ตัดผม ฯลฯ)	48 11.4%	105 25.0%	93 22.1%	63 15.0%	33 7.9%	78 18.6%
การเดินทาง น้ำมันรถ	59 14.0%	87 20.7%	58 13.8%	36 7.1%	16 3.8%	179 40.5%

ตารางที่ 4.3.4 (ต่อ)

รายการ	สัดส่วนของรายจ่ายต่อเดือน (เปอร์เซ็นต์)					ไม่ได้ตัดสินใจจ่าย สำหรับรายการนี้
	< 5%	5-15%	16-25%	26-40%	> 40%	
ค่าใช้จ่ายประจำบ้าน (ค่าเช่า ค่าซ่อมแซม ฯลฯ)	61 14.5%	25 6.0%	21 5.0%	31 7.4%	14 3.3%	268 63.8%
ค่าของขวัญ งานสังสรรค์ต่าง	98 23.3%	87 20.7%	21 5.0%	15 3.0%	9 2.1%	190 45.2%
เงินออม	86 20.5%	72 17.1%	34 8.1%	11 2.6%	8 1.9%	209 49.8%
อื่นๆ	4 1.0%	7 1.7%	2 .5%	1 .2%	3 .7%	403 96.0%

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 4.3.4 จะเห็นว่า

1. ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการเรียน เช่น ค่าหนังสือ เอกสาร ประกอบการเรียน ค่าอุปกรณ์การเรียน เช่น ค่าเครื่องมืออุปกรณ์ทดลอง ค่าดีสเกตต์ จะมีสัดส่วนร้อยละ 5-15 ของรายจ่ายทั้งหมดต่อเดือน
2. ค่าใช้จ่ายส่วนตัว อันประกอบด้วย ค่าหนังสืออื่น อ่านประกอบ ค่าใช้จ่ายส่วนตัว เช่น ค่าสบู่ แชมพู ค่าของขวัญงานสังคมต่างๆ จะมีสัดส่วนไม่เกินร้อยละ 15 ของรายการทั้งหมดต่อเดือน
3. ค่าอาหารและเครื่องดื่ม มีสัดส่วนค่อนข้างสูง ถึงร้อยละ 26-40 ของรายจ่ายทั้งหมดต่อเดือน
4. ค่าใช้จ่ายในการแต่งกายและสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจ มีสัดส่วนใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 5-15 ของรายการทั้งหมดต่อเดือน
5. ค่าใช้จ่ายสำหรับการเดินทางไปกลับสถานศึกษา ซึ่งอาจเป็น ค่าโดยสาร พาหนะประจำทาง หรือค่าน้ำมันรถในกรณีที่ต้องรับภาระค่าน้ำมันเอง มีสัดส่วนร้อยละ 5-15 ของรายจ่ายทั้งหมดต่อเดือน
6. เป็นที่น่าสนใจว่า เป็นจำนวนถึงร้อยละ 63.8 49.8 และ 96.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ไม่ได้รับภาระค่าใช้จ่ายประจำบ้าน ไม่มีเงินออม และค่าใช้จ่ายปลีกย่อยอื่นๆ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3.5 แสดงสัดส่วน ค่าใช้จ่ายต่อรายจ่าย 1 เดือน จำแนกตามสาขาการศึกษา

รายการค่าใช้จ่าย	วิทยาศาสตร์	สาขาการศึกษา	
		สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์
หนังสือ เอกสารประกอบการเรียน	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
อุปกรณ์การเรียน (คีย์บอร์ด ฯลฯ)	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
หนังสืออื่นๆ (นสพ. นิตยสาร ฯลฯ)	น้อย	น้อย	ปานกลาง
ของใช้ส่วนตัว (สบู่ ยาสีฟัน ฯลฯ)	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
อาหาร เครื่องดื่ม	มาก	มาก	มาก
ภาพยนตร์ (ดูหนัง ฟังเพลง ฯลฯ)	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
เครื่องแต่งกาย (เสื้อผ้า ฯลฯ)	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
การเดินทาง น้ำมันรถ	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
ค่าใช้จ่ายในบ้าน ค่าเช่า	น้อย	น้อย	น้อย
ของขวัญ งานสังคม (งานวันเกิด ฯลฯ)	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
เงินออม	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง

ถ้าสัดส่วนของค่าใช้จ่ายต่อรายจ่ายต่อเดือนเกินร้อยละ 25 ถือว่าใช้จ่ายมาก

ถ้าสัดส่วนของค่าใช้จ่ายต่อรายจ่ายต่อเดือนเกินร้อยละ 15-25 ถือว่าใช้จ่ายปานกลาง

ถ้าสัดส่วนของค่าใช้จ่ายต่อรายจ่ายต่อเดือนไม่ถึงร้อยละ 15 ถือว่าใช้จ่ายน้อย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 4.3.5 จะพบว่าสัดส่วนค่าใช้จ่ายแต่ละรายการต่อรายจ่าย 1 เดือน ในแต่ละสายการศึกษา มีรูปแบบส่วนใหญ่ที่คล้ายคลึงกัน ในส่วนที่แตกต่างกันพอจะสังเกตได้ว่า สำหรับการใช้จ่ายเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ อื่นๆ นอกเหนือการเรียน ผู้เรียนสายมนุษยศาสตร์ จะใช้จ่ายต่อเดือนด้วยสัดส่วนในระดับปานกลาง ส่วนผู้เรียนสายวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ จะใช้จ่ายในสัดส่วนที่น้อยกว่า หากพิจารณาค่าของขวัญ เพื่องานสังคม เช่น งานวันเกิดนั้น ผู้เรียนสายวิทยาศาสตร์ และสายสังคมศาสตร์ จะใช้จ่ายต่อเดือนด้วยสัดส่วนในระดับปานกลาง ในขณะที่อีกสายการศึกษาจะใช้จ่ายในเกณฑ์น้อย

สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.3.6 รายการที่ต้องการใช้จ่าย ถ้าได้มีรายได้เพิ่ม จำแนกตาม  
สายการศึกษา

รายการ	สายการศึกษา			รวม
	วิทยาศาสตร์	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์	
-หนังสือ เอกสารประกอบ การเรียน	30 21.9%	17 11.6%	25 18.2%	72 17.1%
-อุปกรณ์การเรียน (ดิสเกตต์ ฯลฯ)	12 8.8%	10 6.8%	20 14.6%	42 10.0%
-หนังสืออื่น (นสพ. นิตยสาร ฯลฯ)	23 16.8%	9 6.2%	15 10.9%	47 11.2%
-ของใช้ส่วนตัว (สบู่ ยาสีฟัน ฯลฯ)	9 6.6%	6 4.1%	4 2.9%	19 4.5%
-อาหาร เครื่องดื่ม	30 21.9%	32 21.9%	31 22.6%	93 22.1%
-พักผ่อน (ดูหนัง ฟังเพลง ฯลฯ)	49 35.8%	47 32.2%	53 38.7%	149 35.5%
-เครื่องแต่งกาย (เสื้อ ฯลฯ)	45 32.8%	95 65.1%	57 41.6%	197 46.9%
-ค่าเดินทาง น้ำมันรถ	2 1.5%	4 2.7%	4 2.9%	10 2.4%



## ตารางที่ 4.3.6 (ต่อ)

รายการ	สายการศึกษา			รวม
	วิทยาศาสตร์	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์	
-ค่าใช้จ่ายภายในบ้าน	1	5	10	16
ค่าเช่าบ้าน	0.7%	3.4%	7.3%	3.8%
-ค่าของขวัญ งานสังคม (งานวันเกิด ฯลฯ)	5	3	1	9
	3.6%	2.1%	.7%	2.1%
-เงินออม	33	39	27	99
	24.1%	26.7%	19.7%	23.6%
-อื่นๆ	14	14	16	44
	10.2%	9.6%	11.7%	10.5%
-ไม่ตอบ	18	10	10	38
	13.1%	6.8%	7.3%	9.0%
รวมทั้งสิ้น	137	146	137	420
	100%	100%	100%	100%

จากตารางที่ 4.3.6 ให้ข้อมูลที่น่าสนใจเกี่ยวกับรายการใดที่จะใช้จ่ายเพิ่มเติม หากได้รับรายได้เพิ่ม ดังนี้

## 1. เมื่อพิจารณาเฉพาะสายการศึกษา

## -สายวิทยาศาสตร์

นิสิตนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ จะใช้จ่ายเกี่ยวกับการพักผ่อนหย่อนใจเป็นลำดับ 1 ถึงร้อยละ 35.8 หากมีรายได้เพิ่มขึ้น และรายการที่จะใช้จ่ายเป็นลำดับสองถ้ามีเงินเพิ่ม คือ ค่าเครื่องแต่งกาย เช่น เสื้อ กางเกง ฯลฯ ถึงร้อยละ 32.8

### -สายสังคมศาสตร์

ถ้าผู้เรียนสายสังคมศาสตร์ ได้รับรายได้เพิ่ม รายจ่ายที่มีผู้ต้องการใช้จ่ายมากที่สุดคือ ค่าเครื่องแต่งกาย ถึงร้อยละ 65.1 รายจ่ายที่มีความต้องการรองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายในการพักผ่อนหย่อนใจ ถือเป็นจำนวนถึงร้อยละ 32.2

### -สายมนุษยศาสตร์

ในกรณีที่นิสิตนักศึกษาสายมนุษยศาสตร์ มีรายได้เพิ่มขึ้น รายการที่มีผู้ต้องการใช้จ่ายมากที่สุด ถึงร้อยละ 41.6 คือ ค่าเครื่องแต่งกาย รายการที่มีความต้องการใช้จ่ายเป็นลำดับรองลงมา ถึงร้อยละ 35.5 คือ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการพักผ่อนหย่อนใจ

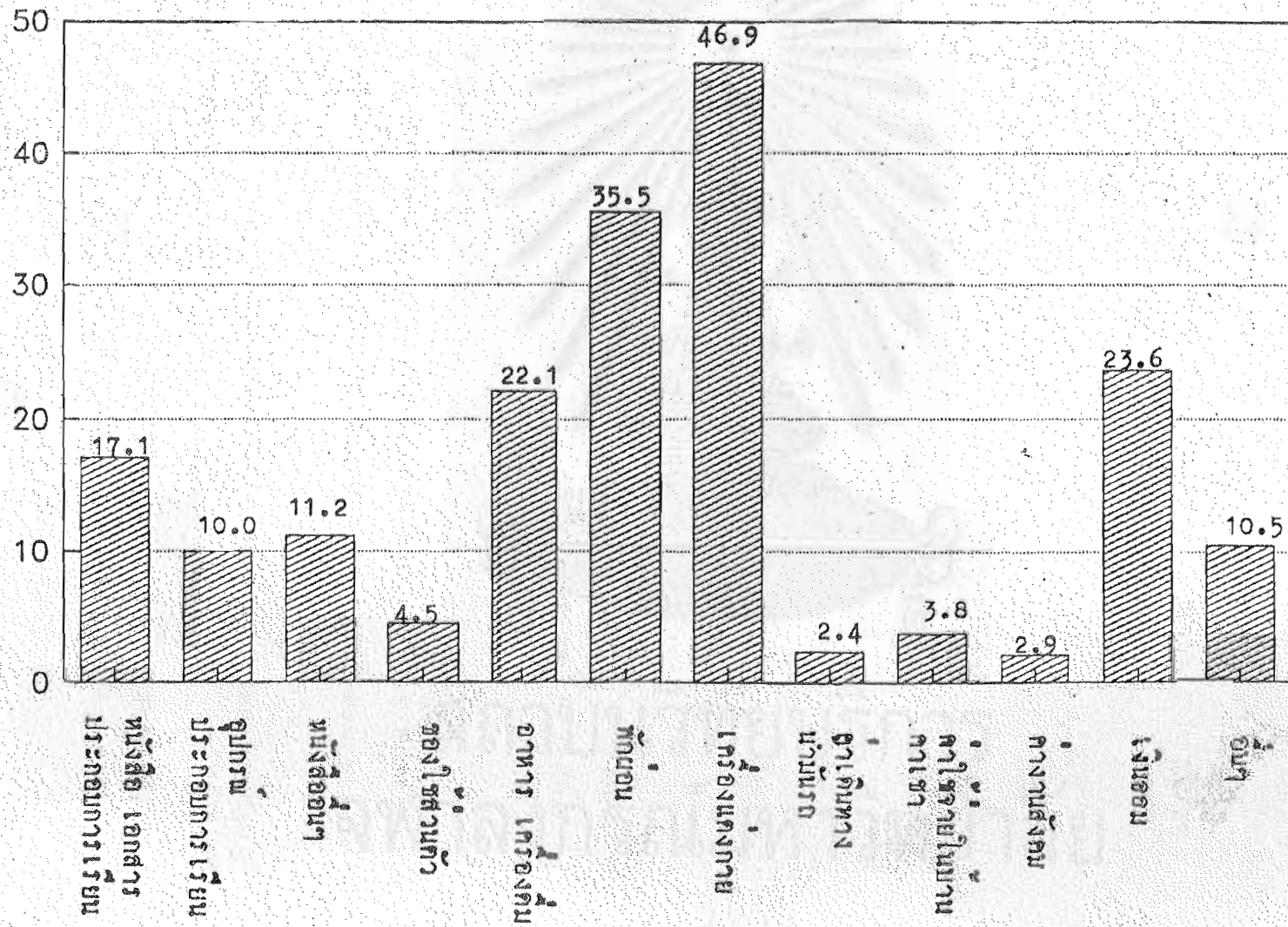
## 2. เมื่อพิจารณาระหว่างสายการศึกษา

เมื่อเปรียบเทียบทั้งสามสายการศึกษา จากข้อมูลในตารางข้างต้น ในแทบทุกรายการจะมีผู้ต้องการใช้จ่าย หากมีรายได้เพิ่ม เป็นจำนวนใกล้เคียงกัน หากเป็นที่น่าสังเกตอยู่ 2 รายการคือ ค่าหนังสือประเภทอื่นๆ ที่ไม่ใช่หนังสือเรียน เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร จะพบว่า ผู้เรียนสายวิทยาศาสตร์ ต้องการใช้จ่ายเกี่ยวกับรายการนี้ หากมีรายได้เพิ่มถึงร้อยละ 16.8 ในขณะที่เพียงร้อยละ 6.2 ของผู้เรียนสายสังคมศาสตร์ ที่ต้องการใช้จ่ายรายการนี้หากมีรายได้เพิ่ม ส่วนอีกรายการหนึ่งคือ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับหนังสือ เอกสารประกอบการเรียน จะพบว่า ผู้เรียนสายวิทยาศาสตร์จะใช้จ่ายเพิ่ม หากมีรายได้พิเศษถึงร้อยละ 21.9 ในขณะที่เพียงร้อยละ 11.6 ของผู้เรียนสายสังคมศาสตร์ ที่ต้องการใช้จ่ายรายการนี้หากมีรายได้เพิ่ม

## 3. เมื่อพิจารณาโดยรวม

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการที่จะใช้จ่ายรายการต่างๆ เมื่อรับรายได้เพิ่ม โดยไม่คำนึงถึงสายการศึกษา จะพบว่า ค่าเครื่องแต่งกาย เป็นรายการที่มีจำนวนถึงร้อยละ 46.9 ที่ต้องการใช้จ่าย หากมีรายได้เพิ่ม ลำดับต่อมาคือ รายจ่ายเกี่ยวกับการพักผ่อนหย่อนใจเป็นจำนวนถึงร้อยละ 35.5 และเป็นที่น่าสังเกตว่า ความต้องการลำดับสามที่นิสิตนักศึกษา ต้องการหากมีรายได้เพิ่มคือ การมีเงินออม ทั้งนี้มีจำนวนถึงร้อยละ 23.6

กราฟที่ 4.22 แสดงรายละเอียดของหน่วยตัวอย่าง จำแนกตามรายการที่จะใช้จ่ายเพิ่ม หากมีรายได้เพิ่ม



ตารางที่ 4.3.7 ปัญหาารายรับไม่พอรายจ่าย จำแนกตามสายการศึกษา

ปัญหา	สายการศึกษา			รวม
	วิทยาศาสตร์	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์	
ไม่มีปัญหา	44	45	42	131
	32.4%	30.8%	30.7%	31.3%
	33.6%	34.4%	32.1%	
มีปัญหาบางครั้ง	82	88	81	251
	60.3%	60.3%	59.1%	56.9%
	32.7%	35.1%	32.3%	
มีปัญหาเสมอ	10	13	14	37
	7.4%	8.9%	10.2%	8.8%
	27.0%	35.1%	37.8%	
รวม	136	146	137	419
	32.5%	34.8%	32.7%	100%

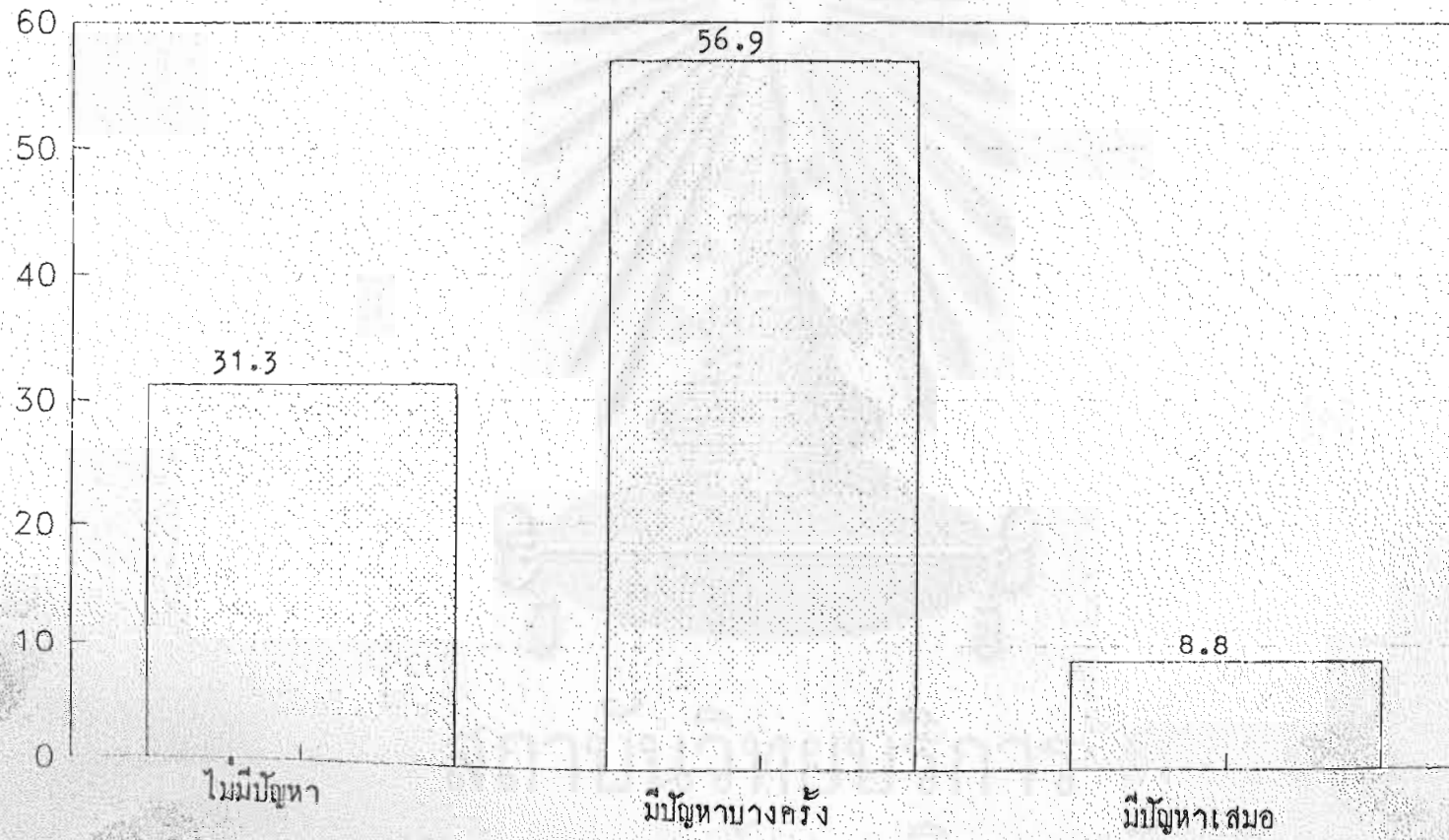
หมายเหตุ : มีผู้ไม่ตอบ 1 ราย

ค่าร้อยละตัวบนคือ การคำนวณร้อยละตามสดมภ์ (Column Percentage)

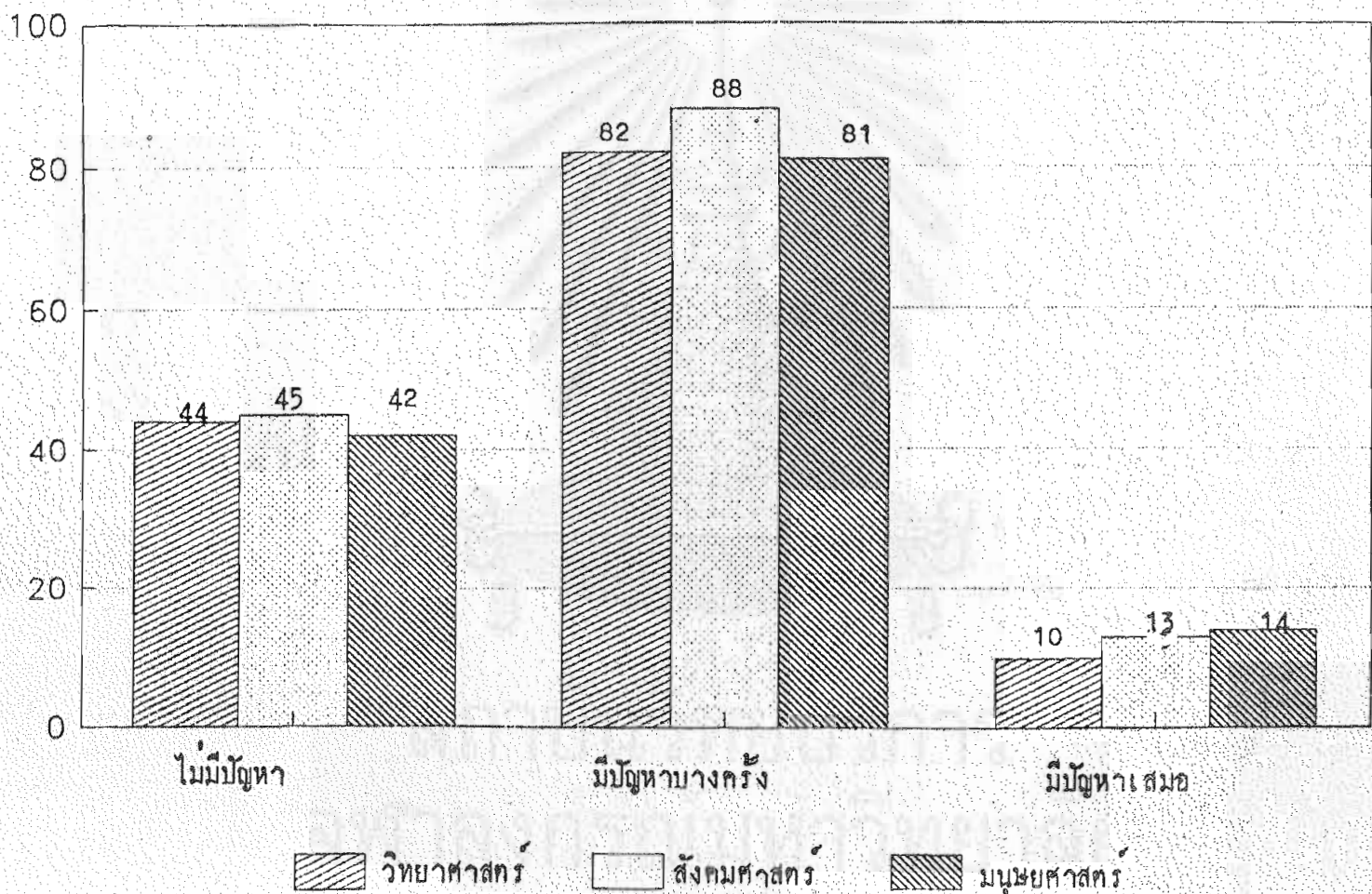
ค่าร้อยละตัวล่างคือ การคำนวณร้อยละตามแถว (Row Percentage)

จากตารางที่ 4.3.7 จะพบว่าร้อยละ 56.9 ของจำนวนทั้งหมดมักมีปัญหาเป็นบางครั้งในการใช้จ่าย ซึ่งร้อยละ 35.1 ของผู้มีปัญหาบางครั้งเป็นนิสิตนักศึกษาสายสังคมศาสตร์ และร้อยละ 8.8 ของจำนวนทั้งหมดมีปัญหารายจ่ายเสมอๆ ซึ่งร้อยละ 37.8 ของผู้มีปัญหาเสมอๆ เป็นนิสิตนักศึกษาสายมนุษยศาสตร์ ในแต่ละสายการศึกษาพบว่า โดยส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 60 ของผู้เรียนในแต่ละสายการศึกษา มีปัญหาบางครั้ง

กราฟที่ 4.23 แสดงจำนวนหน่วยตัวอย่างจำแนกตามปัญหาารายรับไม่พอรายจ่าย



กราฟที่ 4.24 แสดงจำนวนหน่วยตัวอย่างจำแนกตามปัญหาารายรับไม่พอรายจ่ายในแต่ละสายการศึกษา



ตารางที่ 4.3.8 วิธีการแก้ปัญหาหารายรับไม่พอรายจ่าย จำแนกตามสายการศึกษา

วิธีการแก้ปัญหา	สายการศึกษา			รวม
	วิทยาศาสตร์	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์	
ขอเงินเพิ่มจากผู้ปกครอง	72 78.3%	83 82.2%	74 78.7%	229 79.8%
หารายได้พิเศษเป็นกรณีไป	19 20.7%	25 24.8%	40 42.6%	84 29.3%
ยืมเงินคนรู้จัก	43 46.7%	46 45.5%	46 48.9%	135 47.0%
จำหน่าย ทรัพย์สินมีค่า	7 7.6%	7 6.9%	8 8.5%	22 7.7%
พยายามขงเล็กค่าใช้จ่าย ที่ไม่จำเป็น	62 67.4%	70 69.3%	61 64.9%	193 67.2%
อื่นๆ	8 8.7%	7 6.9%	5 5.3%	20 7.0%
รวม	92 100%	101 100%	94 100%	287 100%

จากตารางที่ 4.3.8 จะเห็นว่า

1. เมื่อพิจารณาเฉพาะสายการศึกษา

-สายวิทยาศาสตร์

แนวทางแก้ปัญหารายรับไม่พอรายจ่ายของนิสิตนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ ส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 78.3 จะขอเงินเพิ่มจากผู้ปกครอง และร้อยละ 67.4 จะพยายามยกเลิกค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นนั้นๆ

-สายสังคมศาสตร์

นิสิตนักศึกษาสายสังคมศาสตร์ ส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 82.2 จะขอเงินเพิ่มจากผู้ปกครอง เพื่อแก้ปัญหารายรับไม่พอรายจ่าย และร้อยละ 69.3 จะยกเลิกการจ่ายไม่จำเป็น

-สายมนุษยศาสตร์

เช่นเดียวกับผู้เรียนในสองสายการศึกษาที่ผ่านมา นิสิตนักศึกษาสายมนุษยศาสตร์ ร้อยละ 78.7 จะขอเงินเพิ่มจากผู้ปกครอง และร้อยละ 64.9 จะพยายามไม่ใช้จ่ายในรายการที่ไม่จำเป็น เพื่อแก้ปัญหารายรับไม่พอรายจ่าย

2. เมื่อพิจารณาระหว่างสายการศึกษา

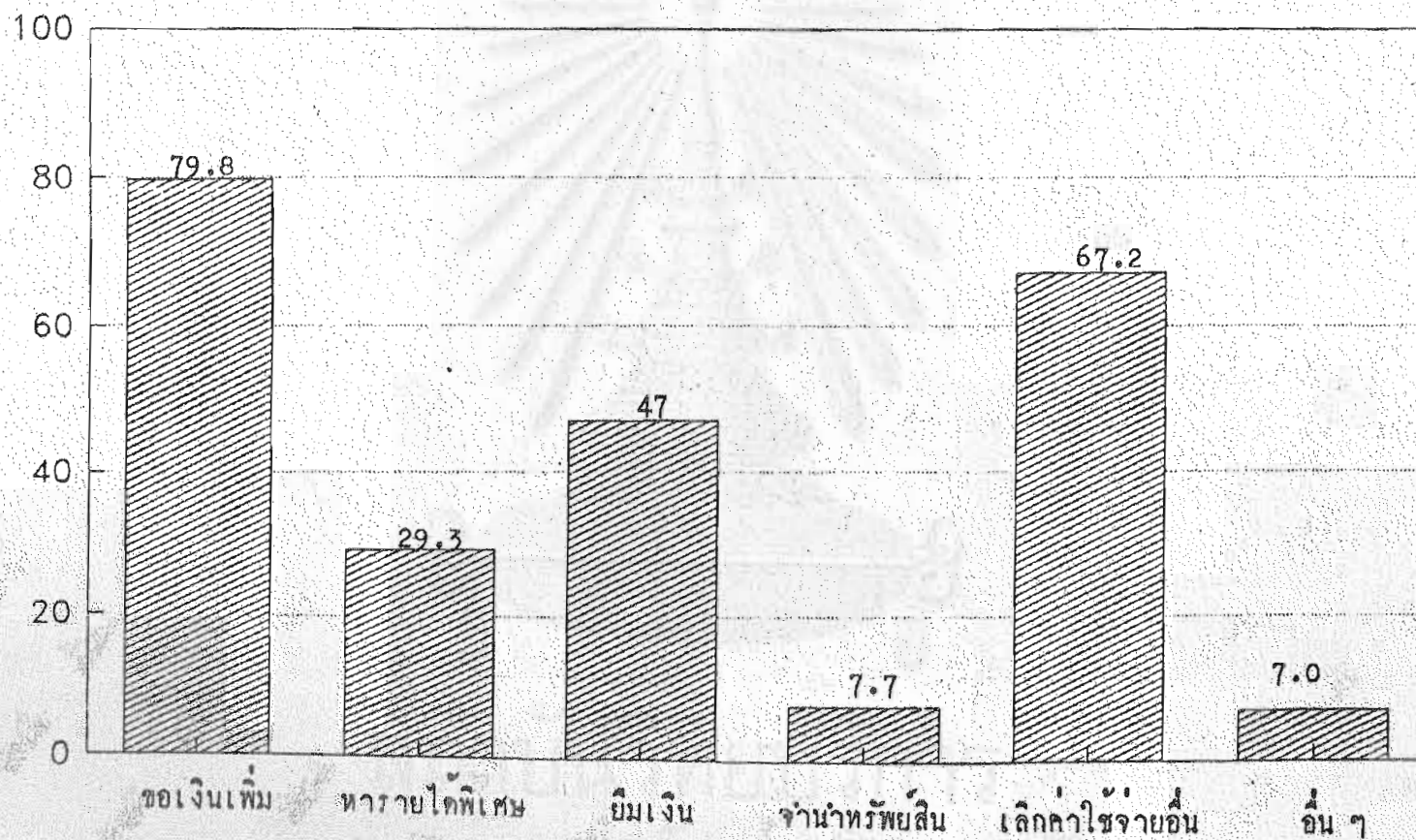
เป็นที่น่าสังเกตว่า แม้ว่าส่วนใหญ่การแก้ปัญหาจะมีรูปแบบเหมือนกันก็ตาม ข้อมูลที่ชี้แจงไว้ในข้อ 1 แล้ว หากแต่แนวทางแก้ปัญหาในลักษณะที่หารายได้พิเศษเป็นกรณีๆ ไปนั้น พบว่า นิสิตนักศึกษาสายมนุษยศาสตร์ ใช้มากที่สุดถึงร้อยละ 42.6 ในขณะที่ผู้เรียนสายวิทยาศาสตร์ จะใช้วิธีนี้เพียงร้อยละ 20.7 เท่านั้น

3. เมื่อพิจารณาโดยรวม

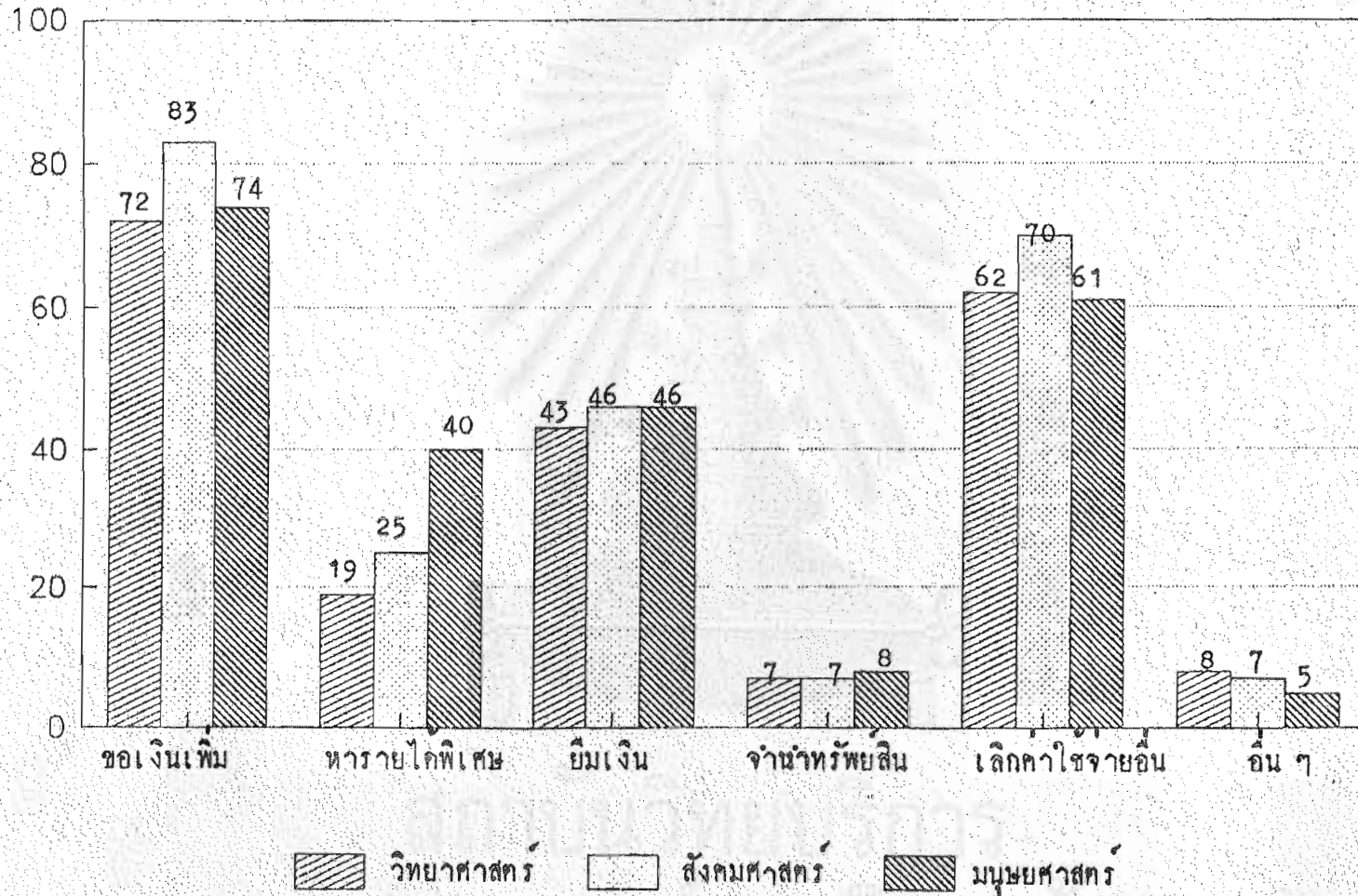
เมื่อพิจารณาโดยไม่คำนึงถึงสายการศึกษา จะเห็นว่า ส่วนใหญ่จำนวนถึงร้อยละ 79.8 จะขอเงินเพิ่มจากผู้ปกครอง และร้อยละ 67.2 จะพยายามงดค่าใช้จ่ายในรายการที่ไม่จำเป็น ทั้งนี้เพื่อแก้ปัญหารายรับไม่พอรายจ่าย



กราฟที่ 4.25 แสดงร้อยละของหน่วยตัวอย่างจำแนกตามวิธีการแก้ปัญหาารายรับไม่พอรายจ่าย



กราฟที่ 4.26 แสดงร้อยละของหน่วยตัวอย่างจำแนกตามวิธีการแก้ไขปัญหารายรับไม่พอรายจ่ายในแต่ละสายการศึกษา



## ตารางที่ 4.3.9 ปัจจัยที่มีผลต่อการซื้อสินค้าหรือบริการ

ปัจจัย	สายการศึกษา			รวม
	วิทยาศาสตร์	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์	
รูปแบบของสินค้าหรือบริการ	50 36.5%	57 39.3%	54 39.4%	161 38.4%
ประโยชน์ใช้สอย	110 80.3%	119 82.1%	109 79.6%	338 80.7%
คุณภาพ	126 92.0%	129 89.0%	120 87.6%	375 89.5%
ราคา	87 63.5%	89 61.4%	91 66.4%	267 63.7%
โฆษณา	6 4.4%	7 4.8%	6 4.4%	19 4.5%
การบริการที่ดี	18 13.1%	12 8.3%	16 11.7%	46 11.0%
ชื่อเสียง	14 10.2%	21 14.5%	14 10.2%	49 11.7%
รวม	137 100%	145 100%	137 100%	419 100%

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 4.3.9 จะเห็นว่า จำนวนร้อยละ 89.5 ของตัวอย่างทั้งหมดจะคำนึงถึงคุณภาพเป็นเกณฑ์ลำดับแรก และร้อยละ 80.7 จะคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยเป็นเกณฑ์ลำดับสอง ในการเลือกซื้อสินค้าหรือบริการ และเมื่อพิจารณาเฉพาะสายการศึกษา จะเห็นว่าทั้งสามสายการศึกษาจะคำนึงถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้อสินค้าหรือบริการคล้ายกัน กล่าวคือร้อยละ 92.0 89.0 และ 87.6 ของผู้เรียนสายวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ตามลำดับ คำนึงถึงคุณภาพมากที่สุด และร้อยละ 80.3 82.1 และ 74.6 ของทั้งสามสายการศึกษา ตามลำดับ จะคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยเป็นปัจจัยที่สอง

เป็นที่น่าสังเกตว่า ราคาเป็นปัจจัยลำดับสามที่นิสิตนักศึกษาทั้งสามสายการศึกษา จะพิจารณาเลือกซื้อสินค้าและบริการ

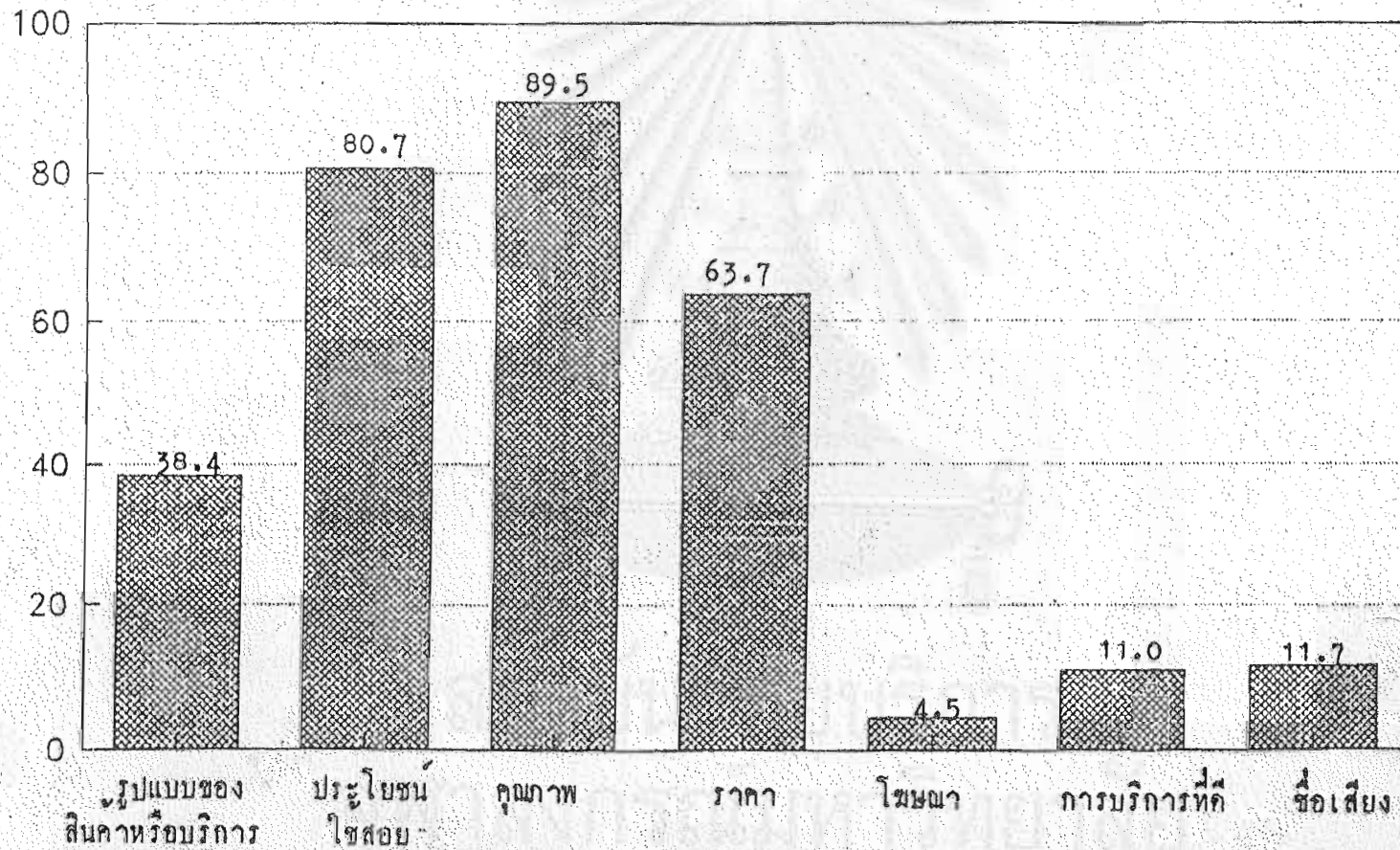


ตารางที่ 4.3.10 ค่าเฉลี่ยมาตรฐานวัดทัศนคติเกี่ยวกับการใช้เงิน จำแนกตามสาขาการศึกษา

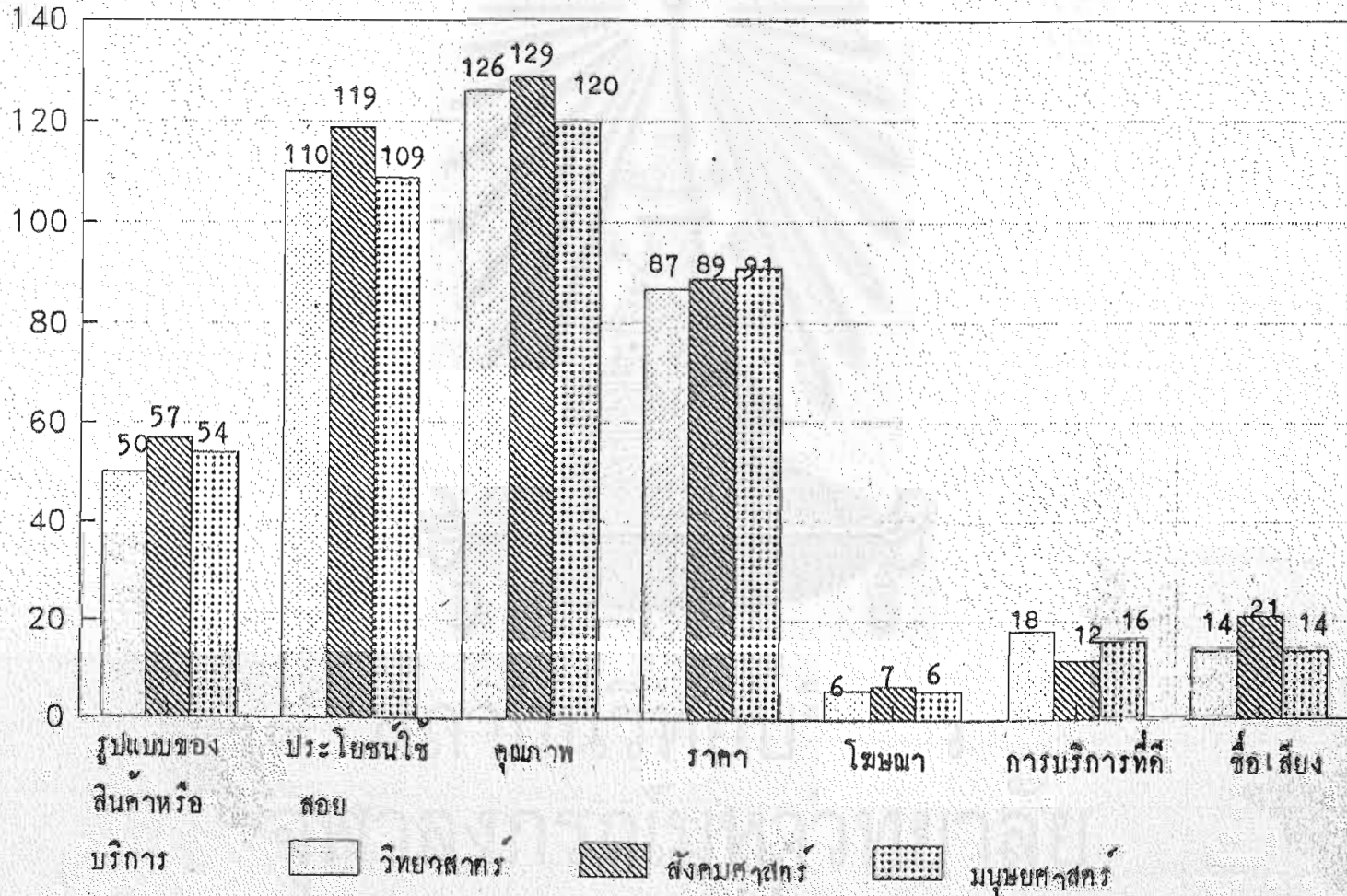
ทัศนคติ	สาขาการศึกษา			รวม
	วิทยาศาสตร์	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์	
ทัศนคติในการซื้อสินค้า				
ชอบซื้อสินค้าที่ใหม่หรือดูแปลก	2.86	3.10	2.79	2.92
ชอบเลือกซื้อของตามศูนย์การค้าใหญ่	2.89	3.16	2.99	3.01
ชอบซื้อสินค้าจากร้านใกล้บ้าน เพื่อประหยัดเวลา	3.12	3.01	3.14	3.09
ชอบซื้อสินค้าที่เด่นสะดุดตาทันที โดยไม่คิดมาก่อน	2.55	2.86	2.79	2.74
ชอบซื้อสินค้าที่ชอบ โดยไม่สนใจยี่ห้ออื่นๆ เลย	2.87	2.86	2.88	2.87
ชอบซื้อของที่มีคุณภาพ โดยไม่สนใจราคา	3.34	3.45	3.26	3.35
มักต่อรองราคาสินค้าเสมอที่มีโอกาส	3.40	3.64	3.55	3.53
ชอบซื้อสินค้าตามแฟชั่น	2.32	2.75	2.56	2.55
มักไม่เปลี่ยนยี่ห้อสินค้าที่ใช้ ถ้าของเดิมมีคุณภาพพอใจ	3.60	3.69	3.52	3.60
ใช้สินค้าที่มียี่ห้อที่แสดงถึงฐานะและรสนิยม	2.60	2.88	2.76	2.75
ทัศนคติต่อการส่งเสริมการขาย				
ชอบซื้อสินค้าที่มีของแถม	2.28	2.30	2.31	2.30
พยายามผลให้เงินซื้อสินค้าทั้งที่ไม่อยากได้	1.94	2.01	2.24	2.06
สินค้าที่ลดราคาจะดึงดูดใจฉันให้ซื้อ	2.87	2.94	2.82	2.88
พยายามช่วยทำให้เงินซื้อสินค้าได้ดีขึ้น	2.77	3.04	3.05	2.95
ทัศนคติต่อการออมเงิน				
วางแผนการใช้เงินทุกเดือน	2.80	2.84	2.74	2.79
ออมเงินได้ดี	2.44	2.55	2.55	2.52
ไม่ยอมใช้เงินออมเลยนอกจากกรณีเจ็บป่วยหรือจำเป็น	2.45	2.45	2.79	2.56
ทัศนคติการออมเงิน				
เงินออมให้เพื่อนออมเงิน	3.55	3.72	3.72	3.66
ชอบเป็นเจ้าของมือเลี้ยงเพื่อนฝูง	2.54	2.62	2.54	2.57

จากตารางที่ 4.3.10 สามารถแสดงได้ดังแผนภูมิที่ 4.3.1 ต่อไปนี้

กราฟที่ 4.27 แสดงร้อยละของหน่วยตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยที่มีผลต่อการซื้อสินค้าหรือบริการ



กราฟที่ 4.28 แสดงร้อยละของหน่วยตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยที่มีผลต่อการซื้อสินค้าหรือบริการในแต่ละสายการศึกษา

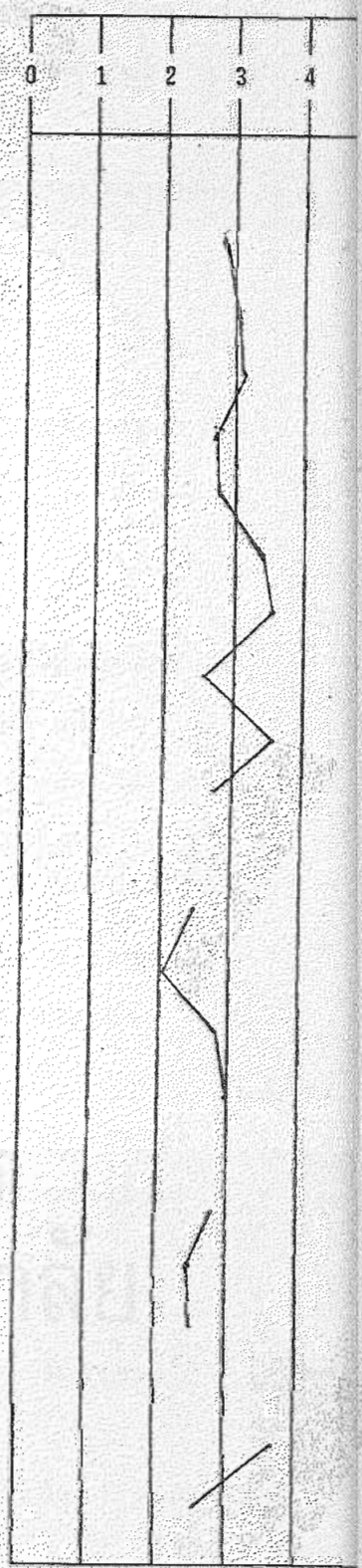
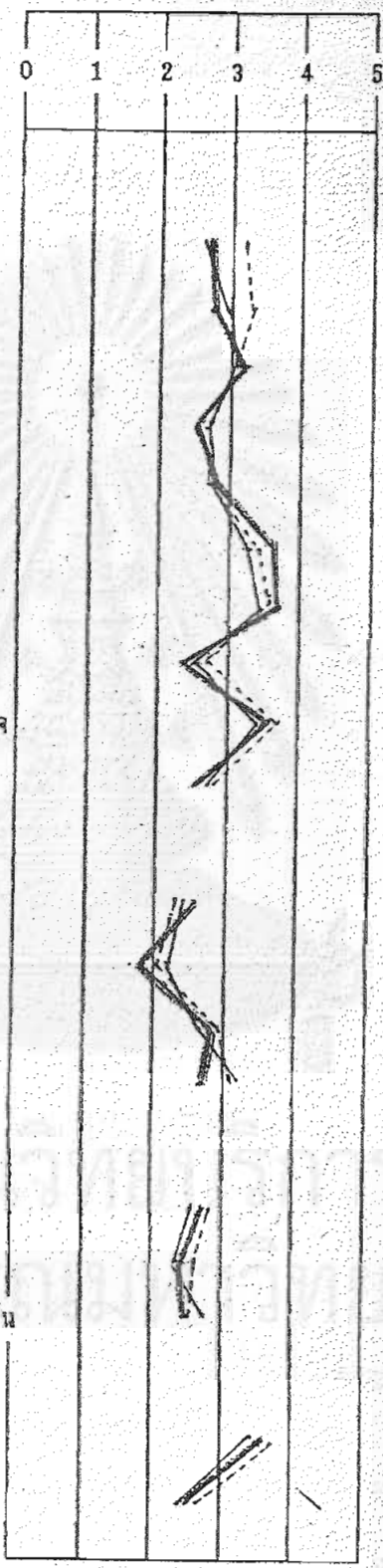


แผนภูมิที่ 4.3.1 ทิศนคติในการใช้เงินโดยรวม และจำแนกตามสายการศึกษา

น้อย → มาก

น้อย → มาก

- ทิศนคติในการซื้อสินค้า
- เงินชอบซื้อสินค้าที่ใหม่หรือคุดแปลก
- เงินชอบเลือกซื้อของตามสุนทรียการค้าใหญ่
- เงินชอบซื้อสินค้าจากร้านใกล้บ้าน เพื่อประหยัดเวลา
- เงินชอบซื้อสินค้าที่เด่นสะดุดตาทันที โดยไม่คิดมาก่อน
- เงินชอบซื้อสินค้าที่ชอบ โดยไม่สนใจอื่น ๆ เลย
- เงินชอบซื้อของที่มีคุณภาพ โดยไม่สนใจราคา
- เงินมักต่อรองราคาสินค้าเสมอที่มีโอกาส
- เงินชอบซื้อสินค้าตามแฟชั่น
- เงินมักไม่เปลี่ยนซื้อสินค้าที่ใช้ ถ้าของเดิมมีคุณภาพจูงใจ
- เงินใช้สินค้าที่มีชื่อที่แสดงถึงฐานะและรสนิยม
- ทิศนคติต่อการส่งเสริมการขาย
- เงินชอบซื้อสินค้าที่มีของแถม
- เงินชอบยอมให้เงินซื้อสินค้าทั้งที่ไม่อยากได้
- เงินชอบที่ลดราคาจะดึงดูดใจเงินให้ซื้อมาก
- เงินชอบยอมให้เงินซื้อสินค้าได้ครึ่ง
- ทิศนคติต่อการออมเงิน
- เงินวางแผนการใช้เงินทุกเดือน
- เงินออมเงินได้ดี
- เงินชอบใช้เงินออมเลขนอกรวมจากกรณีเจ็บป่วยหรือจำเป็น
- ทิศนคติต่อการขืมเงิน
- เงินชอบให้เพื่อนขืมเงิน
- เงินชอบเป็นเจ้ามือเล็งขืมเพื่อนฝูง



สายวิทยาศาสตร์

สายสังคมศาสตร์

สายมนุษยศาสตร์

โดยรวมทุกสายการศึกษา



#### 4.4 การทดสอบสมมติฐาน

จากสมมติฐานที่กำหนดขึ้น เพื่อทดสอบด้วยข้อมูลจากการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. นิสิตนักศึกษาในสายวิทยาศาสตร์ จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาส่วนใหญ่เพื่อการศึกษาเล่าเรียน มากกว่านิสิตนักศึกษาในสายสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

2. นิสิตนักศึกษาในสายสังคมศาสตร์ จะใช้จ่ายนอกเหนือส่วนของการเรียนสูงกว่านิสิตนักศึกษาในสายมนุษยศาสตร์ และสายวิทยาศาสตร์

##### 4.4.1 การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เวลา

ในส่วนนี้จะแสดงผลของการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เวลา ทั้งนี้สามารถจำแนกสมมติฐานที่ต้องการทดสอบได้ดังนี้

##### พฤติกรรมการใช้เวลา

สมมติฐานที่ 1  $H_0$  : พฤติกรรมการใช้เวลาเพื่อการเรียนของนิสิตนักศึกษาในวันธรรมดา ไม่แตกต่างกันระหว่างสายการศึกษา

$H_A$  : พฤติกรรมการใช้เวลาเพื่อการเรียนของนิสิตนักศึกษาในวันธรรมดา แตกต่างกันระหว่างสายการศึกษา

สมมติฐานที่ 2  $H_0$  : พฤติกรรมการใช้เวลาที่ไม่เกี่ยวข้องกับ การเรียนของนิสิตนักศึกษาในวันธรรมดา ไม่แตกต่างกันระหว่างสายการศึกษา

$H_A$  : พฤติกรรมการใช้เวลาที่ไม่เกี่ยวข้องกับ การเรียนของนิสิตนักศึกษาในวันธรรมดา แตกต่างกันระหว่างสายการศึกษา

สมมติฐานที่ 3  $H_0$  : พฤติกรรมการใช้เวลาของนิสิตนักศึกษาในวันธรรมดา ไม่แตกต่างกันระหว่างสายการศึกษา

$H_A$  : พฤติกรรมการใช้เวลาของนิสิตนักศึกษาในวันธรรมดา แตกต่างกันระหว่างสายการศึกษา

สมมติฐานที่ 4, 5, 6 เป็นไปในทำนองเดียวกับสมมติฐานที่ 1, 2, 3 ตามลำดับ หากแต่เป็นพฤติกรรมการใช้เวลาในวันหยุดทั้งสิ้น

ข้อมูลที่แสดงเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เวลาได้แก่ข้อถามที่ 1 ในส่วนที่ 2 ของแบบสอบถาม ซึ่งพฤติกรรมการใช้เวลาเรียน คือ กิจกรรมลำดับ 1 2 และ 3 และการใช้เวลาที่ไม่เกี่ยวข้องกับ การเรียน คือ กิจกรรมลำดับ 4 ถึง 12 เนื่องจากข้อมูลที่แสดงถึงพฤติกรรมการใช้เวลาทั้งในวันธรรมดา และวันหยุดเป็นในลักษณะข้อมูลเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ดังนั้น การทดสอบสมมติฐานที่ 1 ถึง 6 จึงใช้วิธีการของสถิติที่ไม่ใช่พารามิเตอร์ (Nonparametric Method) คือ วิธีการของ Kraskal Wallis โดยอาศัยความสามารถของโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC + หากผลการวิเคราะห์ด้วยวิธีการของ Kraskal Wallis แสดงถึงความแตกต่างระหว่างสายการศึกษา จะทำการเปรียบเทียบระหว่างสายการศึกษา ด้วยการเปรียบเทียบของ Mann Whitney เพื่อให้ได้ผลที่ชัดเจนขึ้น

ผลการทดสอบ เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญ 0.05

วันธรรมดา

-พฤติกรรมการใช้เวลาเพื่อการเรียนของนิสิตนักศึกษาไม่แตกต่างกันระหว่างสายการศึกษา ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

-พฤติกรรมการใช้เวลาที่ไม่เกี่ยวข้องกับ การเรียนของนิสิตนักศึกษาแตกต่างกัน ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างสายการศึกษา ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

พฤติกรรมดังกล่าวของผู้เรียนสายวิทยาศาสตร์แตกต่างจากผู้เรียนสายสังคมศาสตร์

พฤติกรรมดังกล่าวของผู้เรียนสายวิทยาศาสตร์แตกต่างจากผู้เรียนสายมนุษยศาสตร์

พฤติกรรมดังกล่าวของผู้เรียนสายสังคมศาสตร์ไม่แตกต่างจากผู้เรียนสายมนุษยศาสตร์

วันหยุด

-พฤติกรรมการใช้เวลาเพื่อการเรียนของนิสิตนักศึกษาในสายการศึกษา ทั้งสาม ไม่แตกต่างกัน ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

-พฤติกรรมการใช้เวลาที่ไม่เกี่ยวข้องกับ การเรียนของนิสิตนักศึกษา ระหว่างสายการศึกษาทั้งสาม แตกต่างกัน ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และเมื่อ เปรียบเทียบระหว่างสายการศึกษา ณ ระดับนัยสำคัญเดียวกัน พบว่า

พฤติกรรมดังกล่าวของผู้เรียนสายวิทยาศาสตร์แตกต่างจากผู้เรียน สายสังคมศาสตร์

พฤติกรรมดังกล่าวของผู้เรียนสายวิทยาศาสตร์แตกต่างจากผู้เรียน สายมนุษยศาสตร์

พฤติกรรมดังกล่าวของผู้เรียนสายสังคมศาสตร์ไม่แตกต่างจากผู้เรียน สายมนุษยศาสตร์

-พฤติกรรมการใช้เวลาของนิสิตศึกษาระหว่างสายการศึกษาทั้ง 3 แตกต่างกัน ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างสายการศึกษา ณ ระดับนัยสำคัญเดิม พบว่า

พฤติกรรมดังกล่าวของผู้เรียนสายวิทยาศาสตร์แตกต่างจากผู้เรียน สายสังคมศาสตร์

พฤติกรรมดังกล่าวของผู้เรียนสายวิทยาศาสตร์แตกต่างจากผู้เรียน สายมนุษยศาสตร์

พฤติกรรมดังกล่าวของผู้เรียนสายสังคมศาสตร์ไม่แตกต่างจากผู้เรียน สายมนุษยศาสตร์

#### 4.4.2 การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับรูปแบบการใช้จ่าย สมมติฐานที่เกี่ยวข้องมี 3 สมมติฐานดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1  $H_0$  : รูปแบบการใช้จ่ายเกี่ยวกับการเรียนของนิสิตนักศึกษา แตกต่างกันระหว่างสายการศึกษา

$H_A$  : รูปแบบการใช้จ่ายเกี่ยวกับการเรียนของนิสิตนักศึกษาไม่ แตกต่างกันระหว่างสายการศึกษา

- สมมติฐานที่ 2  $H_0$  : รูปแบบการใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวกับการเรียนของนิสิตนักศึกษาแตกต่างกันระหว่างสายการศึกษา
- $H_A$  : รูปแบบการใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวกับการเรียนของนิสิตนักศึกษาไม่แตกต่างกันระหว่างสายการศึกษา
- สมมติฐานที่ 3  $H_0$  : รูปแบบการใช้จ่ายของนิสิตนักศึกษาจะแตกต่างกันระหว่างสายการศึกษา
- $H_A$  : รูปแบบการใช้จ่ายของนิสิตนักศึกษาไม่แตกต่างกันระหว่างสายการศึกษา

ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการใช้จ่ายได้แก่ข้อถามที่ 1 ในส่วนที่ 3 ของแบบสอบถามการใช้จ่ายเพื่อการเรียน คือ การใช้จ่ายในรายการ ก. ถึง ข. ส่วนการใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน คือ การใช้จ่ายในรายการ ข. ถึง ฉ.

แนวทางการวิเคราะห์ที่เป็นไปในทำนองของ 4.4.1

ผลการทดสอบ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

รูปแบบการใช้จ่ายเกี่ยวกับการเรียนของนิสิตนักศึกษาทั้ง 3 สายการศึกษาแตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างสายการศึกษา ณ ระดับนัยสำคัญเดิม พบว่า

รูปแบบการใช้จ่ายข้างต้นของผู้เรียนสายวิทยาศาสตร์แตกต่างจากผู้เรียนสายสังคมศาสตร์

รูปแบบการใช้จ่ายข้างต้นของผู้เรียนสายวิทยาศาสตร์ไม่แตกต่างจากผู้เรียนสายมนุษยศาสตร์

รูปแบบการใช้จ่ายข้างต้นของผู้เรียนสายสังคมศาสตร์ไม่แตกต่างจากผู้เรียนสายมนุษยศาสตร์

-รูปแบบการใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนของนิสิตนักศึกษาระหว่างสายการศึกษาทั้ง 3 ไม่แตกต่างกัน ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

-รูปแบบการใช้จ่ายของนิสิตนักศึกษาระหว่างสายการศึกษาทั้ง 3 ไม่แตกต่างกัน ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05



## สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการใช้เวลาและรูปแบบการใช้จ่ายของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครนั้น จากนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยทั้งของรัฐบาลและเอกชน จำนวน 420 ชุด จาก 3 สาขาการศึกษา คือ วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ พอสรุปประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

### 1. ข้อมูลทั่วไป

นิสิตนักศึกษา จำนวนร้อยละ 57 จะอาศัยอยู่กับพ่อแม่ ค่าใช้จ่ายของนิสิตนักศึกษานั้น ประมาณร้อยละ 60 ซึ่งมีค่าใช้จ่ายสูงกว่า 2,000 บาทขึ้นไป ในส่วนที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนระหว่าง 3,000-4,000 บาทนั้น มีถึงประมาณร้อยละ 20 ผู้เรียนสายวิทยาศาสตร์จะใช้จ่ายต่อเดือนค่อนข้างสูงกว่าสายอื่นๆ เล็กน้อย เนื่องจากใช้ในการซื้อหนังสือ เอกสาร และอุปกรณ์การเรียนสูงกว่าอีกสองสาขาวิชา นิสิตได้รับเงินค่าใช้จ่ายจากพ่อแม่มากที่สุด คือร้อยละ 94.7 โดยเฉลี่ย 2,350 บาทต่อเดือน นอกจากนั้นเป็นแหล่งอื่นๆ เช่น ญาติ พี่น้องหรือการทำงานพิเศษ ในส่วนรายได้ผู้ปกครองนั้นกว่าร้อยละ 60 มีรายได้มากกว่า 15,000 บาทขึ้นไป และมีจำนวนร้อยละ 18 ซึ่งมีรายได้มากกว่า 45,000 บาทขึ้นไป การเดินทางมายังสถานศึกษานั้น ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 60 อาศัยรถประจำทางเป็นพาหนะ

### 2. พฤติกรรมการใช้เวลา

สำหรับวันธรรมดานั้น นิสิตนักศึกษาเกือบทั้งหมดได้ใช้เวลากับภารกิจด้านการเรียนเป็นส่วนใหญ่ และยังใช้เวลาในการทำกาบ้านและทบทวนบทเรียน 1-2 ชั่วโมงต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 29.8 ของผู้ตอบ โดยนิสิตนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ จะให้ความสนใจในการทำกิจกรรมนี้มากกว่าสองสาขาที่เหลือ คือ ใช้เวลาเกินสองชั่วโมงต่อวัน นิสิตกว่าร้อยละ 70 ที่ไม่ได้เรียนพิเศษในวันธรรมดา และกว่าร้อยละ 80 ที่ไม่ต้องทำงาน ทั้งงานประจำและงานพิเศษ นิสิตส่วนใหญ่จึงใช้เวลาเพื่อทำกิจกรรมพักผ่อน หย่อนใจ ทั้งนอกสถานที่พัก และในสถานที่พัก โดยใช้เวลาานเกินกว่าสองชั่วโมง ส่วนการเล่นหรือชมกีฬานั้น นิสิตส่วนใหญ่

จะไม่ทำกิจกรรมนี้ สำหรับผู้ที่ทำกิจกรรมนี้ส่วนใหญ่ คือ นิสิตนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ ซึ่งจะใช้เวลานานกว่าสายอื่นๆ

เวลาส่วนที่เหลือในวันธรรมดานั้นคือ การทำกิจกรรมเบ็ดเตล็ด อันได้แก่ การรับประทานอาหาร ทำธุระส่วนตัว การทำงานบ้าน ซึ่งแต่ละกิจกรรมเหล่านี้ นิสิตส่วนใหญ่จะใช้เวลาไม่เกิน 1 ชั่วโมง แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า กว่าร้อยละ 30 ของนิสิตต้องเสียเวลาไปกับการเดินทาง เป็นเวลา 1-2 ชั่วโมงทุกวัน และมีร้อยละ 26 ที่ต้องใช้เวลาอยู่บนพาหนะในการเดินทางเกินกว่าสองชั่วโมงต่อวัน

สำหรับในวันหยุดนั้น นิสิตใช้เวลาในการพักผ่อนหย่อนใจมากขึ้น ทั้งในที่พักและนอกสถานที่พัก แต่การเล่นหรือชมกีฬาที่ใช้เวลาในสัดส่วนใกล้เคียงกันกับวันธรรมดา ส่วนกิจกรรมอื่นๆ เช่น การทบทวนบทเรียน และทำการบ้าน หรือกิจกรรมเบ็ดเตล็ดอื่นๆ นั้น สัดส่วนในแต่ละช่วงเวลามีความใกล้เคียงกัน

พฤติกรรมการเข้าเรียนและการนัดหมาย นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่สามารถเข้าเรียนทันเวลา คือ คิดเป็นร้อยละ 74 โดยนิสิตนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ สามารถเข้าเรียนทันเวลามากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 78.7 ของนิสิตนักศึกษาในสายนี้ ในส่วนที่เข้าเรียนไม่ทันเวลามากที่สุด คือ สายสังคมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละเกือบ 30 ของผู้เรียนสายนี้ในการนัดหมายก็เช่นกัน ส่วนใหญ่ไปทันตามนัดหมาย คิดเป็นร้อยละ 82.8 ของนิสิตนักศึกษาทั้งหมด โดยผู้เรียนสายวิทยาศาสตร์ สามารถไปทันเวลานัดหมายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 85.3 ของนิสิตนักศึกษาในสายนี้ ในส่วนที่ไปไม่ทันตามนัดหมายสูงสุด คือ นิสิตนักศึกษาในสายสังคมศาสตร์เช่นกัน

ในส่วนการใช้สถานที่ยามว่างนั้น ผู้ตอบส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 50 ของทุกสายการศึกษา นิยมใช้เวลาว่างในสถานที่พัก ส่วนผู้ที่ใช้เวลาว่างนอกสถานที่พักสูงสุดคือ นิสิตนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์

ในส่วนของกิจกรรมยามว่างนั้น จะพบว่าทั้งสามสายการศึกษา นั้น การดูโทรทัศน์ วิดีโอ และภาพยนตร์ อันเป็นกิจกรรมที่นิสิตนักศึกษาจะทำ เมื่อมีเวลาว่างมากที่สุด รองลงไปคือ การนอนเล่นหรือนอนหลับ ส่วนการซื้อของเดินเล่นตามห้างสรรพสินค้า ตลาดนัดนั้น เป็นกิจกรรมที่นิสิตสายสังคม-ศาสตร์จะกระทำมากกว่าสายวิชาอื่นๆ ส่วนกิจกรรมระหว่างชั่วโมงเรียนนั้น นิสิตศึกษานิยมคุยกับเพื่อนกันมากที่สุด คือคิดเป็นกว่าร้อยละ 90 กิจกรรมถัดไปคือ การเข้าห้องสมุด ทำการบ้าน และการออกไปนอกสถาบันการศึกษา เช่น การชมภาพยนตร์หรือซื้อของตามห้างสรรพสินค้า เป็นต้น

จากการทดสอบสมมติฐานพฤติกรรมการใช้เวลาของนิสิตนักศึกษา ทั้ง 3 สายการศึกษาพบว่า ในส่วนการใช้เวลาเพื่อการศึกษาแล้วเรียนนั้น ไม้มีความแตกต่างกัน ส่วนเวลาที่แตกต่างกันคือ การใช้เวลาทำกิจกรรมอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนทั้งในวันธรรมดาและวันหยุด อันมีผลทำให้พฤติกรรมการใช้เวลาโดยรวมแตกต่างกันไปด้วย ดังผลสรุป คือ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 นั้น

พฤติกรรมการใช้เวลาของผู้เรียนสายวิทยาศาสตร์แตกต่างจาก ผู้เรียนสายสังคมศาสตร์

พฤติกรรมการใช้เวลาของผู้เรียนสายวิทยาศาสตร์แตกต่างจาก ผู้เรียนสายมนุษยศาสตร์

พฤติกรรมการใช้เวลาของผู้เรียนสายสังคมศาสตร์ไม่แตกต่าง จากผู้เรียนสายมนุษยศาสตร์

### 3. รูปแบบการใช้จ่าย

เมื่อพิจารณาระหว่างสายการศึกษาพบว่า ทั้งสามสายการศึกษานั้น พบว่าได้ให้ความสำคัญกับการใช้จ่ายด้านอาหารมากที่สุดเมื่อเทียบกับรายการใช้จ่ายอื่นๆ โดยนิสิตสายสังคมศาสตร์ให้ความสำคัญลำดับหนึ่ง สำหรับเรื่องอาหารมากกว่าอีกสองสาย คือ คิดเป็นร้อยละ 58.9 ส่วนในเรื่องค่าเครื่องแต่งกายนั้น ผู้ให้ความสำคัญเป็นลำดับแรก ได้แก่ ผู้เรียนสายมนุษยศาสตร์ โดยเห็นด้วยถึงร้อยละ 16.8 มากกว่าสายวิทยาศาสตร์ ซึ่งยอมรับในข้อนี้เป็นลำดับแรกเพียงร้อยละ 8.2 และนิสิตนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ จะใช้จ่ายสำหรับหนังสือเอกสารประกอบการเรียนสูงสุด คือ มีจำนวนถึงร้อยละ 80.1 ในขณะที่ผู้เรียนสาย

สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ จะใช้จ่ายสำหรับการนี้เพียงร้อยละ 65.5 และ 70.1 ตามลำดับ ทำนองเดียวกับการใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์การเรียน เช่น ดิสเกตต์ เครื่องมือทดลองต่างๆ นิสิตนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์จะใช้จ่ายมากที่สุดเมื่อเทียบกับอีกสองสายการศึกษา

สำหรับรายการค่าใช้จ่ายที่สำคัญ ซึ่งนิสิตนักศึกษาได้ตัดสินใจใช้จ่ายเองนั้น เมื่อเทียบกับรายจ่ายทั้งหมด ใน 1 เดือนนั้น แต่ละสายการศึกษามีรูปแบบส่วนใหญ่ที่คล้ายคลึงกัน เช่น ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการเรียน เช่น หนังสือ เอกสารประกอบการเรียน คิดเป็นร้อยละ 15 ค่าอุปกรณ์การเรียน คิดเป็นร้อยละ 5-15 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด ค่าอาหาร สัดส่วนค่อนข้างสูง คือ คิดเป็นร้อยละ 26-40 ค่าใช้จ่ายการแต่งกาย ค่าเดินทาง ค่าใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ แต่ละรายการคิดเป็นร้อยละ 5-15 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด

ในกรณีถ้านิสิตนักศึกษามีรายได้เพิ่มขึ้นนั้น จะใช้จ่ายในรายการใดนั้น นิสิตนักศึกษาจำนวนถึงร้อยละ 46.9 ต้องการใช้ในค่าเครื่องแต่งกายเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนสายสังคมศาสตร์ มีผู้ตอบถึงร้อยละ 65 ของนิสิตนักศึกษาในสายนั้น รองลงมาคือ รายจ่ายเกี่ยวกับการพักผ่อนหย่อนใจ มีผู้ตอบเป็นจำนวนร้อยละ 35.5 และจำนวนร้อยละ 23.6 ของผู้ตอบที่ต้องการออมเงินไว้ ถ้ามีรายได้เพิ่มขึ้น

ปัญหาเกี่ยวกับรายรับไม่พอรายจ่ายนั้น พบว่า ร้อยละ 56.9 ของจำนวนทั้งหมดมีปัญหาเป็นบางครั้งในการใช้จ่าย มีปัญหาน้อยบ่อยครั้ง ในกรณีที่นิสิตนักศึกษามีปัญหาการเงินดังกล่าว เกือบร้อยละ 80 จะขอเงินจากผู้ปกครองเพิ่มเติม รองลงมาคือ การตัดทอนค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น และหารายได้พิเศษเพิ่มเติม

ปัจจัยที่มีผลต่อการซื้อสินค้าหรือบริการในส่วนนี้ พบว่า นิสิตนักศึกษาจำนวนเกือบ 90% จะคำนึงถึงคุณภาพของสินค้าหรือบริการนั้นๆ เป็นเกณฑ์ลำดับแรก รองลงมาคือ ประโยชน์ใช้สอย และปัจจัยที่สามคือ ราคา



ผลจากการศึกษาหาค่าเฉลี่ย มาตรวัดทัศนคติในการซื้อสินค้า พอสรุปลักษณะรวมๆ ได้ดังนี้คือ นิสิตนักศึกษาชอบซื้อสินค้าจากร้านใกล้บ้านเพื่อประหยัดเวลา ใกล้เคียงกับการชอบเลือกซื้อตามศูนย์การค้าใหญ่ ชอบซื้อสินค้าที่มีคุณภาพโดยไม่สนใจราคา และถ้ามีโอกาสจะต่อรองราคา ไม่ค่อยเปลี่ยนยี่ห้อสินค้าของเดิมที่ใช้ มีคุณภาพดีอยู่แล้ว

ในส่วนของทัศนคติต่อการส่งเสริมการจำหน่ายนั้น การลดราคาจะดึงดูดใจให้นิสิตนักศึกษาซื้อสินค้ามากขึ้น การใช้ของแถมกลับไม่มีผลนักในกรณีนี้ ขณะเดียวกันการโฆษณาจะช่วยให้ตัดสินใจซื้อสินค้าได้ดีขึ้น แต่ถ้าเป็นสินค้าที่ไม่อยากได้แล้ว การโฆษณาจะใช้ไม่ได้ผล

จากการเปรียบเทียบนิสิตนักศึกษาสามสายการศึกษานั้นเป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้ที่เรียนสายสังคมศาสตร์ ค่อนข้างจะตอบสนอง (Response) กิจกรรมหรือสิ่งใหม่ๆ ทางการตลาดมากกว่าอีกสองสายการศึกษา เช่น สินค้าใหม่หรือแปลกเด่นสะดุดตา การซื้อสินค้าตามศูนย์การค้า ชอบซื้อสินค้าตามแฟชั่น ชอบใช้สินค้าที่มียี่ห้อซึ่งแสดงฐานะและรสนิยม และค่อนข้างเห็นประโยชน์ของการโฆษณาว่า ช่วยทำให้ซื้อสินค้าดีขึ้น

ทัศนคติด้านการออมเงินนั้น นิสิตนักศึกษาไม่ได้ให้ความสำคัญในจุดนี้มากนัก โดยอาจมีการวางแผนการใช้เงินในแต่ละเดือนบ้าง แต่ที่น่าสังเกตคือ มีความยินยอมให้เพื่อนยืมเงินค่อนข้างสูง

จากการทดสอบสมมุติฐานในเรื่องรูปแบบการใช้จ่ายของนิสิตนักศึกษาทั้ง 3 สายการศึกษา พบว่า รูปแบบการใช้จ่ายของนิสิตนักศึกษาระหว่างสายการศึกษากิ่งสามนั้น ไม่แตกต่างกัน ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ข้อเสนอแนะ

กลุ่มนิสิตนักศึกษาในปัจจุบันจัดว่าเป็นรากฐานของชนรุ่นใหม่ (Young Generation) และจะเข้ามามีบทบาทสำคัญมากขึ้น จากผลการศึกษางานวิจัยชิ้นนี้จะเห็นว่า นิสิตนักศึกษาโดยส่วนใหญ่่นอกจากการใช้เวลากับการเรียนใน

ห้องเรียน และทบทวนบทเรียนประมาณ 1-2 ชั่วโมงต่อวันแล้ว ก็ไม่ได้ใช้เวลาเพื่อการเรียนอีกเลย ไม่ว่าจะเรียนพิเศษหรืออื่นๆ การใช้เวลาที่เหลือทั้งหมดไปกับการพักผ่อนหย่อนใจเป็นส่วนใหญ่ การพักผ่อนหย่อนใจที่นิยมที่สุดคือการดูโทรทัศน์ วีดีโอ และภาพยนตร์ ซึ่งจุดนี้ผู้บริหารงานการตลาดสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการใช้บริหารสื่อโฆษณา ตลอดจนแผนการโฆษณาและรูปแบบการโฆษณาเพื่อให้เข้ากับกลุ่มเป้าหมายดังกล่าว

ส่วนรูปแบบการใช้จ่ายของนิสิตนักศึกษาในปัจจุบัน จะเห็นว่า ค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง คือ อยู่ระหว่าง 2,000-2,500 บาท ทั้งนี้เป็นผลจากรายได้ผู้ปกครองซึ่งเพิ่มขึ้น ซึ่งสัมพันธ์กับรายได้ต่อหัวของประชากรไทยที่สูงขึ้นในช่วงหลังๆ ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ของกลุ่มนิสิตนักศึกษาหรือวัยรุ่นเหล่านี้คือ ค่าใช้จ่ายด้านอาหาร รองลงมาคือ หนังสือและอุปกรณ์การเรียน และค่าเครื่องแต่งกาย ตลอดจนการพักผ่อนหย่อนใจ กลุ่มนิสิตนักศึกษายังไม่สนใจในเรื่องการออมเงินนัก จึงกล่าวได้ว่ากลุ่มนี้แม้กำลังซื้อจะยังไม่มากนัก เพราะรายได้น้อย แต่มีความต้องการซื้อมาก

ดังนั้นจะเห็นว่า ยังมีโอกาสทางการตลาด (Market Opportunity) สูงมากสำหรับกลุ่มเป้าหมายนี้ อีกทั้งเป็นกลุ่มที่มีความยืดหยุ่นในการรับวัฒนธรรมใหม่ๆ หรือสิ่งทีมาจากต่างประเทศได้ง่าย ไม่ว่าจะเป็นสินค้า อาหารพวกลูกค้าฟู้ด (Fast Food) ที่มีหลายหลาก หรือแฟชั่นเครื่องแต่งกายต่างๆ ซึ่งนิสิตนักศึกษาเองให้ความสำคัญมาก โดยจะใช้จ่ายในส่วนนี้เพิ่ม ถ้ามีรายได้เพิ่ม เพราะต้องมีการใช้จ่ายเพื่อเสริมบุคลิกภาพ นอกจากนี้ต้องการจะพักผ่อนหย่อนใจ เช่น ฟังเพลง ดูภาพยนตร์ และเที่ยวเตร่นอกบ้านถ้ามีรายได้เพิ่ม การพักผ่อนหย่อนใจรูปแบบต่างๆ เช่น ดนตรี คอนเสิร์ต ภาพยนตร์ สำหรับวัยรุ่นจึงเกิดขึ้นมากมายในยุคปัจจุบัน

อย่างไรก็ตามสินค้าที่มุ่งเน้นกลุ่มนิสิตศึกษานี้ ควรคำนึงถึงคุณภาพเป็นหลัก อีกทั้งประโยชน์ใช้สอยที่พึงได้รับ เพราะราคามีใช้ปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจซื้อ กลุ่มนิสิตนักศึกษาสายสังคมศาสตร์ค่อนข้างมีทัศนคติที่ล้าหน้าในการตอบสนอง (Response) ต่อกิจกรรมและสื่อการตลาดมากกว่านิสิตในสายวิทยาศาสตร์ และศิลปศาสตร์เล็กน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเฉพาะคณะวิชาที่เรียน เช่น

บริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี หรือเศรษฐศาสตร์ นั้นเป็นสาขาวิชา  
 ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจและการตลาดมากกว่าอีกสองสาขาวิชา สินค้าที่เสนอให้กับ  
 กลุ่มนิสิตนักศึกษาในสายสังคมศาสตร์ จึงควรเป็นสินค้าแปลกใหม่และเป็นแฟชั่น  
 หรือแสดงฐานะและรสนิยม โดยเฉพาะสินค้าที่เป็นสื่อวัฒนธรรมต่างชาติที่หลังไหล  
 เข้ามาในประเทศไทยขณะนี้ ไม่ว่าจะเป็นสไวด์ตะวันตก เช่น อเมริกัน ยุโรป  
 หรือแม้กระทั่งญี่ปุ่น ก็ได้รับความนิยมเช่นกัน

ในส่วนองวิธีการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่เป็นนิสิตนักศึกษาอีกสองสาย  
 การศึกษา คือ วิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ นั้นคิดว่าคงไม่มีความแตกต่างกับ  
 นิสิตสายสังคมศาสตร์ดังได้กล่าวแล้ว ทั้งนี้เพราะพฤติกรรมการใช้เวลาความ  
 ใกล้เคียงกัน ส่วนรูปแบบการใช้จ่ายนั้นมีความคล้ายคลึงกันมากทั้งในสามสาย  
 การศึกษา

สถาบันวิทย์พัฒนวิทย์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



บรรณานุกรม

กองวิชาการศึกษาทบวงมหาวิทยาลัย รายงานผลการวิจัยเรื่องค่าใช้จ่ายส่วนตัวของ

นิสิตนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2517.

กิจกรรมวัยรุ่น-อาทิติย์ ออกนอกบ้านถึง 96%. คู่แข่งธุรกิจ 21-27

มกราคม 2534 หน้า 49-51.

คณที สุงสถิตานนท์ ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตบัณฑิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2518.

เผยวัยรุ่นหญิง 34% ดูหนังอาทิติย์ละครึ่ง. คู่แข่งธุรกิจ 28 มกราคม-3 กุมภาพันธ์

2534: 49-51.

ฝ่ายมาตรฐานการศึกษาและหลักสูตร กองวิชาการศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย ประมวลสื่อ

หลักสูตร, สาขาวิชา และปริญญา ของสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวง

มหาวิทยาลัย. กพ. พ.ศ. 2532.

เพ็ญทิพย์ เกียรติกำจาย ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตบัณฑิตสาขาวิชาพลศึกษาใน

ประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2524.

ไพฑูรย์ สีนลรัตน์ รูปแบบการใช้ชีวิตของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รายงานวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ลำดับที่ 23. ฝ่ายวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

2530.

ไฉล์ สไตล์ และทัศนคติ ต่อ Ads & Media กนกศักดิ์ ชิมตระกูล (บรรณาธิการ

บริหาร). คู่แข่ง ฉบับที่ 106 ปีที่ 9 กรกฎาคม 2532. 77-91.

สมยุทธ์ วงศ์ชัยอุดมโชค ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลัง และค่าใช้จ่ายส่วนตัวของ

นักศึกษาคหกรรมศาสตร์ สังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

กรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2525.

สุภาพรรณ ไชยเศรษฐ การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

เอกชน วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

พ.ศ. 2525.

สุวรรณา บัวดีลก และคณะ รูปแบบวิถีชีวิตของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร.

รายงานประกอบวิชา บร.726 การวิจัยตลาด คณะบริหารธุรกิจ  
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ภาคต้น ปีการศึกษา 2532.

อ่ำไพ โกมลมิตร การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาวิทยาลัยครู.

วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, พ.ศ.2525.



สถาบันวิจัยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภ ก ค ผ น ว ก

วิทยาลัยเกษตร

กำแพงเพชร

ลำดับที่  
□ □ □  
1 3

คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โครงการวิจัย : พฤติกรรมการใช้เวลาและรูปแบบการใช้จ่ายของนิสิตนักศึกษา  
ในเขตกรุงเทพมหานคร

โครงการวิจัยได้รับงบประมาณจากเงินทุนคณะฯ เพื่อประโยชน์ด้านวิชาการ  
อย่างแท้จริง

จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการให้ข้อมูลตามแบบสอบถามนี้ตามจริง  
จักขอบคุณยิ่ง

อาจารย์เพลินทิพย์ โภคเศโสภา หัวหน้าผู้วิจัย  
อาจารย์ชัชพงศ์ ตั้งมณี ผู้วิจัย

สัมภาษณ์โดย.....  
เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....  
ที่สถาบัน.....

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

4

2. อายุ.....ปี

6

3. กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่.....

10

ภาควิชา.....คณะ.....

สถาบัน.....

4. ฐานะมีระดับคะแนน/เกรดเฉลี่ยสะสม

11

1. ต่ำกว่า 1.50

4. 2.50-2.99

2. 1.50-1.99

5. 3.00-3.49

3. 2.00-2.49

6. 3.50-4.00

5. ปัจจุบันท่านอาศัยอยู่กับ

12

1. พ่อแม่

4. อยู่ร่วมกับเพื่อนหรือคนอื่นนอกครอบครัว

2.ญาติ-ผู้ปกครอง

5. อื่นๆ โปรดระบุ.....

3. อยู่คนเดียว

6. ท่านศึกษาสำเร็จมัธยมปลายที่

13

1. กรุงเทพมหานคร (ข้ามข้อ 7 ไปตอบข้อ 8)

2. ต่างจังหวัด คือจังหวัด.....(ตอบข้อ 7 ต่อไป)

7. ระยะเวลาที่ท่านอาศัยในกรุงเทพเป็นเวลา.....ปี

14

8. ท่านใช้จ่ายเงินต่อเดือน เดือนละ

15

1. ต่ำกว่า 1,000 บาท

5. 2,500-2,999 บาท

2. 1,000-1,499 บาท

6. 3,000-4,000 บาท

3. 1,500-1,999 บาท

7. เกินกว่า 4,000 บาท

4. 2,000-2,499 บาท



9. จำนวนเงินโดยเฉลี่ยที่ท่านใช้จ่ายต่อเดือนท่านได้จากแหล่งใดบ้าง

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. พ่อแม่ จำนวนโดยประมาณ.....บาท      20
- 2. ญาติ-ผู้ปกครอง จำนวนโดยประมาณ.....บาท      25
- 3. ทำงานประจำ จำนวนโดยประมาณ.....บาท      30
- 4. ทำงานพิเศษ จำนวนโดยประมาณ.....บาท      35
- 5. ทนการศึกษา จำนวนโดยประมาณ.....บาท      40
- 6. อื่นๆ คือ.....จำนวนโดยประมาณ.....บาท      45

10. พ่อแม่หรือผู้ปกครองของท่านมีรายได้รวมกันโดยเฉลี่ยเดือนละ   46

- 1. ต่ำกว่า 6,000 บาท
- 2. 6,000-8,000 บาท
- 3. 8,001-10,000 บาท
- 4. 10,001-15,000 บาท
- 5. 15,001-20,000 บาท
- 6. 20,001-30,000 บาท
- 7. 30,001-45,000 บาท
- 8. ตั้งแต่ 45,000 ขึ้นไป

11. ท่านเดินทางไปกลับสถานศึกษาโดยวิธีใดต่อไปนี้เป็นประจำ   48

- 1. เดิน
- 2. โดยสารรถหรือเรือประจำทาง
- 3. โดยสารรถรับจ้าง
- 4. ขับรถไปเอง
- 5. มีรถจากที่บ้านรับส่ง

สงวนลิขสิทธิ์  
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการใช้เวลา

1. ท่านใช้เวลาทำกิจกรรมต่อไปนี้นานเท่าใดใน 1 วัน (หน่วยเป็นชั่วโมง) หากท่านไม่ได้ทำกิจกรรมใด โปรดข้ามกิจกรรมนั้นและโปรดตอบทั้งวันธรรมดาและวันหยุด

กิจกรรม	วันธรรมดา				วันหยุด				
	<.5	.5-1	1-2	>2	<.5	.5-1	1-2	>2	
1. เรียนหนังสือ									<input type="text"/> <input type="text"/> 2
2. ทำการบ้าน ทบทวนหนังสือ									<input type="text"/> <input type="text"/> 4
3. เรียนพิเศษ									<input type="text"/> <input type="text"/> 6
4. ทำงานมีรายได้ประจำ									<input type="text"/> <input type="text"/> 8
5. ทำงานพิเศษ (สอนพิเศษ ช่วยอาจารย์ ฯลฯ)									<input type="text"/> <input type="text"/> 10
6. พักผ่อนที่บ้าน (ดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุ นอน ฯลฯ)									<input type="text"/> <input type="text"/> 12
7. พักผ่อนนอกบ้าน (ดูภาพยนตร์ เที่ยว สังสรรค์กับเพื่อน ช้อปปิ้ง ฯลฯ)									<input type="text"/> <input type="text"/> 14
8. เล่นกีฬา									<input type="text"/> <input type="text"/> 16
9. อยู่บนพาหนะระหว่างเดินทาง									<input type="text"/> <input type="text"/> 18
10. รับประทานอาหาร (ทุกมื้อ รวมของว่างระหว่างมื้อ)									<input type="text"/> <input type="text"/> 20
11. ทำธุระส่วนตัว (อาบน้ำ แปรงฟัน ฯลฯ)									<input type="text"/> <input type="text"/> 22
12. ทำงานบ้าน (ซักผ้าเช็ดผ้า ทำความสะอาดบ้าน ฯลฯ)									<input type="text"/> <input type="text"/> 24

2. ส่วนใหญ่ท่านจะเข้าเรียน

25

1. ทันเวลา

2. ไม่ค่อยทัน เพราะ.....

3. โดยเฉลี่ยท่านจะไปตามนัดหมาย

26

1. ทันตามนัด

2. ไม่ค่อยทัน เพราะ.....

4. ท่านใช้เวลาว่างส่วนใหญ่

27

1. ในที่พัก

2. นอกที่พัก

5. ในเวลาว่างท่านมักทำกิจกรรมต่อไปนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ โดยเรียงลำดับความสำคัญคือ 1. สำคัญมากที่สุด 2. สำคัญรองลงมา.....)

(หากท่านไม่ได้ทำกิจกรรมใด โปรดข้ามกิจกรรมนั้นไป)

1. นอนเล่น

28

1. อ่านหนังสือ นิตยสาร (ดิฉัน แพรว รด มอเตอร์ไซด์ มติชน ฯลฯ)

29

1. ทำการบ้าน เข้าห้องสมุดค้นคว้า อ่านวารสารเสริมความรู้

30

1. ดูโทรทัศน์ วีดิโอ ภาพยนต์

31

1. เรียนพิเศษเพิ่มเติม (ภาษาอังกฤษ คอมพิวเตอร์ ฯลฯ)

32

1. เล่นกีฬา ออกไปชมกีฬา

33

1. ซื้อของเดินเล่นตามศูนย์การค้า

34

1. ฟังรายการวิทยุ

35

1. ทานอาหาร และฟังดนตรีนอกบ้าน

36

1. ทำงานอดิเรก (สะสมสิ่งของ ทำขนม เล่นดนตรี ฯลฯ)

37

1. เก็บกวาดผ่อนตามชนบท

38

1. ทำงานบ้าน (ซักผ้า ใส่อผ้า ทำกับข้าว จัดบ้าน ทำสวน ฯลฯ)

39

1. อื่นๆ โปรดระบุ.....

40

6. ช่วงเวลาว่างระหว่างชั่วโมงเรียนท่านมักจะ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. เข้าห้องสมุด/ทำการบ้าน

1. คุยกับเพื่อน

45

1. ไปห้องดนตรี/กีฬา

1. ออกไปนอกสถาบันการศึกษา (ชมภาพยนตร์ ฯลฯ)

1. ทำกิจกรรมเสริมหลักสูตร (ชมรม ฯลฯ)

1. เรียนพิเศษเพิ่มเติม

1. อื่นๆ โปรดระบุ.....

ส่วนที่ 3 รูปแบบการใช้จ่าย

1. กรุณาเรียงลำดับการใช้จ่ายเงินต่อเดือนโดยเป็นเงินที่ท่านตัดสินใจจ่ายเองสำหรับรายการต่อไปนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ โดยหมายเลข 1 คือรายการที่ใช้จ่ายมากที่สุด หมายเลขสุดท้ายคือรายการที่ใช้จ่ายน้อยที่สุด)

รายการ	ลำดับ	คิดเป็นสัดส่วนของรายจ่ายต่อเดือน(%)				
		<5	5-15	15-25	25-40	>40
ก. ค่าหนังสือเรียน เอกสารประกอบการเรียน						
ข. ค่าอุปกรณ์การเรียน (ค่าเครื่องมือห้องแล็บ ค่าศิลปะ ฯลฯ)						
ค. ค่าหนังสืออื่น (นสพ. นิตยสาร ฯลฯ)						
ง. ค่าใช้จ่ายส่วนตัว (สบู่ ยาสีฟัน ฯลฯ)						
จ. ค่าอาหาร เครื่องดื่ม						
ฉ. ค่าใช้จ่ายในการพักผ่อนหย่อนใจ (ดูภาพยนตร์ เทปเพลง สิ่งสรรค ฯลฯ)						
ช. ค่าใช้จ่ายสำหรับการแต่งกาย (เสื้อผ้า รองเท้า ตัดผม เครื่องประดับ ฯลฯ)						
ซ. ค่าน้ำมัน ค่าเดินทาง						
ฅ. ค่าเช่าที่อยู่อาศัย ค่าใช้จ่ายประจำบ้าน (ที่ต้องจ่ายเอง)						
ฉ. ค่าของขวัญงานวันเกิดงานสังคม						
ค. เงินออม						
ด. อื่นๆ คือ.....						

- 2
- 4
- 6
- 8
- 10
- 12
- 14
- 16
- 18
- 20
- 22
- 24
- 26

2. ถ้าท่านได้รับรายได้นิเศษเพิ่ม ท่านจะใช้เป็นค่าใช้จ่ายรายการใดในข้อ 1 (โปรดระบุอักษร ก, ข,.....)

รายการ.....เป็นลำดับแรก   28

รายการ.....เป็นลำดับที่สอง   30

3. ท่านมีปัญหาเรื่องรายรับไม่พอกับรายจ่ายหรือไม่

- 1. ไม่มีปัญหา (ข้ามข้อ 4. ไปตอบข้อ 5.)
- 2. มีปัญหาบางครั้ง (โปรดตอบข้อ 4. ต่อไป)
- 3. มีปัญหาเสมอ (โปรดตอบข้อ 4. ต่อไป)

4. เมื่อท่านมีปัญหาเรื่องรายได้อันไม่พอกับค่าใช้จ่าย ท่านมักแก้ปัญหาด้วยวิธีต่อไปนี้ (กรุณาเรียงลำดับความสำคัญด้วย ถ้าท่านเลือกมากกว่า 1 ข้อโดยหมายเลข 1 คือสำคัญมากที่สุด หมายเลข 2, 3...สำคัญรองลงมาตามลำดับ)

- 1. ขอเงินเพิ่มจากพ่อแม่ผู้ปกครอง     34
- 2. ทหารายได้นิเศษเป็นกรณีไป
- 3. ยืมเงินคนรู้จัก
- 4. จำนำ ขายทรัพย์สินมีค่า
- 5. พยายามยกเลิกการใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น
- 6. อื่นๆ คือ.....

5. โปรดเรียงลำดับปัจจัย 7 ปัจจัยต่อไปนี้ในการซื้อสินค้าหรือบริการ (โดย 1 มีความสำคัญที่สุด 2, 3... มีความสำคัญรองลงมาตามลำดับ)

- ก. รูปแบบของสินค้า    37
- ข. ประโยชน์ใช้สอย
- ค. คุณภาพ
- ง. ราคา
- จ. โฆษณา
- ฉ. การบริการที่ดี
- ช. ชื่อเสียงของสินค้า



6. ท่านเห็นด้วยกับคำกล่าวต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด ด้วยการให้คะแนนความสำคัญ  
 จากน้อยถึงมาก คือจาก 1 ถึง 5 ซึ่ง  
 หมายเลข 1 มีความเห็นด้วยน้อยที่สุด  
 หมายเลข 5 มีความเห็นด้วยมากที่สุด  
 โดยการกาเครื่องหมาย / ในช่องที่ท่านเห็นว่าเหมาะสม

	น้อย					มาก
	1	2	3	4	5	
1. ฉันชอบซื้อสินค้าที่ใหม่หรือดูแปลก						<input type="checkbox"/> 38
2. ฉันชอบเลือกซื้อของตามศูนย์การค้าใหญ่						<input type="checkbox"/> 39
3. ฉันชอบซื้อสินค้าจากร้านใกล้บ้านเพื่อประหยัดเวลา						<input type="checkbox"/> 40
4. ฉันชอบซื้อสินค้าที่มีของแถม						<input type="checkbox"/> 41
5. โฆษณามีผลให้ฉันซื้อสินค้าทั้งที่ไม่อยากได้						<input type="checkbox"/> 42
6. สินค้าที่ลดราคาดึงดูดใจให้ฉันซื้อ						<input type="checkbox"/> 43
7. ฉันซื้อสินค้าที่เด่นสะดุดตาทันทีแม้ไม่ได้คิดมาก่อน						<input type="checkbox"/> 44
8. ฉันซื้อสินค้าที่ห่อหุ้มที่ซื้อโดยไม่สนใจห่ออื่นๆ เลข						<input type="checkbox"/> 45
9. โฆษณาช่วยให้ฉันซื้อสินค้าได้ดีขึ้น						<input type="checkbox"/> 46
10. ฉันชอบซื้อของที่ม่คุณภาพโดยไม่สนใจราคา						<input type="checkbox"/> 47
11. ฉันมักต่อรองราคาสินค้าเสมอที่มีโอกาส						<input type="checkbox"/> 48
12. ฉันชอบซื้อสินค้าตามแฟชั่น						<input type="checkbox"/> 49
13. ฉันวางแผนการใช้เงินทุกเดือน						<input type="checkbox"/> 50
14. ฉันออมเงินได้ดี						<input type="checkbox"/> 51
15. ฉันไม่ยอมใช้เงินออมเลขนอกจากกรณีเจ็บป่วยหรือจำเป็น						<input type="checkbox"/> 52
16. ฉันมักไม่เปลี่ยนยี่ห้อสินค้าที่ใช้ถ้าของเดิมมีคุณภาพพอใจ						<input type="checkbox"/> 53
17. ฉันใช้สินค้าที่มีชื่อหรือที่แสดงถึงฐานะและรสนิยม						<input type="checkbox"/> 54
18. ฉันยินดียอมให้เพื่อนยืมเงิน						<input type="checkbox"/> 55
19. ฉันชอบเป็นเจ้าของมือเล็งเพื่อนฝูง						<input type="checkbox"/> 56

ขอขอบพระคุณผู้ให้ข้อมูลทุกคนด้วยครับ/ค่ะ  
 คณะผู้วิจัย